

BAHAR GELDİ!

İNSAN HATA EDER. FIRTINADIR. BİR DENİZ KIZINI GÖRMEZ. ÇİRKİN KURBAĞAYI ÖPMEZ.

İNCİ ASENA, ÜÇ GÜN PARIS, FOTOĞRAF ARKASI NOTLARI.

tmmob mimarlar odası

ankara şubesi

20

BÜLTEN

alvar oalto

DEMOSFUARCILIK

ANADOLU İNŞAAT FUARLARI

DECOYAP ANKARA

5. Ankara
İnşaat Malzemeleri
Dekorasyon ve
İç Mimari Fuarı

14-18 NİSAN 2004
DEMOS EXPO CENTER/ANKARA

Mimarlar Odası Üyeleri Oda Kimlikleri İle
Ücretsiz Olarak Fuarımızı Ziyaret Edebilirler.

DEMOS FUARLARI VE ORGANİZASYON LTD. ŞTİ

UĞUR MUMCU CAD. KIRÇIÇEĞİ SOKAK NO:5/5 G.O.P/ANKARA
TEL: **0 312 447 54 99**(PBX) FAX: **0 312 437 40 74**

Bu ayki dosya konumuz; "Ankara/Alvar Aalto", Aalto üzerinden Ankara'ya bakabilmek, Aalto'nun izleğinden, onun mimarlığındaki değerlerden yola çıkarak Ankara'da çağdaş ve özgün olan durumu okuyabilmek ve görebilmek üzere belirlendi.

Bahar, Ankara'ya mimarlık ile geliyor.

Bir dizi Alvar Aalto etkinliği ile başlıyor, Nisan. Alvar Aalto Müzesi ve şubemiz işbirliğiyle; Finlandiya Büyükelçiliği, Mimarlar Derneği 1927 ve ODTÜ'nün katkılarıyla düzenlenen aalto@turkey etkinlikleri 7 Nisan-16 Mayıs tarihleri arasında olacak. Kocatepe Kültür Merkezi'nde Aalto Sergileri'nin açılış kokteyline hepinizi bekliyoruz. Devamında yapılacak panel, konferans ve atölye çalışmaları için şubemizden detaylı bilgi alabilirsiniz, katılımınızı bekliyoruz.

Nisan ayının vazgeçilmez etkinliği 'Sinan Haftası'nda ise 8-25 Nisan tarihleri arasında, sergiler, söyleşiler yapılacak; KORDER'in de katkılarıyla yoğun, güzel bir hafta olacak. 8 Nisan'da Milli Kütüphane'de iki konferans ile başlayacak Sinan Haftası, 9 Nisan'da Altındağ'da Sinan'ın eseri olan 'Cenab-ı Ahmet Paşa Camii'nde Sinan'ı anma töreni ve akşamında yine Milli Kütüphane'de bir panel ile sürecek. Bir gün sonra 10 Nisan'da Konya'ya 'Orta Anadolu Sinan Yapıları' gezisi ile hafta etkinlikleri zenginleştirilecek... Haftanın son günü 11 Nisan'da, yine tarihi Ankara Palas'ta 'Meslekte 30-40-50 ve 60 yıl ödülleri' törenimiz var. 8-25 Nisan tarihleri arasında Yüksek Mimar Sedat Çetintaş'ın "Anadolu'da Osmanlı Mimarlığı" başlıklı rölöve sergisini Mimarlar Odası'nda izleyebilirsiniz.

Bu ayın yoğun programında, TMMOB Mimarlar Odası Genel Kurulu da var. Genel Kurul ve seçime tüm delegelerimizin katılımını bekliyoruz. Genel Kurul, 16-17 Nisan tarihlerinde DSİ Konferans Salonu'nda, seçimler 18 Nisan'da Konur Sokak 4/5 adresinde yapılacaktır.

Ayrıca, Nisan'ın sonlarına doğru 23-24-25 Nisan'da İstanbul'a Milli Saraylarımızı görmeye gidiyoruz. İlgi duyan üyelerimizin katılımını bekliyoruz.

Nisan ayı, mimarlık ayı... Katılmak ya da katkı koymak için; bütün üyelerimizi Nisan'da Oda'ya bekliyoruz.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
H. Ali Ulusoy

Yayına Hazırlayan
Gölnur Özdağlar Güvenç

Grafik Tasarım
Harman Şaner Çakmak

Reklam Yetkilisi
KAREMEDYA
Telefon: (312) 425 69 24, 425 69 42
Faks: 0 (312) 425 55 41
e-posta: ank@karemedya.com

Baskı
Matsa Basımevi

Adres: Konur Sokak No: 4/3 Kızılay Ankara
Telefon: 0 312 417 86 65
Faks: 0 312 417 18 04
e-posta: info@mimarlarodasiankara.org
Http://www.mimarlarodasiankara.org

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
ayda bir yayımlanmaktadır.

İÇİNDEKİLER

DOSYA: ankara alvar aalto	2
Ali Cengizkan, İlhan Kesmez, Rabia Ç. Çavdar, H. İsbek Önen, Özlem Taşkın, Indrit Bleta, Zeynep Yağmur, Zeynep Ömür Yılmaz	
Mimarlar Odası Ankara Şubesi Sinan Haftası Etkinlikleri	58
Emre Madran	
Kavaklıdere'den Havadis	60
A. Ege Yıldırım	
Güvenli Sağlıklı Yapılara Ulaşmak Hayal Mi?	62
M. Nuri Arıkoğlu	
ODA'DA 8 MART	63
Ağaçlarımızı Geri İstiyoruz...	64
Arif Künar	
Papazın Bağı'nda Bir Şeyler Oluyor!..	65
M. Onur Yılmaz	
Papazın Bağı: Şimdilerde Anılarımızın Budanmaya Çalışıldığı Yer	66
Tezcan Karakuş Candan	
Mesleki Denetim Yönetmeliği Hakkında	68
Kent İzleme Komisyonuna Çağrı	69
Ulusal Mimarlık ve Bina Kimlikleri Karma Sergisi Almanya'da	70
Mesut Tanyel, Sunay Ereren	
Danışma Kurulu Toplantısı Notları	72
Merkez Yönetim Kurulu Toplantısından	73
H. Ali Ulusoy	
TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 38. Dönem Yönetim Kurulu Çalışma Programı	74
Uluslararası Fikir Buluşması Yaşasın Kentler (Celebration of Cities) Yarışması Sonuçlandı	79
Kentsel Dönüşüm Kanun Tasarısı Taslağı	80
Metin Aygün	
Basında Geçen Ay	82
Okur Mektupları	84
EDEBİ MEKANLAR - Deliliğin Dağlarında	85
H. P. Lovecraft	
Haber-Duyuru	86
Gelir Gider Tablosu	88

Mayıs :

UIA 2005'e doğru..

·
·

Haziran :

DEPREM ve...

·
·

İlhan Kesmez

Birilerine Ankara'yı sorduğumda çoğunlukla aynı cevabı alıyorum. "Ankara'nın denizi yok".

Sanki bir kentin mümkün olan tek niteliği deniz kıyısında olması imiş gibi.

Peşinen söylemek lazım, Ankara'nın denizi yok, nehiri yok, gölü yok.

Ama bakarsanız Ankara'da başka şeyler var. Ankara'yı tek ve biricik kılan birşeyler.

Onunla gurur duymanızı sağlayacak, hatta Ankara'da mimar olmak lazım dedirtecek birşeyler.

Ankara geçen yüzyılın başında çağdaşlık arayışlarının gerçek ve tek odak noktası. Bir avuç genç kadın ve adamın yüzyıllara ve gezegenin geri kalanına meydan okuduğu yer. Ankara bir toplumun geleceğine coşku ile yön verilirken, bakir bir kent olarak kendisinin de yön aldığı bir yer.

Ankara'da Cumhuriyetin ilk coşkusu ve inancı "Ankaralı" kültürüne, sokaklara ve binalara nüfuz etmiş.

Kabul, bir süredir onlara iyi bakmıyoruz; kabul, yenilerini üretmekte o kadar da başarılı değiliz. Ama böyle bir yaşanmışlık öyle kolay silinmiyor.

Eğer çağdaşlığa gönül vermiş, özgün bir yaklaşım içinde üretilmiş herhangi birşeylere bakıyorsanız, ya da arıyorsanız. Resim, mimarlık, müzik, her ne ise; İstanbul tarafından yutulmadan önce Ankara'da filizlendiğini göreceksiniz.

Ankara çağdaş ve özgün bir başkenti hala genlerinde taşıyor. Hala ona ulaşmak için arkeoloji bilmek gerekmiyor. Henüz vakit varken, arkeologlardan önce biz bakmak istedik Ankaramıza.

Bakarken de bir gözlük kullandık. Aalto'nun çağdaş ve özgünlüğünün bize ayna olmasını amaçladık. Ankara'ya bakıp Aalto'yu görmek, Aalto'ya bakıp kendimizi anlamak için.

Çağdaş ve özgün birlikte ve tek bir kelime ile ifade edilemiyor. Ama bu niteliklere sahip olanlar, yan yana rahatça durabiliyor. Aalto'nun bir binasının yanındaki sayfaya İş Bankası gökdelenini koyun, kimse yadırgamaz.

Biz bu sayıda bu bakış açısını yansıtmaya ve çoğaltması için sizlere ulaştırmaya çalıştık. Aalto'nun sergileri Ankara'ya gelecek. Sonra hepimiz Aalto ve Ankara üzerine düşündüklerimizi yeniden bir araya getireceğiz.

Edindiklerinizi, sakladıklarınızı, çoğalttıklarınızı bizimle paylaşın, Ankara'nın içindeki gizi beraber dışarı çıkartalım.

"Ankara'nın Denizi Yok..."

KUORTANELİ AALTO (1898-1976)

M. Ziya Tanalı

Hugo Alvar Henrik Aalto, çağının işlevsel tutumuna insansı nitelikleri ekleyebilen ve mekan sanatının niteliksel ve niceliksel öğelerini (ölçek, biçim, vb), insana yakın yorumlarla ortaya koyabilen 'usta' olarak anımsanacak.

Dostları onu, ortanın altındaki boyu, muzip gülüşü, çocuksuluğu, savaşçılığı, içkiye olan düşkünlüğü, özellikle içince ortaya çıkan çapkınlığı, çevresine sık sunduğu kızgınlığı, ama en çok üretkenliği ve ürettiklerinin niteliği ile anım-sayacaklar.

Mekan sanatında ortaya koyduğu ürünlere yakın olan sade kişiliği ile bu işle uğraşanlara unutulmaz bir 'ölçü' bırakmış olan kişidir Kuortane'li Aalto.

On dokuzuncu yüzyılın son günlerinde doğmuş, Yirminci yüzyılın ikinci yarısına sarkmış ve artık 'hep' var olacaklardan.

* Yirminci yüzyılın ilk yarısının başlarında Finlandiya, L.Sonck, Saarinen, J.S.Siren gibi art nouveau, neo klasik ve milli niteliklere kendi kişiliklerini katmasını bilen mekan ustalarını yetiştirmekle ün kazanmış bir ülke olarak biliniyor.

Kuortaneli Aalto'nun ilk yaptıklarından son yaptıklarına dek uzanan ve değişmeyen sadeliğini, bu

ustalara karşı çıkışta aramak gerekir mi bilinmez ama, işe başlarken mekan sanatına saygılı bir ortam buluşunu bu ustalara bağlamak pek yanlış olmayacak.

Başlangıçta Bryggman ve Huttenan'den ayırt edilemeyen dili 1930'larda kendine özgü bileşkelerle ülkesinden ötelere uzanmaya başlıyor; Paimio Sanatoryumu (1929-1933) sonradan çağımızın mimarisinin başlangıcı sayılan birkaç yapıdan biri kabul edilecek, Finlandiya ise bu üstün yeteneğe fırsat tanımış bir ülke olarak da çağımızın mimarlık literatürüne girecektir.

* Mekan sanatını sahip olduğu nesnel gerçekliğin başka hiçbir sanat alanında bulunmadığını pek çok kişi konuşuyor. Buna karşı az sayıda kişi, bu nesnel gerçekliğin ötesine geçmenin mekan sanatçısının görevi olduğunu biliyor ve buna inanıyor.

Mekan sanatında salt işlevsel çözümler, insancıl gereksinmelerin tümüyle başa çıkabilecek gibi değildir. Hatta zaman zaman insansı gereksinmelerin peşinde koşmak, işlevselliğe ölçülü karşıtları bile birlikte getirebilir. Böyle bir şeyin becerilip becerilemeyeceği tartışılabilir, becerenler çıkıverir ortaya.

İşte Alvar Aalto böyle "kılpayı" ölçülebilecek bir becerinin sahibidir.

Normal bir insan için çarpıcılıktan yoksun olan şeyler yaptı, kendini çok kişiye illede kabul ettirmek gibi bir kaygısı yoktu yaptıklarının. Alçak gönüllülüğün simgesi olan ürünlerdi ortaya koydukları. Mekanın vakur bir biçimde geride durabileceği gerçeğini, kendini illede kabul ettirmek zorunda olmadığını en iyi belirleyebilen kişilerden biri; bir görüşe göre de başlıcasıdır bizim işimizde...

Anlık duygusal oyunlardan çok, duygulu bir akılcılık, zaman içinde değer olarak kalabilecek niteliklerle verilen uğraş... Yaşayan ve yaşatanları (ki mekan sanatçısıdır) bile bu sadelikle ikna edebilmek... Biçimlerin abartılması yerine, olayların ve yaşanılanın daha bir anlamlı olacağına olan inanç... Kendini ortaya koyma uğruna kullanmadığı mekan... Yaptıklarının çok yaşayacaklarını bildiğinden midir bilinmez, sanki Profesör Aalto büyüklüğünün farkında değildir, kendini korumaya falan kalkmaz. Sıradan bir insan formunun da büyük olabileceği konusunda çağımız mimarlarına olduğu kadar, sonradan geleceklere verilmiş bir ders gibidir. Yirminci yüzyıldaki mekan sanatına, evrensel insanın eklediği bir değer olarak anımsanacak.

İleri gidersek, insancıl değerler uğruna, güncel beğenilerden nasıl ve ne kadar vaz geçilebileceğinin ölçüsüdür bile denebilir. Böyle bir tutumun, ortaya konduğu gün

gözden kaçması işten bile değildi. Aalto için bu böyle olmamış, 'kabul edilmişliğin' mutluluğunu, bir gerçekçi olarak yaşamıştır da...

O, ülkesinin yapı sanatındaki otantik niteliklerini, günümüze ilişkin biçimlere dönüştürerek çağdaş bir dil yaratabilmiş kişidir. Bu nedenle Fin mimarlığı bu konuyu çözebilen tek ekol olarak varlığını sürdürüyor.

* Gideon, 1929 yılında Frankfurt'daki CIAM toplantısında, Aalto'nun konuşmasında, genç Aalto'nun yapıları yerine, istasyondan oteline giderken başından geçen insancıl bir olaydan bahsettiğini hatırlıyor. Yine Gideon, 1933 yılındaki Atina konferansında benzer bir başka olaydan; 1939 yılında sınırlı ingilizcesine rağmen, New York Modern Sanat Müzesi'ndeki konuşmasının izleyenleri nasıl etkilediğinden söz ediyor.

Ben, Stokholm'de aile dostu, Bn. Dangnu Asplund'un, büro yemeğimizde, yanına oturtmak için beni nasıl çağırdığını anımsıyorum. İlk kez tanıştıyorduk, "genç adam" demişti, "Alvar' Aalto'ya benziyorsan gel yanıma otur". Anlamamıştım. Oturduktan sonra muzipçe anlatmıştı. "İki kadeh içtikten sonra" demişti, "Alvar yanına oturan her kadına yaklaşır, masanın altından. Bu yüzden yanına hiç bir dostunun eşi oturmaz."

Anlaşılan o akşam Dangnu'nun, kocası ve patronum Hans Asplund ile bir sorunu vardı, şaka yapmak gelmişti içinden.

Usta'nın Helsinki'deki bürosunu, ziyaret günü, ziyarete gittiğimde küçük bürodaki herkes sarhoştü. Büroyu yönettiğini söyleyen genç adam bana küçük bir oda gösterdi. "bak" dedi, "burası onun tasarım yaptığı yerdir. bir kasa aquavit, iki kasa birayla buraya girer. iki üç gün sonra onu yatağa taşıyoruz. En üstteki kağıdı alıp çizmeye başlarız."

Finliler görünüşlerinin aksine muzip insanlardır. Şaka mı yapıyordu bilmiyorum...

Kendini hiç tanımadım ama o gün oradan ayrılırken bahçede, hemen girişte, üst üste konmuş birkaç tuğla gördüm. İkisi dikkatsizce beyaza boyalı, diğeri boyasızdı. Sanki boyalı ve boyasız tuğlalar daha önce hiç görmemiş gibi tekrar yan yana konmuştu. Çok iyi bildiği bir şeyde, bilmediği bir ayrıntının peşinde koşuyor gibi gelmişti bana da...

Öyle miydi bilmem ama o, Kuortaneli Aalto, çağına, ülkesine, işine ve hiç tanımadığı bana mesajlar ileterek, kendince olmanın ne demek olduğunu anlatarak, sahip çıkabilmiş ara renklerden biriydi.

Bu daz kırdı, onu aramızda görmek umut veriyor...

d o ğ u m 3 . 2 . 1 8 9 8 Kuortane, öl ü m 1 1 . 5 . 1 9 7 6 Helsinki
1 9 2 1 'de Helsinki Teknik Ü niversitesi'nden mimar olarak mezuniyet
1 9 5 5 - 1 9 6 8 yılları arasında Fin Akademisi ü yeli ğ i
1 9 2 4'te mimar Aino Marsio (do ğ um 1 8 9 4 , öl ü m 1 9 4 9) ile evlendi. 1 9 5 2 'de ikinci e ğ i Elsa Kaisa
ä k iniemi (do ğ um 1 9 2 2 , öl ü m 1 9 9 4) ile evlendi
ç o c u k l a r ı : Johanna (do ğ um 1 9 2 5) , Hamilkar (do ğ um 1 9 2 8)

AALTO'dan sonra

"There are only two things in art - humanity or its lack.
The mere form, some detail in itself, does not create humanity."
Alvar Aalto, 1957

A. Zeynep Onur

Italo Calvino, "klasikler neden okunmalı" isimli makalesine bir tanım önererek başlamakta... Klasikler haklarında her zaman "yeniden okuyorum" denildiğini duyduğumuz, ama hiçbir zaman "şu sıra okuyorum" denilmeyen kitaplardır.¹ Aalto'yu yeniden okumaya karar vermek de Aalto'nun bu niteliği ile ilişkili kuşkusuz. "Zamanın süzgecinden geçerek kalıcı değerlerini kanıtlamış" mimarlığı ile ilgili.

Aalto'nun mimarlığı, ışığa, malzemeye, ölçeğe, fonksiyonel gereksinimlere ve tüm bu mimari örüntülerin biçimlenişinde, humanizmaya verdiği yanıt ile bizi büyüler. Işık, malzeme ve fonksiyonel gereksinimler; insan, doğa ve yapıları arasındaki organik ilişkiyi ifade edebilmek için birer araçtır.

Humanizm düşüncesinin çok eski bir hikayesi var, Schiller, 1903'de "Humanism" kitabında, Protagoras'ın "insan her şeyin ölçüsüdür" dediğini hatırlatıyor. Humanizma'nın çok genel bir tanım ile, "insanı merkeze alan ve kalan her şeyi ona göre biçimlendiren" bir anlayış olduğunu söyleyebiliriz.²

Yüzyıl başlarında Danimarka, Finlandiya, Norveç ve İsveç arasındaki düşüncelerin birlikteliği "kuzeyli" diye bir terimi ortaya çıkarmıştı. Bu yıllarda mimarlar, Klint' in kişiselliği reddeden, görsel bir kaos yaratan ve dolmenin gerçek Danimarka mimarlığının ilk biçimi olduğunu tartışan yapısı ile şok olmuşlardı. Grundtvig'deki Baltık kaynaklı üçgen çatılı kilise, dekorasyonu tuğla işçiliğine çeviren bir yapı idi. Danimarka konutlarında basit, yalın, abartısız bir prototip oluşmuştu. İsveç'te de basitlik arayışları mimarları arınmış bir klasik stile doğru yöneltti.

İskandinavların mimarideki arayışlarının eklektik değil ulusalçı olduğunu söyleyebiliriz. Biçimsel kökleri oluşturmak için geleneksel, yöresel mimarlıklarını incelediler. Bu çalışmaları destekleyen, 19. yüzyılın eklektisizmine karşı yereli savunan yazıları içeren kitaplar³ ve Adolf Loos'un 1913'lerde Kopenhag'ta ders vermesidir. Bu durum, iki yapıda sonucunu buldu: Asplund'un Woodland Şapeli ve Lewerentz' in Stora Tuna Şapeli.

1926 ve 1927 yılları İskandinavya'da Modern mimari yaygınlaştıktan sonra, Finlandiya'da, Aalto ve Bryggmann çalışmalarından klasik ve yerel öğeleri attılar. Aalto, Turun Sanomat yapısında, Viipuri Kütüphanesi'nde, ve Paimio Sanatoryumu'nda ışık, brut beton konstrüksiyon sistemleri, havalandırma gibi konulara eğildi.

Tafuri, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Aalto'nun yapıları ile gündeme gelen mimarlığın humanizm için olduğuna dikkat çeker. Aalto'nun tüm yapılarında da her detayında ve her anında insanın rahatça kullanabileceği ortamlar sunulmaya çalışılır. Amacı maddi dünyayı insan yaşamı ile uyumlu hale getirmektir.

1940'da Aalto "Humanizing Architecture" isimli bir makale yayınlr, bu makalede "iyi bir mimarlığın, mimarlığı daha insancıl kılmak" ile gerçekleştirebileceğini söylemektedir.⁴ O dönemde genelde İskandinav hareketi bu görüşü dile getirmektedir. Sven Backstrom, "bir kere daha insan, ilk hareket noktası olarak kabul edilmektedir" demektedir.⁵

Tafuri, Aalto'nun 1945'ten başlayarak hem bir devamlılık hem de bir alternatif oluşturduğunu, bunun genel doğalcılık ve aslına sadakat olarak adlandırılabilceğini söyler. Aalto' nun mimarlığı genelde evrelere ayrılarak incelense de Tafuri, Aalto'nun tüm

programatik çekimlere yabancı olduğunu ve daha 1930'larda kendi kurduğu dilin peşinden gittiğini, organik formlar ve geometrik düzenlerin peşinde olan bu tutumun İskandinav geleneğine karşı sağlam bir kayıtsızlık olduğunu söyler.⁶

Bu tam da kendi gibi olan, nereden geldiği ve nereye gittiği belli olan, takip edilebilir, öyküye kalıcı bir niteliği ekleyen bir mimarın tarif edildiği durumdur.

Birçok eleştirmen, Alvar Aalto'nun mimarlığının diğer kültürleri nasıl etkilediğini, kendisinden sonra nasıl devam ettiğini ve Aalto'nun farklı niteliklerine dayanan yeni anlayışlarını dile getiriyor.

Tafuri İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra rasyonalizmi reddeden daha romantik ve organik bir tavrın, Aalto'nun ve Wright'ın çalışmalarında görüldüğünü, bu tutumun insanı gündeme getirdiğini, çevre ile daha ilişkili ve yerel gelenekler ile daha fazla bağı olduğunu, bu geleneksel dilin kullanımının da Amerika'nın batı sahillerinde kıyı bölgesi stili olarak yer aldığını söylüyor. Aynı tutumun İngiltere'de yeni kentlerde, İspanya'da Yeni-ampirism'de , İtalya'da da organik harekette görüldüğünü vurguluyor.

Roth, Aalto'daki form açıklığı ve malzemelerin doğrudan anlatımının geç yirminci yüzyılda Botta tarafından nasıl ileri götürüldüğünden bahsediyor⁷, Frampton Stirling' in çalışmalarında Aalto' nun etkisini ya da Siza'nın Aalto'yu nasıl bir hareket noktası olarak ele aldığını tartışıyor.⁸

Yirmi birinci yüzyılın çoğulcu yapısında; yeniyi, alışılmamış, şaşırtanı amaçlayan mimarlığı içinde çağdaş ve özgün olanın peşine düşersek, Aalto'nun mimarlığının önemini kavaramaya başlarız. Belki de bunun için Calvino'nun⁹ dediği gibi en keskin güncelliğin bile egemen olduğu yerde ve zamanda bir uğultu gibi inatla sürüp gidiyor.

Güncel mimarlığın, insana hizmet yerine insanı şaşırtmaya soyunan yaklaşımını anlayamıyoruz. Çağın değişimlerine, birşeylerin artık eskisi gibi olmayacağı söylemlerine katılıyoruz da; değişenin, mimarının işlevinin insandaki yersizlik ve yönelimsizlik duygusunu arttırmak olduğuna, çarpışan kolajların ya da geometrinin mimariyi oluşturan asal öğeler olduğuna ikna olmadık bir türlü.

Onun için, Türkiye'de çağdaş ve özgün bir mimarlık örneği ararken dönüp Aalto'ya bakıyoruz.

¹Batur E. (der.) "Klasikler Neden Okunmalı" Italo Calvino, Yapı Kredi Yayınları İstanbul, 1977

²Capon, D.S. Architectural Theory Volume Two Le Corbusier's Legacy John Wiley & Sons N.Y.1999 s.181

³Bu kitaplar, Paul Mebe' nin Um 1800 (1908), Heinrich Teesenow' un Hausbau und dergleichen (1916) ve Paul Schulzesenow' un Kulturarbaiten (1908) kitaplarıdır.

⁴Alvar Aalto "The Humanizing of Architecture" Technology Review, Cambridge, Mass, 1986, Roth "Understanding Architecture" 675

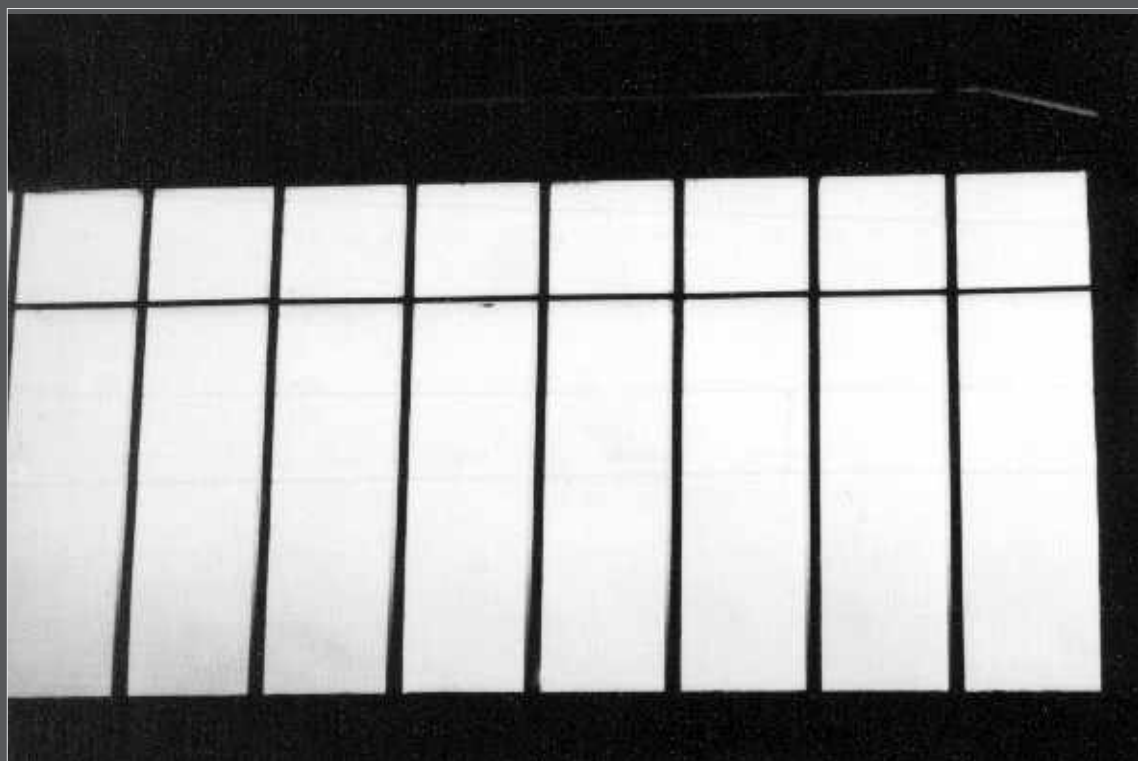
⁵Capon , ibid, s.227 Zevi B."Towards an Organic Architecture" Faber& Faber Ltd, London, 1950

⁶Tafuri M,Dal Co F. Modern Architecture Faber&Faber /ElectaLondon, 1986

⁷Roth, Leland Mc Understanding Architecture çev.Ergün Akça s.671 Kabalcı yayınevi, İstanbul, 1993

⁸Frampton,K, Modern Architecture, Thames and Hudson, London, 1980 s.192,316

⁹Batur E. (der.) "Klasikler Neden Okunmalı" Italo Calvino, Yapı Kredi Yayınları İstanbul, 1977

Yalnız deniz bilir, denizlerin derinliğini.
Hint Atasözü

Koha shkon dhe ti një ditë prej ditësh je i detyruar të lësh prapa diçka, të arrish diçka tjetër.
Qoftë edhe përpara një muri të lartë je ende i detyruar të vazhdosh, përpara ose anash. Kush e di, ndoshta duke vendosur disa gurë mund ta bësh murin tëndin.

Çdo ditë, hijet që dielli krijon mbi faqet e një muri, janë po të njëjtat, po në të njëjtat pozicione.
Kështu ditët ikin, ditët vijnë dhe muri është përsëri aty.
Kështu ditët ikin, ditët vijnë dhe unë jam përsëri aty.
Ndërkohë që hijet e kanë përshkuar gjysmërrethin mijëra herë.

Një pushim i vogël sa për të parë ku po qëndroj.

Dhe ashtu si hijet mbi mur, njerëzit dhe rrugicat e kësaj rrëmuje kalojnë mbi mua, ndërsa unë vazhdoj të përpiqem me murin tim...

Zaman gëdijor ve sen günün birinde bir gün, bir şeyi ardında bırakmak zorundasın, başka bir şeye yetişmek...
Yüksek bir duvarın önünde bile devam etmek zorundasın, ileriye yada yanlara. Kim bilir belki bir kaç taş koyarak duvarı senden yapabilirsin.

Her gün, güneşin bir duvarın yüzeyinde yarattığı gölgeler, hep aynılar, hep aynı yerlerde.
Böylece günler gidiyor, günler geliyor ve duvar hep orada.
Böylece günler gidiyor, günler geliyor ve ben hep ordayım.
Ve bu arada gölgeler yarı çemberi binlerce kez katetmişler.

Sadece nerede durduğumu görmek için küçük bir ara.

Ve duvarın üzerindeki gölgeler gibi, bu kargaşanın insanları ve sokakları üzerimden geçiyorlar ve duvar beni meşgul etmeye devam ediyor...

Lubetkin'in penguenleri bile mutlu ...

Sokaktaki adam mutsuz sadece ...

Duyanlar azına razı ...

Çaba ... Yaşamak için ...

Duyumsamak için ...

Mutlu olabilmek için

Algıladığın bütün değil ...

Detaylar ...

Duyarlı olan için tasarlanmış detaylar ...

Görebilen gözler ...

Duyabilen kulaklar ...

Henüz herkes için ve hiçkimse için yaratılmış olan yok ...

Ama "bizler" mutlu olabiliyoruz ...

Kendi "içimizde" ...

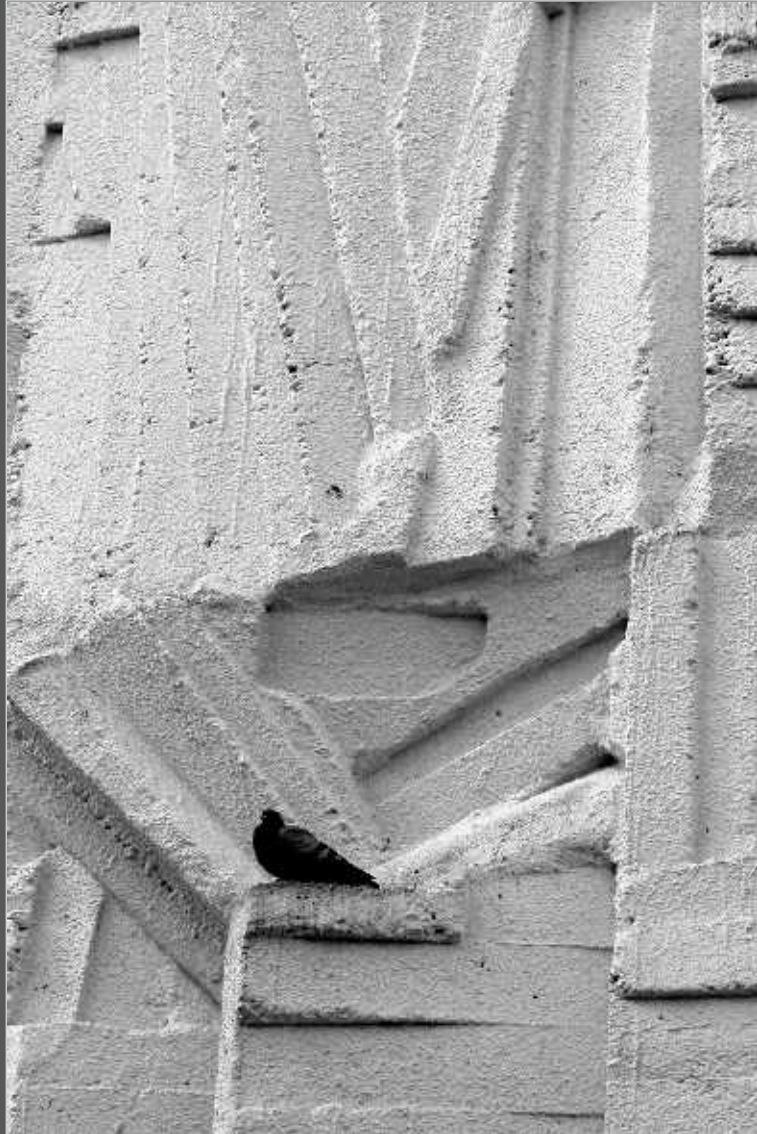
Sokaktaki adam , mutsuz sadece ...

Biçimi ve çizgileri
sahip olduğu gerginliği ve barındırdığı kuvvetleri gösteriyor,
büyük ve ürkütücü.

Biçimi ve çizgileri
Ağır olan bu kütleyi hafifletiren insan duyarlılığını gösteriyor,
Büyük ve heyecanlandırıcı.

Ankara'da bir martı.

Yapıcılar
iskelelerini
düşürünce,
izi kaldı duvarda.

Kuşlar
duvarda
tüneyince,
kenti gösterdi orda.

Sakarya Caddesinin yoğun kalabalığında, kafamızı kaldırdığımızda bir yapı duvarı dikkati çeker. Bu duvar kuşların durağıdır ve tasarlanmıştır. Bir geleneğin devamı olarak okunabilir belki de; Sinan'ın camiilerinde gördüğümüz kuş evlerinin yeniden yorumlanması. Kentte yürüyenler, tasarlayıcılar tarafından belirlenen, yapıcılar ile şekillenen sağır duvarda kuşların hareketini izleyebilir.

Bir kenti kent yapan, yapıda kullanılan kalıp ahşabının beton duvardaki izinin derinliği ve izin bıraktığı o oyukta kenti seyreden bir güvercinin hemen altında yürüyenlerle kurduğu ilişkidir. Çünkü bir kenti kent yapan, aynı zamanda, okurun duvardaki kuşu her görmeye kalkışında katedeceği yollarda karşılaşacağı kentlilerle kurduğu bağıdır.

Ve bir kenti kent yapan fotoğraf karesinin boyutu ve seçimidir.

“Rüzgarsız dağlardaki kar gibi”

Dante

Eski bir patlamanın durgun izleri, boşluğun zaferi, tanımlı çizgiler ve geriye kalanlar. Belli ki bir içebakım ve onu izleyen bir dışavurumun sonuçlarına bakıyoruz. Nesnesi hem olan hem de olmayanla sonladığımız ama aşmakta çok zorlandığımız o “karar anı”: nerede bırakmalı, tam ne zaman görüntüyü durdurmali, neyi nereye yerleştirmeli?

Sonra, gökyüzü ve beyaz sıva arasında alçalıp yükselerek uzayıp giden kara çizgiyi düşünüyorum: boşluk ve doluluk ağırlık ve hafiflik ayrımının en azda belirtisi: karar anının ta kendisi. Soyut ve somut, tasarı ve tasarım sınırının bu kadar ince olması rahatlatıcı olduğu kadar tedirgin edicidir de, çünkü araya ağaçlar girmiştir; onlar kimindir, ne istemektedir, nereden çıkmıştır?

Gök olmak isteyen, oraya buraya uzanmış, ama ağaçların desteğini de arkasına almış gergin, sivri bir kara çizgi tarafından engellenen bir saçak.

İstasyon, ya da gar
Kentin kapısı

Kente bir adım, ya da kentten
Kentin -e hali, ya da den

Adım hep bir kapıdan ama

Kentin kapısının kapısından

Kentin kapısının tek hali
den hali

-den geçip istasyon-a, istasyon-dan
-den geçip kent-e, kent-ten

Her kent için geçerli bu haller, girişler, çıkışlar, geçişler. Bu istasyon kapısını farklı kılan ne, özgün mü gerçekten detayları, S çizerek uzayan kolları olan başka bir istasyon kapısı var mı dünyada, varsa nerde, nasıl yapılmış, kim tasarlamış? Çok önemli değil belki. Yıllardır bir son verilemeyen tartışma belki öne çıkmalı: Ankara'dan İstanbul'a gidiş midir keyifli olan, Ankara'ya dönüş mü İstanbul'dan? Her şekilde bu kapıdan geçmeli yolcu, bu kapıdan geçmenin keyfi esas olan.

Burası açık bir yer; sadece betonun üzerine yağmur yağıyor. Ne ağaçlar ıslak, ne zemin ne de hava. Betonun üzerine yağmur yağıyor sadece. Birikme yok, sert yüzeye çarpan su, çiseliyor. Beton içine almıyor suyu, emmiyor; sadece bir sıçrama. Su çağlamıyor, fişkırmıyor; çiseliyor. Kent akıyor oraya; yol bitiyor ve sonlanıyor; kişiler de çiseliyor. Havuz nerede? Kent ile suyun ilişkilendirilmesi arayıştaki özgünlükte.

Sokak nerede? Suya doğru gerçekleşen birikmedeki izde.

Su nereye gizleniyor?

İnsanlar nereye gizleniyor?

Yağmayan yağmurun çiselemesine bir son ; beton.

Akmaya çalışan bir kentin akışına bir son; "su" zemin.

Şemsiyemi açtığımda üzerinde durabildiğim bir havuz.

Suyun çiselemesine gizlenen ölçekle, beton yağmurun tazeliğine, kent suya özlemini gideriyor.

Bu fotoğraf yalnız!

İnsanlar olmalı gişelerde bekleyen, ya da diğerleri kapalı olduğu için birinin önünde sıraya giren; gişede çalışan biri olmalı, yolcuları peronlara, peronlardan trenlere, trenlerden başka kentlere gönderen; yaşlı adamlar olmalı hangi gişeye gitmesi gerektiğini soran, çocuklar olmalı belki koşuşturan, genç bir kız da mutlaka olmalı tek başına beklemekten bıkan...

Bu fotoğraf yanlış!

Saatler çalışmalı gişelerin üzerinde, herkes kontrol etmeli gideceği vakti, gelmesini beklediği vakti, ilerledikçe zaman hafiften bir gerginlik hissetmeli, ya da sıkılmalı geçmek bilmeyen zamandan, saate bakıp durmaktan...

Bu fotoğraf sessiz!

Lokomotifin gürültüsü olmalı yavaştan, anonslar olmalı bilmem kimi bilmem nereye çağıran, düdükler hatta sirenler olmalı ortalığı düzenlemeye çalışırken daha beter karıştıran, soğuk bir uğultu da mutlaka olmalı bütün sesleri birbirine karıştırıp binanın içinde oradan oraya dolaştıran...

Bu fotoğraf var!

... neyse ki

Sağından kente, solundan başka bir kente akan

Yukarıda uçsuz bucaksız tavana, aşağıda her şeyi yansıtan zemine bakan

Bu fotoğraf var neyse ki...

“Önceden tasarlanmış düşünce gibi”

Prevert

Denemek, sinamak. Bir varolmak için çırpınmak bir yok olmak için elinden geleni yapmak; okkalı bir taş gibi görünür olmayı isterken birden saydamlaşmak. “Bana bir şeyler oluyor galiba” deyip kenara çekilmek ve yaptıklarına dışından bakmak, bir duvarın karşısına dikilip heyecanlanmak.

Bu kadar dolandırıcılıktan sonra Muratsalo'daki yazlık ev ve o duvar aklıma geliyor. Ustanın tuğla'yla hesaplaşması, ne büyük mücadeleydi! Doğrusunu söylemek gerekirse beni ilk etkileyen evin ve çevresinin yerleşimiydi: son derece akılcı başlayıp sonra bilinçli ve tasarlanmış bir bozuklukla kendini silen, sık ağaçların arasındaki o müthiş koşu. Çok alçakgönüllü bir duyarlılıkla işlenmiş kesinliğin ve düzgünlüğün yanına eklenmiş bir bozukluk. Bu “bozuk olma durumu”nu ne zaman sorgulamaya kalksam, düzgünlük üzerine düşünmeden, onu anmadan yapamıyorum. Bu “bir çeşit iç rahatlatma tabii” diye düşünmek yersiz, çünkü aslında ikisi hep aynı yerde ve aynı şeyin içinde beraber durmalılar, ama düzgünlük hep önceden orada olmalı, bozukluk ise o sağlamlığın içinden türetilen bir başka sağlamlık; bir virgül gibi güzeldir ve düzgün bir başlangıcın izlerini taşır. Duvar sayısız denemenin, hesaplamanın sonucunda dikilir; düşünce ve duyarlılığın somutlanmasıdır, belki de soyutluğun soyutluğunu kutlaması.

Yıllarca gizli kalmış duvarlar, kokusunu kendine saklamış boşluklar, ayak basılmamış döşemeler, altında yürünmemiş kemerler ve fark edilmemiş nişler... Şimdi kendini gösterme zamanı. Ama o hala gizliyor yollarını. Zaman acımasız davranmadıysa da, kendini buna alıştırmış sanki.

Önüne çıkan koridorlar çıkmaz sokakları andırıyor. Yolun üstündeki her nişte, bir çıkış umuduna kapılırken, biraz daha ileride sanki o anda açılan bir sapak, seni başka bir çıkmaza götürüyor.

Yolların devamı, çıkmazların sonunu getiriyor. Alabildiğine genişlik, sana bir ödül gibi sunuluyor. Yine geldiğin noktadasın... Ama çıkmazlarını çözdün, yollarını sezdin, duyularını buldun.

Herkes bilir sokakları..
Dar ya da geniş.. belki iki yanı ağaçlı.. belki çocuklar oynar üzerinde

Herkes bilir kentin sokaklarını...
Düz ya da yokuş... yorulur belki çıkanlar... ya da gençler gülüşür
köşesinde toplanmış

Herkes bilir kentin sıradan sokaklarını...
Bazen aceleyle bir yerden diğerine koşuştururlar sokaklarda
Bazen de beklerler sokakta birilerinin gelmesini
Telaşı içerisindeyken bir yerlere gitmenin
Durup şöyle etrafına bakan pek kimse yoktur aslında... sadece
görmek için

Herkes bilir kentin sıradan... ama her biri farklı renkler içeren
sokaklarını
Ama pek kimse bilmez
Özel hayatları saklayan utangaç iç sokakları

Bir koridor... ya da bir iç sokak
Farklı bilindik kent sokaklarından:
Bir yanınız düz duvardır, içinizi örten
Diğer yanınız kare kare dışarıya açılan
...güneş güneş, parça parça
her adımda sizi biraz daha varacağınız yere ulaştıran

Şimdi dursanız bir karenin önünde ve baksanız dışarıya, dışarıdaki
hayata bu utangaç sokaktan, hangi parçayı yakaladınız acaba? Ya
da bir diğer kareye gitseniz ve dursanız onun önünde, yeni bir hayat
mı görürdünüz, yoksa aynısı mı olurdu bir önceki kareyle
yakaladığınız?

Sanki bu sokağın sonunda sizi bekleyen yere gitmeyi ertelercesine
dondursanız iç sokağınızdaki hareketi; durup bekleseniz, izleseniz
uzun uzun dışarıyı... o da durur mu sizinle beraber yoksa akar gider
mi yine kare kare gözünüzün önünden?

Duvar...

Yol veren, önümüzü kesen, engel olan, destek olan...

Duvarın üzerindeki izler ...

Bakışlardan kalan izler, dokunuşlardan kalan izler, gölgelerin izleri, sokak lambalarının izleri...

Duvarın önündeki engeller ...

Demir parmaklıklar, doğa; aç almak ister gibi...

Duvarın ardındakiler;

İnsanlar, hareket, durağanlık...

Hayat...

Akılda binbir düşünce otobüs penceresinden bakarken, gözümüzün önünden geçen, fark edilmeyen görüntüler... Nereden geldiğini, nerede gördüğünü hatırlamadığın , ama zihnine bir şekilde yerleşmiş ...

Saygılı, alçak gönüllü ve bir o kadar da "güzel" ...

Tuğlanın söylediğini duymak: Yere ait olan şey burada başlar. Yüzlerce günlük emekle yapılmış olan parçalar, arsada, onlarca gün birbirleriyle birarada olmak için koşuşurlar: Su yetmez; harç biter; acıkılır; gün de yetmez. Ama tuğlanın söylediğini duyan kimdir? Onların yanyana olması gerektiğini; onların bütünüyle bir hissediş biçiminde "tam da böyle" yanyana gelmesi gerektiğini kim söyledi? Tanyeli'nin "doğaçlama" dediği ve mimarın "kadans" döneminden çıkma yapının "tam da böyle" olması, nasıl sağlandı? Tam da böyle: Laboratuvar ve atölye gibi büyük yapıların yanında, kendi özelliklerini ortaya süren ofis yapıları olsunlar diye... Mimarlık içindeki gelenek, malzemeye bağlı değil midir? Büyük formdaki uyum, küçük parçadaki oranlarla birleştiğinde, katı olanın genel uyumu, ya da, senfoninin genel motifleri ve ana izleği de kurulmuş olur. Temel duvara, duvar geçide, geçit döşemeye, döşeme ışığa kavuştuğunda, iç ve dış mekanın bütünlüğü de kurulur ve dinleyici rahata kavuşur. "Tam da böyle" olmasını isteyen, geleneğin sesini içinde dinleyen mimarın kendisidir; bu geleneğin içinde yeryüzündeki bütün mimarlık geleneğinin sesi de vardır. "Tam da böyle" olmasını isteyen, biraz da doğanın sesi, değil midir? Doğa onayladığında, sarar sarmalar; kışın başka gösterir yazın başka; yapıyı kanatları altına alır ve onun mimari ürün olmasını sağlar; onu yinelenebilir ve biricik kılar.

Yukarı, kuş uçuşundan da yukarı...

Bina nerede? Mavi gökte bir düzlem.

İki çizgi arasına sıkışmış, bitmemeye evrilmiş prizma.

Hiçbirşey görünmezken görünür olanın arkasında okunacak olanlar neler?

Yazı tek görünür olan durumunda iken, üzerine yazıldığıının içine nasıl girer?

Yazıyı taşıyan yazıdan önemli mi?

Kuşu yandan gören gözlerin asla göremediğini kim ne zaman görür?

Duruş, yükseliş ve bitmeyişte aranan kentliye nasıl ulaşır?

Sağır duvar kör göze ne yazar...

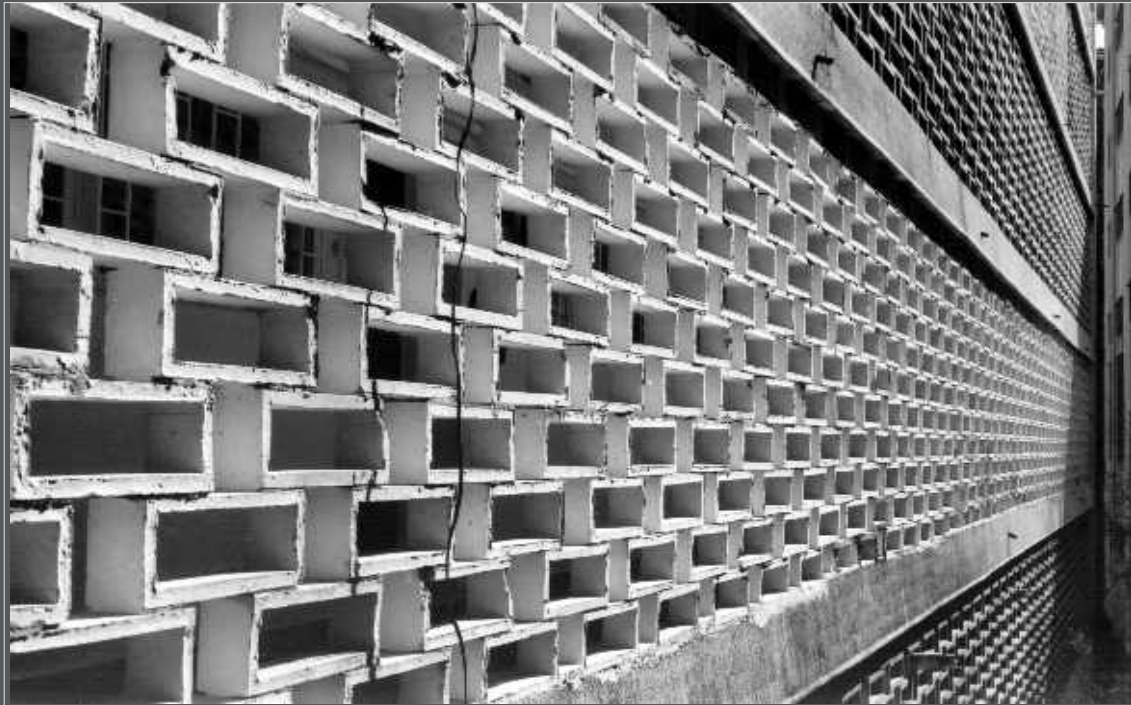
Gitmek fikri üzerinden,
Aklın yolculuğa hazırlanması;
Kalmak fikri üzerinden,
Düşünceden kent ölçeğine geçiş.
Her zaman yaşamaya dair ve değer.

Koskoca bir boşluğun altında hareket eden insanın ölçeği,
Anıtsallığın ve gururun yanında başka bir şiirselliği
getiriyor.
İnsan için kurgulananla, tarih için kurgulananın birlikteliği.

Biri diğerine hakim olmadan.

İşverenin sesini duyar gibisinizdir: "Hiç dışarıdan dama çıkılır mı? Hiç aklın yok mu senin? Epi topu çatı merdiveni bu, içeriden dikine tak merdiveni, gerektiğinde çıkar asansörcü." Mimar ne yapmıştır bilinmez; içi kan ağlamıştır; sanattan anlayan işverenin bile bunu anlamadığına yanmıştır; ama belki de "anonim kullanıcı"nın gücüne inançla işine devam etmiştir. İçinden bir ses, uzaklardaki 'izlenimcilik' rüzgarlarını geleceğin ağaçlarında hışırdatıyordu: "Gelenek, diyor, bizim yaptıklarımızla da oluşturulabilecek birşeydir. Geleneğin sesi, kalıbının içinde, kolonun biçiminde, işlevin yedeğinde ve yeniden kalıplanabilirliğinde." Sonra bizler geliriz "anonim kullanıcı"lar olarak; derslerimize gireriz, deneylerimizi yaparız, ortalığı toparlar temizleriz; yanında durup konuşur, içinde jandarmadan saklanır, önendeki ağaçları diker, arabalarımızı park eder, ağaçlar meyveye durunca onlara tırmanıp koparır, merdivenlerinden iner çıkar, çatıyı onarırız. İnşaat işçisiyse, "ne gerek var", deriz. İlk kez görüyorsak, "buradaki çatı bir farklı", deriz. Aralıktan yürüyen iki sevgiliyse, "burası hoş", deriz. Mimarlık öğrencisiyse, "burası farklı", deriz. Mimar, hepsini önceden iştir, duyar, gülümser.

Bak ve söyle dediler.
Neyi söylemeli;
Yaşadığım kentin zihnimden geçen görüntülerinden mi bahsetmeli,
Yaşanmışlığın hafızamdaki izlerinden mi,
Yoksa mimar gözlerimin görmekte olduğundan mı?
Neler iç içe geçmiş, sanırım istenen bu karışımın kelimeleri.

Ama beni bunların dışında heyecanlandıran şey 'ilham' oldu.

Bir mimar hayattan ilham aldı bina etti.
Bina hayata ilham verdi.
Hayat sanatı var etti.
Ve bir mimar sanattan ilham aldı.

Bir fotoğrafçı binadan ilham aldı.
Ve bir insan fotoğraftan ilham alıp bu satırları yazdı:

Küçük dalgaların vurduğu sahiller için bu deniz günün birinde büyük dalgalar da getirir diye düşündüm ve heyecan duydum.

İnsan denizleri, yıllar yılı varlığını sürdürmeyi başarsa da dip kayalarının üzerinden geçerler de bu kumsallara çarparlar. Dalga geri döner bir diğerini çağırır bu kumsala.

Dalga olarak çarptığım kumsaldan kum tanesi olarak dönmek isterim hep.
İsterim ki ben de bir dalgacık oluşturayım bu sonsuz denizde.
İsterim ki bu mimar kadar yalın bir şiir yazayım fikrimle, dile getirdiklerim bir yaşama az da olsun ilham versin ki bir gün bir dalga gelip çarpsın fikirlerime ve beni bambaşka ve beni yeniden yazsın.

Fotoğrafa son kez baktım,
Ve düşündüm ki bu kent çepeçevre sarıldığı için dalgalanmayan bir ölüdeniz ya da çarpacak bir kayacık bulamadığı için deli deli gidip gelen bir açık deniz değil.

Bir dalga kıyılara vurdu.

Kuytu bir taş kendi yalınlığında, rahat ve huzurlu.
Zaman zaman kendi asiliğinde yalnız.
Herkes için olmak
Ve kendini olduğu gibi ortaya koymaktan gururlu.
Önünde durduğu tiyatro dolup boşalırken,
Kentten geçenler bir kuytu aradığında,
Sürekli ve kesintisiz orada.

Tasarım kendini doğru bir şekilde hayata yerleştirdiğinde,
Yaşayan birşey olmanın sorgu dolu duruluğuna erişiyor.
Bunun ele geçirilmesi ile taşın şeklini bulması aynı
duyarlılığa aittir.
Günlük yaşamın içine bıraktığı sözle, bulduğu biçim.

BRUNO TAUT'UN DİL-TARİH VE COĞRAFYADAKİ HELEZONU.

1. Dialog:

"... Bu nedir anne?"

"... Bir şekil... Helezon... Yay gibi bir şey işte... Burada merdiven korkuluğu olarak yapılmış...ne kadar ilginç?..."

2. Zaman zaman şiddetli bir 'güvenlik' kaygısı sarıyor içimizi...Tarifi zor bir şey ona kaynaklık ediyor...Dünyayla, yaptıklarımızla aramızda rüzgarsı bir boşluk var...Bunu hissediyor ve kaygı duyuyoruz...

3. YAKINDA BİR ZAMANLAR...(Akıl henüz kendini yaptığımız 'araç-gerece' taşımamıştı... Dünyanın, hayatın ve zamanın bilgisi hem ham, hem insani idi... Çünkü henüz ne olup-bittiyse '...olup-bitenler...' herkes için 'aynı şey' anlamına gelmiyordu...Hepimizin hayatı kendince dil'e ve bir kıvam'a sahipti. Vak'aları tercüme eden akıl kişisel bulunuşumuzun derecesini belirliyordu...)

4. ŞİMDİLER...(... Bir zamanlar dünyayı şekle getirmiştik... Oysa şimdi 'şekil' sadece çizilebiliyor...Şekil onu inşa ederken edindiğimiz dünya bilgisi değil artık. Onu yapılandırarak edinme gücümüzden birden feragat ettik... İşte önümüzde duruyor (...çok kolay çizilebiliyor...) çizili şeklin de içinde bir çerçeve olarak yer aldığı çok daha kapsamlı başka bir çerçevenin oluşumunu düşünürken 'şeklin' o sürecin geçirilmesi zorunlu bir safhası olarak belirmesine şimdilerde hiç değinilmiyor... Değinilmeyecek... şekil artık sadece 'şekil' ... Herhangi bir şeye ait onun şekli olması diye bir şey söz konusu değil...'O' bir şey oluşmaya giderken maruz kaldığı insani işleyimi üzerinde taşıyor... Herhangi bir şeyin şekli olamıyorsanız kayda da geçemezsiniz... Birikemezsiniz... Çünkü artık o kadar çok şekil bir ortama sahip olmaksızın çiziliyor ki ...)

5. ŞEKLİN AĞIRLIĞI YA DA DİALEKTİĞİ...

a.) Helezon, 'o' oluşmadan önce çevresinde oluşmuş daha kapsamlı ve karmaşık ilişkiler tarafından 'olmaya' hazırlanır...(Kahn'ı unutma...) b.) dolayısıyla helezon yapılanmakta olan fiziksel bir çevrenin içinde beliren 'geometrik sonuç' değil hem kendini diğer çevresel araçlardan ayırtırma gücünü kendinde barındıran, hem deneyimlenme sürecinin içinde bir safha olarak kendini her seferinde insanın orada bulunuşuyla tamamlayabilen 'eksik bir HAL' dir... c.) helezon içinde yüzdüğü durumu bir konumlama seçerek özelleştirir ve diğer konstrüktif araçlardan kendini böylece ayırtırır...(trabzan gelip merdivenin genişleyen son-ilk basamağına şekil değiştirerek oturdu...) d.) helezon daha önce ve başka bulunuş biçimlerinin bilgi ve deneyimlerini de bir bileşen olarak oluşumuna katar... (yaylanma, çekilip-uzama, basma-çekme, 'o' ölçek...) e.) 'helezon' oluşturduğu materyalin 'duyusal' bilgisini aktarır...(zorlansa da bükülebilmiş valla...ama nasıl?...)

6. TAUT...

Şimdi bu metnin tamamına bir kerede ve bir süre bakıp sonra üzerini kapatın... metnin bir 'şekil' olmadığı için bu kadar kısa sürede sadece 'bakarak' onu anlamlı bir bütün olarak algılamamız çok zor... Metni bir düzen içinde bata çıka ve sonuna dek okumamız gerekiyor. Bu okuma metin hakkında size üstünlük bir 'bilgi' verebilir ama metne sızmanız için daha etkili bir okuma yapmalısınız... çünkü 'okuduğunuz sözcükler' kadar burada olmayan 'okumadığınız' sözcüklerde metni oluşturmakta... Sonra da Taut'un Dil-Tarih ve Coğrafya'daki giriş ortamının iki fotoğrafına da aynı şeyi yapın... Arzu ettiğiniz kadar derine inmenizi sağlayacak kadar üzerine düşünün... Bir fikirler tabakalaşmasının 'dikkatine' vardığımızda helezondaki fikirlerin aynı zamanda size ait olduğunu aynı damarı Taut' la birlikte ortaklaşa işleyebileceğimizin duygusuna varacağız... bir şeylerin devamında olduğumuzu, öncemiz ve sonramız olduğunu, başkasının dolduramayacağı bir 'olma' yerimiz olduğunu 'yaptıklarımızda' görebileceğiz... 'güvenlik'; 'aygıt' tarafından çalınmış bir eski duygumuzdur... eksikliğini hep hissedeceğiz

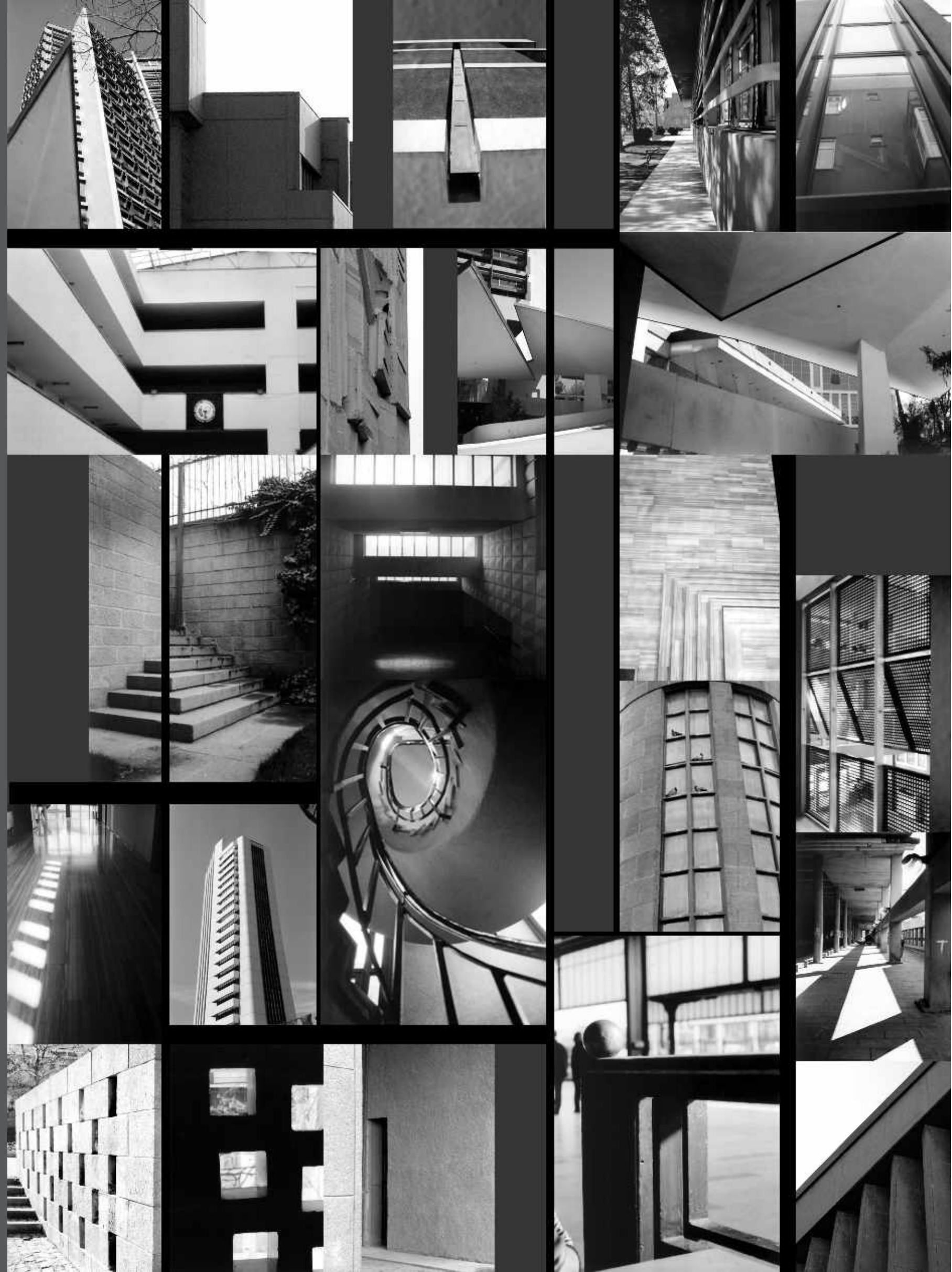
GEMİ EVE BAKIŞLAR

Mimar Danyal Çiper'in 'Gemi Ev' olarak bilinen apartman yapısı, yuvarlak hatları ve alışılmadık ayrıntılarıyla Ankaralının kentsel belleğine yerleşmiştir. Mimar hemşehriler binanın gemiye benzetilişine dudak бүkerler; bina onlar için Frank Lloyd Wright'dır, Guggenheim'dır. İçinde oturanlar içinse yaşanan mimaridir.

Dıştan uzayıp giden bant pencereler ışığa cömertçe uzanış, dışarıya kesintisiz bakış, ve modernist mekanın farkını farkedıştır. Tedirgin edici konsollar, statik nosyonu olanlara içten daha da tekinsiz görülür; olmayanlara ise balkon-teraz niyetine dışarıya çıkıp caddenin gürültüsüne karışmaktan ibarettir. Büyük yuvarlak perçeresi ile ters yarım daire pencereleri mimar olmayanlara 'orijinallik' olarak görünür; mimarlara müellifin iddialı imzası gibi gelir, çocuklar içinse türlü türlü oyun ve düş kurmaya yarar. Mermer çitalarla profillenip gömme süpürgeliklerle bezenmiş merdiven basamakları, mimarlık nosyonu olsun almasın herkes için keyiflidir; geniş, ışıklı bir holde merdiveni kuş gibi çıkıp farkı hemen farkedenden konuklar hep sorarlar: Böyle merdiven holü ve basamakları yapmak çok mu zordur, niye yapmıyor artık mimarlar?

Başlıca iki neden sayılabilir soranlara: Birincisi, artık iyi mimar arayan malsahipleri yok, ucuzcu müteahhitler vardır; ve her santimetreyi satmaktan başka galesi olmayan onlar, mimarın rahat merdiven tasarlamasına izin vermezler. İkincisi, mimarların da çoğu bu rejime ayak uydurmuş, iyi bir merdiven nasıl yapılır çoktan unutmuşlardır. Modern ustaların küçümsemeyip modern dilin özgür olanaklarıyla sürdürdüğü bu ve buna benzer pek çok bilgi, rant ve stil teknisyenliğinin yararcı bilgisine heba edilmiştir.

1	Ankara Gar Binası
Mimar: Şekip Akalın
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Indrit Blea	11	Cinnah Cad. No:19 Apt.
Mimar: Nejat Erşin
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Yasemin Sarıkaya
2	Şinasi Sahnesi
Mimar: Özgür Ecevit
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Zeynep Yağmur	12	TCK Genel Müdürlüğü
Mimar: Fikret Cankut
Foto: Zeynep Ömür Yılmaz
Metin: Zeynep Ömür Yılmaz
3	Ankara Opera Köprüsü
Mimar: Pier Luigi Nervi
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Özlem Taşkın	13	Ankara ODTU Çevre Müh. Binası
Mimar: Behruz Çinici
Foto: Müge Cengizkan
Metin: Ali Cengizkan
4	Sakarya Caddesinde İşhanı
Mimar: Bilinmiyor
Foto: Indrit Blea
Metin: Tonguç Akış	14	Emek İşhanı
Mimar: Enver Tokay,
İlhan Tayman
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Rabia Ç. Çavdar
5	Büyük Ankara Otel
Mimar: Marc Saugey
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: H. İsben Önen	15	Ankara Gar Binası
Mimar: Şekip Akalın
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Özlem Taşkın
6	Ankara Gar Binası
Mimar: Şekip Akalın
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Mehmet Saner	16	Ankara ODTU Elektrik-Elektronik
Müh. Binası
Mimar: Behruz Çinici
Foto: Ali Cengizkan
Metin: Ali Cengizkan
7	Karum İş ve Alışveriş Merkezi
Mimar: Von Gerkan, Marg and
Partners, SEYAŞ.
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Rabia Ç. Çavdar	17	Cinnah Cad. No:19
Mimar: Nejat Erşin
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Selcan Uzun
8	Ankara Gar Binası
Mimar: Şekip Akalın
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Mehmet Saner	18	Şinasi Sahnesi
Mimar: Özgür Ecevit
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Özlem Taşkın
9	Uğur Mumcu Anıtı
Mimar: Mustafa Aslaner
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: H. İsben Önen	19	Ankara Dil Tarih Coğrafya Fakültesi
Mimar: Bruno Taut
Foto: Zeynep Yağmur
Metin: Kenan Güvenç
10	Anıtkabir
Mimar: Emin Onat, Orhan Arda
Foto: Zeynep Ömür Yılmaz
Metin: Zetnep Ömür Yılmaz	20	Hoşdere Caddesi'nde Ev
Mimar: Danyal Tefvik Çiper
Foto: Aydan Balamir
Metin: Aydan Balamir

İHTİYAR

İhtiyar karşıma nehir kıyısında çıktı,
bileği kopmuş bir ip
Ay onun içinden, bedeninin içinden parlıyordu
gölgenin yüreği lambanın fitili gibi titriyordu
ve ihtiyar elini başımın üzerine koydu:
Kayık hazır
ne kürek gerek, ne de rüzgar

Eeva-liisa manner

ZAMAN

Zaman nehirden karşıya geçmez
benim bütün zamanım bu kıyıda
Öbüründe ev kül olmuş ve erimiş saat:
Anının değişmezliği.

Eeva-liisa manner

BURADA GÜN DAİMA SOLAR

Burada gün daima solar, daima kar ışıldar...
yazın bile. Dünyanın içi erimez
Ve bilisiz göl demirin gözü gibi bakar.

Eeva-liisa manner

MAYIS, EBEDİYEN

10.
ruh gücü ele geçirdiğinde, akıl
onu mirasçı seçer,
bir çeşit çalgılı kutuyu taklit eder.
kendisi her zaman dinleyecek ve
şşıırarak
öyle ki bülbülün kaderine sahip
mekanik bir bülbül
onun keşfetmesi, tekrarlamaı
uydurması lazım bütün sesleri
sesine.

Paavo haavikko

UÇUŞA GERİ DÖNÜŞ...

Parvoo Lisesinde
Pentii Nieminen için 12,5,1982

Yaşlı bir bilge
şu kristal lamba gibi akşam aydınlığında
çünkü tam bilemiyor
onu aydınlatan hala güneş mi
yoksa kendisi mi yanmakta?

Pentti saaritsa

aalto@turkey

7 Nisan 2004-16 Mayıs 2004

Aalto'nun mimarlık tarihindeki yeri ve önemini kavramak, bir mimarı tanımak ve bir mimar üzerinden bir kültürle tanışmak için;

“aalto türkiye'de...”

Kültürel paylaşım ortamının yaratacağı enerji ile kendimize bakmak, farklı kültürlerle iletişim kurarak kendimizde olanı bulmak için;

“aalto türkiye'de...”

“aalto@turkey” etkinlikleri Finlandiya'dan gelen iki gezici sergi ile başlıyor;“Architecture To Read”-7 Nisan 16 Mayıs 2004/ Kocatepe Kültür Merkezinde... “A Gentler Structure For Life”- 7 Nisan 16 Mayıs 2004/ Kocatepe Kültür Merkezinde... Aalto 'nun mimarisindeki doğa etkisini anlamak için Finlandiya Büyükelçiliği arşivinden bir fotoğraf sergisi;“Light In The Wilderness” -7 Nisan 16 Mayıs 2004/ Mimarlar Odası Ankara Şubesinde... Sergilerin son haftasında; Aalto mimarisini anlamak, modern mimarlık içinde Aalto'nun yerini kavramak, kendi modern mimarlığımızı tartışmak için, Finlandiya'dan gelen konukların da etkin olarak yer aldığı bir konferans, panel ve atölyeler dizgesi; “aalto overload”- 9-16 Mayıs 2004/ ODTÜ ve Kocatepe Kültür Merkezi'nde... Kendini/ortamını değiştirmek/sorgulamak/yenilemek/paylaşmak isteyen tüm mimarlar davetlidir. Yaratmayı ve “usta”yı bilmek/görmek/fark etmek isteyen tüm öğrenciler davetlidir. Kültürleri tanımak/keşfetmek isteyen tüm kentliler ve okuyan/yazan kütüphane kullanan herkes davetlidir.

Baharda mimarlığa da merhaba deyin, çağdaş ve özgün olanın arayışına kulak verin. Çağdaş ve özgün olanı tartışmaya ve talep etmeye eğilimli olun. Ve de yeni görme biçimlerine...

“aalto türkiye'de...”

alvaroaalto

MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ SİNAN HAFTASI ETKİNLİKLERİ

Emre Madran

Osmanlı klasik çağ mimarlık sanatının büyük ustası Sinan, bu yıl da değişik etkinliklerle anılıyor. Bu etkinliklerin tümünün doğrudan Sinan'la doğrudan ilgili olmasının ön koşul olmadığı yaklaşımdan yola çıkılarak değişik konuların da meslektaşlarımızın ilgi ve bilgisine sunulacağı benimsendi. Örneğin, Sinan öncesinde mimarlık mesleği ve mimarlara ilişkin bilgilerle, Sinan'dan sonra bu mesleğin ve meslek mensuplarının kim olduğu ve hangi ortamlarda çalıştıklarına ilişkin bilgilerin , klasik çağ mimarlarını daha iyi anlamak için gerekli olduğu düşünüldü. Bu bilgilenme ayrıca, Osmanlı yapı sanatındaki sürekliliği ve yapı adamlarının usta çırak ilişkileri içerisinde yetiştiklerini göstermesi bakımından da önem taşımaktadır.

Sinan'dan yaklaşık 300 yıl sonra, 18. yüzyılın sonundan başlayan ve Cumhuriyetin kurulmasına değin süren İmparatorluğun batılılaşma döneminde, yapı adamları ve yapım sürecine ilişkin yeni kurallar da hafta etkinlikleri içerisinde yer almakta. Böylece, "yasalaşma" ve "kurumsallaşma"nın egemen olduğu 19. yüzyılın genel bir resmi izlenmiş olacak.

Doğal olarak bazı etkinlikler Sinan'la doğrudan ilgili olarak düşünüldü. Sinan'ın estetik anlayışının irdelendiği bu bölümde ayrıca, Sinan'ın kentimizdeki tek yapısı olan Cenabı Ahmet Paşa Camisi ile , yine onun Orta Anadolu'daki en önemli menzil külliyelerinden biri olan Karapınar-11. Selim külliyesinin gezilmesi, Sinan'ın yapıtlarını birbir görmek ve anlamaya olumlu katkıda bulunacağına inanıyoruz. Bu yapıları günümüzde izlemenin bir diğer önemli yönü, onları çağdaş yaşamda yeteri kadar değerlendirip değerlendirmedığımızı irdelemek olarak görülebilir. Böylece "kültürel süreklilik", "geçmişimiz için bir gelecek", "bütünleşmiş koruma" vb. sık sık kullandığımız ve arkasında olduğunu varsaydığımız tanımların sadece sözde kalıp kalmadığını da izlemek şansına sahip olabiliriz.

Bizden önceki toplumlar tarafından üretilmiş olan yapıtların korunması, yaşatılması ve değerlendirilmesinin ön koşulu elimizdeki varlıkların nitelikleri ve içinde bulundukları durumun belirlenmesidir. Ülkemizin kültür varlıklarının envanteri olarak da tanımlayabileceğimiz bu eylem, Osmanlı İmparatorluğunun son yıllarında İstanbul'da kurulan bir komisyon eliyle başlatıldı. Cumhuriyet döneminde 1930'lı yıllardan itibaren olanaklar oranında sürdürülen envanter çalışmaları sırasında çok önemli ve kaynak değeri taşıyan belge ve bilgiler üretildi. Sinan haftasının bir diğer etkinliği klasik çağlardaki mimarlık anlayışının oluşumuna öncülük eden ilk devir yapılarının rölövelerine ilişkin az bilinen bir yapıtı sergilemek olarak düşünüldü. Mimar Macit Kural, Y. Mimar Ali Saim Ülgen gibi, bu konuda proje ve uygulama alanında özveri ile çalışmış büyüklerimizden biri olan Y.Mimar Sedat Çetintaş'ın "Bursa'da İlk Devir Osmanlı Eserleri" başlığını taşıyan rölöveleri, 1940'lı yıllarda bu alanda kullanılan teknikleri ve sunumları görmek açısından ilgi çekecektir,

Görüldüğü gibi Koca Mimar Sinan bir çok başka konuda bilgilenmeye olanak sağlayan bir usta. Kendinden öncesini iyi değerlendirmiş olduğunu hissettiğimiz gibi, kendinden sonrasına da yeni yaklaşımlar armağan ettiğini biliyoruz. Onu, öncesi ve sonrası ile ve diğer adı bilinen ya da bilinmeyen yapı adamları ile birlikte değerlendirmenin doğru olacağını düşünüyoruz.

Mimar Sinan Haftası Etkinlikleri TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Tarafından Koruma ve Restorasyon Uzmanları Derneği'nin (KORDER) Katkılarıyla Düzenlenmiştir.

8 NİSAN 2004

KONFERANS 1 (16.30-17.30)
"Tanzimattan Sonra Yapı Alanı Örgütlenmesi"
Doç. Dr. Emre Madran
(ODTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü)
Milli Kütüphane Toplantı Salonu

KONFERANS 2 (17.30-18.30)
"Osmanlı Estetiği ve Sinan"
Prof. Dr. Jale Erzen
(ODTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü)
Milli Kütüphane Toplantı Salonu

10 NİSAN 2004

ORTA ANADOLU SİNAN YAPILARI GEZİSİ
Gezi Rehberi: Doç. Dr. Osman Nuri Dülgerler
(Konya Selçuk Üniversitesi Mimarlık Bölüm Başkanı)
Zazadin Han, Horozlu Han, Karapınar - II. Selim Külliyesi (Sinan Yapısı),
Konya - Selimiye Camii (Sinan Yapısı) ve Anadolu Selçuklu Eserleri
(İnce Minareli Medrese, Karatay Medresesi, Alaaddin Camii)
Ankara'dan Hareket: 07.00 Ankara'ya Varış: 21.00
Katılım sayısı 45 kişi olarak öngörülmüştür. Katılım Bedeli 35.000.000 TL dir.
Lütfen 7 Nisan 2004 tarihine kadar ön kayıt yaptırınız. Tel: 417 8665

9 NİSAN 2004

MİMAR SİNAN'I ANMA TÖRENİ
Anma Haftası Açılış Konuşmaları
Ali Ulusoy (Mimarlar Odası Ankara Şubesi Başkanı)
Ali Fuat Tek (KORDER Başkanı)
Cenab-ı Ahmet Paşa Camii Gezisi (10.00-11.00)
Prof. Dr. Jale Erzen Eşliğinde

PANEL "Sinan Öncesi ve Sonrası" (17.00-19.30)
"Osmanlı Öncesi Mimarlık Mesleği ve Mimarlar"
Prof. Dr. Ömür Bakırer
(ODTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü)
"Mimar Sinan Sonrası Mimarlık Mesleği ve Mimarlar"
Prof. Dr. Zeki Sönmez
(Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi)
Panel Yürütücüsü: Doç. Dr. Emre Madran
Milli Kütüphane Toplantı Salonu

SERĞİ (10.00-19.00)

12-25 NİSAN 2004

"Anadolu'da Osmanlı Mimarlığı"

Y. Mimar Sedat Çetintaş Rölöveleri
Mimarlar Odası Binası

12-25 NİSAN 2004

KAVAKLIDERE'DEN HAVADİS...

A. Ege Yıldırım Y. Şehir Plancısı, Koruma Uzmanı

Son günlerde, Çankaya'nın önemli yeşil alanlarından, şehir sakinlerince yıllarca sevilerek kullanılagelmiş Papazın Bağı'nı tehdit eden otel projesine karşı bir hareketlenme oluştu ve halen sürüyor. Nasıl bir sonuca varacağını göreceğiz. Papazın Bağı gündemdeyken, uzun süredir gözlemlemekte olduğum, Kavaklıdere semtindeki bazı inşaat faaliyetlerinden de bahsetmek istiyorum.

1. Tunalıhılmı Caddesi, Büklüm Sokak kesişiminde, Gordion Otel'in yanındaki Öz Annem lokantasını barındıran koyu pembe eski apartman, otel olmak üzere yıkılıyor. Öz Annem geçen hafta inşaatı karşı açtığı davayı kaybetmiş; eşyaları boşaltılıp bir kamyonu yüklenirken, avlu ortasında bir koltuğa çökmüş duran sahibine rastladım. (Adı Ali Gökçek İ. Melih Bey'le alakası yokmuş...) Mevcut yapının kendi özellikleri, Gordion Otel'inkinden çok da farklı değil. Neden bunu yenileyip birbirleriyle uyum içinde çalışan iki butik otel elde etmek 'akıllarına gelmedi'? En azından yapı hala ayaktaiken belgelensin diye, Kasım ayında (iskeleleri artık kurulmuş olan inşaatın 'bekçiliğini' yapan adamlar grubunun genel huzursuzlukları eşliğinde...) dış cephelerinden ve balkon pencere detaylarından fotoğraflar çekmiştim. Ayrıca çizimleri var mı diye merak ediyordum; Kavaklıderem Derneği (www.kavakliderem.org.tr, tel. 427 59 90) çizimlerin mevcut olduğu yönünde bir şey söylemişti, ama daha sonra takip edemedim. Ali Bey'de de davanın bilirkişiliğinde kullanılan birtakım belgeler varmış. Bunları ondan temin etmeyi düşünerek Ali Bey'in telefon numarasını aldım.

Öz Annem,
Gordion Otel, Kasım 2003

Bülten Sokak köşesi
Tahran Caddesi köşesi, Karum yanı, Mart 2004

2. Karum'un Tahran Caddesi tarafındaki köşesinde, içindeki kuş evi ile dikkat çeken pembe müstakil ev, iki üç hafta önce hızlı bir şekilde yıkıldı. Şu anda moloz bahçesi halinde. Ne yapılacağını merak ediyorum, herhangi bir tabela ya da çalışan kişi yok... Tek öğrenebildiğim, Tahran Caddesi üzerindeki bir sonraki bina da yıkılıp iki arsaya birlikte yeni bir iş merkezi yapılacağını duyumunu alan Karum otopark memurunun aktardıkları.

3. Cinnah Caddesi, Yeşilyurt Sokak'ta, mimar Orhan Alsaç'ın kendi tasarımı ve ikametgahı olduğunu duyduğum, yığma tuğla yapı, yine duyduğuma göre Orhan Bey vefat edince mirasçıları tarafından tahminimce iki ay önce yıkıldı. Burası da şu anda moloz yığını halinde. Hatta bugün fotoğraf çekmeye gidince kamyonlu vinçli faaliyetlerin başladığını da görme fırsatım oldu...

4. Tunalıhılmı Caddesi, Bülten Sokak kesişiminde, Café des Cafés'nin yanındaki, eskiden Kavaklıderem Derneği işletmesinde olan otoparkın yerinde, birkaç haftadır hummalı bir inşaat sürüyor. Uzun süre hiçbir bilgi tabelası yoktu. Bu hafta inşaatı yer alan şirketlerin reklam panoları ile ufak bir proje açıklama tabelası asılmış, ama nasıl bir şey olacağına dair pek de ışık tutmuyor. Arsanın çevresine çiti çakmalarından önce, günlerce devam eden temel işleri sırasında, evimin yolu üzerindeki Bülten Sokak'ın girişinin iş makinalarınca yavaş yavaş tıkanmaya başladığını hissettim. Şimdilik iş makinaları gitti, ama ne zaman gelecekler diye beklemedeyim. Kaldırımdaki kestaneceyi ve poğaçacı amcaya biraz daha soru mu sormalı acaba...

5. Café des Cafés'nin karşısındaki Balıkçı Plaza inşaatı uzun süredir devam ediyor, yerinde ne vardı

hatırlamıyorum.

6. Bestekar Sokak, Bülten Sokak kesişiminde, Kebap 49'un karşısındaki, eskiden iki katlı bir binanın olduğu, bir ara Palukçi ve başka aralar başka işletmelerin açıldığı arsada süren 4-5 katlı (bana göre vasat, nitelsiz) yapı inşaatı oldukça ilerledi, birkaç aya kalmaz açılır herhalde. Arsanın eski halindeki düşük emsalli yapılaşmanın geniş avlulu, ferah hali artık yok.

Bu çevrede çocukluğumun üç ayrı döneminde (anaokulunda Mesnevi Sokak'ta, ilkokul üçüncü sınıfta Alaçam Sokak'ta ve lisede Gelincik Sokak'ta) ailemle yaşamış olan, dört yıldır Kıbrıs Sokak'ta çalışmakta olan, son bir buçuk yıldır ise Güniz Sokak'ta oturan biri olarak, birçok Kavaklıdereli gibi ben de bu sokakların manzarasına derin bir aşinalık duygusu ile bağlıyım. Şimdi ise aynı sokaklarda, dört bir yanımda hızlanmış bir dönüşüm var gibi geliyor... İnsanın aklına tabi ki 'seçim arifesi diye mi' sorusu geliyor; ama aslında bu görece ufak vakaların, bundan daha büyük bir ivmenin göstergeleri olduğu, duyarsızlık, bilinçsizlik, açgözlülük, ve bu tutumlara karşı duyulan rahatsızlığa rağmen insanların içindeki eylemsizlik, v.s. şeklinde tanımladığımız eğilimlerin birleşimden oluşan genel bir zihniyet, bir toplumsal ruh hali ile ilgili olduğu düşüncesi ağır basıyor.

Yukarıda anlattığım bu altı ayrı 'çalışma', büyük bir dinamizmle aldı başını gidiyor. Özel çabalarla her biri ile ilgili daha geniş bilgiye ulaşılabilir. Ama inşaat süreçlerini durdurmak gibi bir beklentim gerçek anlamda yok. Sadece ayakta kalan diğer yapılara çok daha büyük açılmış gözlerle, pürdikkat bakıyorum ve onların da başına benzer bir akıbet gelmeden önce sahiplerini, sakinlerini, yerel yönetim yetkililerini, onları korumaya teşvik ve ikna edecek ne yapılabilir, onun ince hayal?/plan?larını kuruyorum, meslektaş arkadaşlarımla birlikte. Bu gözlemleri aktararak da, ilgili olan ve takip etmek isteyen herkesin dikkatini çekmek istedim.

Yeşilyurt Sokak, Orhan Alsaç Evi
Mart 2004

ZÜMRÜT APARTMANLARI FACİALARINI NASIL ÖNLEYEBİLİRİZ? GÜVENLİ SAĞLIKLI YAPILARA ULAŞMAK HAYAL Mİ?

M. Nuri Arıkoğlu Y. Mimar

En son KONUT KURULTAYI 2003'te bildiri sunan teknik ve bilim adamları meslektaşlarımızın ifade ettiği dehşetengiz bir durum var:

Mevcut yapı stoğunun nerede ise %60'ı kaçak. Yeni yapılanlar da kaçığa yakın yapıyor. Yani bilimsel verilerden ve teknikten kaçarak . Birinci hedef rant. Teknik, bilim sonradan gele.

Aslında ortada tehlikeli ve suça teşvik edici bir ortam var. Nedir?

Duyarsızlık, umarsızlık, boşvermişlik, işbilmezlik, ama işini bilirlik.

Ve bir suç: Kendine menfaat sağlamak.

Ne şekilde ? Görevini ihmal ederek, Görevini yapmayarak, Bilimi ve tekniği red ederek Görevini kendi menfaatine kullanarak, Dolayısıyla, görevini kötüye kullanarak. Kim bunlar ?

Siyasi erk, yani iktidar ve yerel yönetimler. Ve sahne dışında halk. Cahil, duyarsız, yani vatandaşlık bilincinden yoksun halk. Aldığı veya alacağı en pahalı dayanıklı tüketim maddesi olan konutun garanti belgesini istemeyen, soruşturmayan halk.

Peki bunları bilen bizlerin, yani bir sivil toplum örgütünün, daha da ciddisi, daha da ses getirebilecek bir teknik meslek örgütünün (muhasibeciler, yeminli mali müşavirler, doktorlar, eczacılar, avukatlar örgütü değil), binaları yapan, fiziki çevreyi oluşturan, teknik elemanlar örgütünün, ses getirerek söyleyecek, peşini legal platformda da kovalayacak bir söylemi olamaz mı ? Belki de olabilir! Nasıl?

Veli Göçer'leri veya birkaç gariban teknik elemanı yargılayarak değil. Çünkü devletin yönetim kurulu olan hükümet ve yerel yönetimler doğru olsa, diğerleri hata yapamaz.

Tabii vatandaş da hesap sorsa.

Nasıl? Örgütlenerek, sivil toplum örgütlerine katılarak. Bu örgütlere sahip çıkarak. Kişisel menfaatlerinden arınıp, toplumsal menfaatleri gözeterek. Seçimler arasındaki süreçte sesini duyurarak. "Yolları yürümekle aşındırarak!" Hükümetlerin yetkilerini ve nüfuslarını budadıkları meslek örgütlerinin gücü olsa idi; denetim hataları olmaz idi.

Doğanın bizi felaketlerle eğitmeye çalışması, eğitilmedikçe de ölümle cezalandırması ne kadar acı.

Bu suçluları legal platformlarda kovalıyabilir miyiz? Sanmıyorum. AİHM'ne şikayet edebilir miyiz? Sanmıyorum, kanımıza dokunur!

Belki, en azından TMMOB üyesi olan veya olmaları gereken eski yönetici BÜYÜKLERİMİZİ ! onur kurulumuza verebiliriz. Bir şey olacağından değil, sembolik olarak meslekten men cezası verebiliriz. İtibarlarını belki biraz geri alabiliriz.

Süleyman DEMİREL, Turgut ÖZAL, ve Necmettin ERBAKAN'dan başlayarak.

Bir faydası olur mu?

Belki de olur. Kim bilir. Denemekte fayda var.

En azından sesimizi duyururuz. Reklamımızı yaparız! Medyatik oluruz!.

ALLAH bizi bundan sonraki HİCRET APARTMANI (DİYARBAKIR) ve ZÜMRÜT APARTMANI (KONYA) facialarından korusun. Daha büyük acılar göstermesin inşallah.

Amin.

ODA'DA 8 MART

Mor rozetli mimar kadınlar
Yemeni bağlamış Kızılay' ı ömründe ilk defa gören Sincan' ı kadınlar
Kimi 17, kimi 30, kimi 50 yaşında
Her sestem, renkten ve dönemden
Elele yürek olmuş
Bir şekilde emek veren kadınlar...
BURADAYDIK!...

Örgütün toplumsallaşmasına bir adım
Sabah hava soğuk
'El Sanatları Kermesi'
Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Saraycık Köyü Kadın Grubu
Masalarda el işi boncuklar, şallar, yemeniler
Ve daha neler neler
Sabah Hava sıcak
Kadınların gülümseyen tonları..

Gün boyu Kadın Mimarların 'proje sergisi'
Arsen Kösterit
Ayla Tüfekçioğlu
Ayşe Ergül
Gül Güven
Rezzan Şima Önen
Semra Teber Yener
Tülin Çetin
Yeşim Ballicioğlu Hatırlı
Yeşim Turhan' ın
Yarınlara bıraktığı izler..

Öğleden sonra 'Yerel Seçimlere Doğru Erkek Kentte Kadın Olmak' üzerine 'söyleşi'
Dr.Ayten Alkan
Dr.M.Ali Kılıçbay
Dr.Nuray Bayraktar
Halk, akademisyen
Entellektüel ses
Kızılay' ı ilk kez gören ürkek gözler
Ve heyecanlı yürekler
Her türden düşünce birlikteliği
Kah keyifli, kah öfkeli...

Akşam Efes Pilsen ve Kavaklıdere'nin sponsorluğunda
'kokteyl'
Arsen Kösterit
Ayfer Kantaş
Deniz Aygün
Emel Memiş
Gülderen Zegerek
Hülya Akboyraz
Semra Sanitürk' ün katkılarıyla
Emeğin ifadesi Minik ama Büyük hediyeler

Sadece bir gün bile olsa
Kadınlar için bugün
Her yerde kadınlar..
Her şeyde kadınlar..
Tüm emekçi kadınlar
BURADAYDIK!...

TEŞEKKÜRLER Arsen Kösterit, Aslı Özbay, Ayşen Bayazıt, Belma Yaman, Demet Gülhan, Devrim Kısaaloğlu, Dicle Sema Larçın, Emel Memiş, Emel Cönger, Evcimen Yüksel, Fatma Cebeci, Figen Ertan, Gülден Ateşman, Gülderen Zegerek, Gülnur Güvenç, Hatice Üsküdar Özer, Hazeli Akgöl, Hülya Akboyraz, Hülya Yüceer, Mualla Şahintepe, Nermin Atıkan, Nuran Demirtaş, Semra Sanitürk, Songül Üzgün, Tezcan Karakuş Candan, Yasemin Özananar, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, Serebral Palsili Çocuklar Derneği ve katılan herkese...

PAPAZIN BAĞI'NDA BİR ŞEYLER OLUYOR!..

M.Onur Yılmaz

“AĞAÇ KESİLMEZ” (*)

AĞAÇLARIMIZI GERİ İSTİYORUZ...

Arif Künar, *Mahalle Sakini*

12. 03. 2004 Cuma günü, Gaziosmanpaşa ve Ankara'nın en eski simgesi durumunda olan Papazın Bağı'ndan yol yapmak amacıyla 50-200 yıllık 22 adet çınar, karadut, iğde ve muhtelif ağaç kesilmiştir.

Olay günü Ankara dışında olduğum için bu “cinayet”e doğrudan müdahale edemedim. Papazın Bağı'nın sahiplerinden Hikmet Bey ve bazı mahalle sakinleri, kesimi durdurmaya çalışmış ancak başarılı olamamışlar.

Yıllardır evimin penceresinden her sabah gördüğüm o; “Ulu Çınar” ve diğer ağaçlar, sadece bir otele rant sağlamak için, içinde hiçbir doğa-çevre-canlı sevgisi olduğunu sanmadığım kişiler; özel ve/veya kamu kurumları tarafından “katledildi”. Bu ağaçlar; ne Belediye'ye, ne yapılmakta olan otele, ne de Papazın Bağı'nın sahibine aittir. Bu ağaçlar; tüm Ankaralıları ve aslen dünyaya aittir.

Öncelikle bir insan, sonra bir yurttaş-mahalleli ve en son olarak hayatının bir kısmını (Türkiye'deki ilk çevreci eylemlerden biri olan 1986 yılındaki “**Otopark Değil, Güvenpark**” kampanyasını başlatanlardan ve ayrıca Aliağa-Gökova Termik Santrali ile Akkuyu Nükleer Santral projesine karşı mücadelelerde aktif yer alan) ülkemizdeki çevre sorunlarıyla mücadele üzerine harcamış-harcamaya devam eden bir “çevreci” olarak; bu “cinayeti” hiç hazmedemiyorum. Bu cinayeti işleyenlerin ve “suç ortaklarının” kamuoyunda hem yasal hem de vicdani açıdan acilen yargılanması ve ifşa edilmesi gerektiğini düşünmekteyim.

Bir canlıyı yoketmenin (insan, köpek, ağaç vb. farketmez) hele hele kamusal ve ekolojik bir ihtiyaç, zorunluluk olmadan böylesi toplu bir katliamı yapmanın kabul edilir ve hoşgörülür bir tarafı olamaz. Mahalle sakinlerinin ve hiçbir şekilde Ankaralıların ihtiyacı, talebi olmayan ve daha önce imarda olmadığı halde sonradan (yalnızca söz konusu otel otoparkının kullanımı için; 1200-2000 adet araçlık bir otoparkın giriş ve çıkışının nasıl olupta 2 arabanın yanyana zor geçtiği Çayhane Sokak ve Kuleli Sokak'a bağlanacağı ayrı bir tartışma konusudur.) “kapalı kapılar ardında” karar verilmiş olan bu yolu; mahalleliler olarak istemiyoruz. Bu nedenle maddi-manevi değeri tartışılmayacak olan anıtsal ağaçların kesilmesine izin veren Büyükşehir, (28 Mart 2004 öncesi Haydar Yılmaz dönemi) Çankaya Belediye

Başkanlığı ve Anıtlar Yüksek Kurulu'ndan, yaptıkları bu hatadan geri dönmelerini ve tekrar söz konusu yol yerine, oraya yeniden ağaçların dikilmesinin sağlanmasını talep ediyoruz.

Kentin nefes aldığı birkaç koridordan biri olan Papazın Bağı ve önce yeşil alanken sonradan “malum” yollardan otelin otoparkına çevrilen vadi yok edilmek üzere... Hayatın her alanını ve doğayı sadece paranın yeşili olarak gören zihniyet ve rantçılar, gerçek yeşili ve doğayı acımasızca yok ediyorlar. Kenti boğduklarını, kendi bindikleri dalı kestiklerini farketmiyorlar.. Nice kent ve okul kaçkınının, yazar-çizerin, sevgililerin buluştukları, çocuklarımızın “çevre”yi-doğayı ilk kez yakından tanıdıkları Papazın Bağı; yapılacak otel, otopark, yol, egzos, kanalizasyon, doğal suyunun kesilmesi sonucu yokolup gidecek...

Neredeyse “çevre” kelimesinin artık kullanılmadığı son yıllarda, yerel seçimlere çeyrek kala, oldu bittiye getirilmeye çalışılan bu anti-demokratik uygulamaya ve “çevre katliamına karşı; hem mahalle sakinleriyle, hem de başta Mimarlar Odası, Çevre ve İnşaat Mühendisleri Odası, Şehir Plancıları Odası ile hukuki zeminde her türlü mücadeleyi sürdürmeye kararlı olduğumuzu bildirmek istiyoruz.

Çıkar gruplarının değil, halkın belediye başkanı olacağını, yurttaşları-mahallelileri doğrudan ilgilendiren/etkileyen her türlü karar birlikte alacağımızı beyan eden yeni Çankaya Belediye Başkanımız Sn. Muzafer Bey'e, bu olayla ilgili geçmişte yapılmış her türlü hukuksuzluğun, çevre suçunun üzerine gitmesi noktasında her türlü desteği sağlayacağımızın da bilinmesini istiyoruz.

(*) “Atatürk, 1930 yılında Yalova'daki çiftliğine gittiğinde, Köşk'ün hemen yanındaki Ulu Çınar ağacının dallarını kesmeye çalışan bir bahçevan ile karşılaşır. Hemen bahçevanı çağırarak bunun nedenini sorar. Görevli bahçevanın cevabı şöyledir: ağacın dalları uzamış, binanın duvarına dayanmış, zarar vermektedir. Aldığı cevaptan tatmin olmayan Atatürk, düşünülmesi bile imkansız olan bir emir verir:
AĞAÇ KESİLMEYECEK, BİNA KAYDIRILACAK”.
Kısa sürede bina kaydırılır ve adına “YÜRÜYEN KÖŞK” denir.
“Yürüyen Köşk 68 Yıllık Çevre Abidesi”, Çevre Bakanlığı Yayınları.

Ankara kenti her geçen gün bir şeyler yitiriyor. Birikmesi, üretmesi gereken kent eksiliyor. Ankara'da bu yıpranmayı en ağır yaşayan yerlerden birisi de Papazın Bağı...

13 Mart 2004 sabahı şube danışma kurulu hazırlıklarımız sürerken gelen bir telefon Papazın Bağı'nı gündemimizde olduğu yerden daha ön sıralara çıkardı. Telefondaki ses, kesilen ağaçlardan, evinin önünde her sabah gördüğü çınarın yerinde olmadığından, bu konuda bir şeyler yapmamız gerektiğinden bahsediyordu.

Bu telefonun ardından, Papazın Bağı'nın bir üst parselinde sürdürülen inşaat ile ilgili yürüttüğümüz teknik çalışma, Papazın Bağı'na sahip çıkma kampanyasına, “PAPAZIN BAĞI BİZİM” çalışmasına dönüştü. Art arda yapılan toplantılar, basın açıklamaları, yazışmalar, başvurular, imza kampanyası, görüşmeler... Ve sonunda; Papazın Bağı'nda ağaç kesen şirket yanlışlarla dolu bile olsa bölge sakinlerine bir açıklama yapmak zorunda kaldı... Belediye, göz yumduğu olaya müdahale etmek zorunda kaldı... Yüzlerce Ankaralı, yerel seçimlerden bir gün önce, Papazın Bağı'na sahip çıkmak için bir araya geldi.

Daha işin başındayız. Papazın Bağı civarında yapılması planlanan otopark, olması gereken şekilde olmadıkça ve o civarda yaşayan ya da Papazın Bağı'nı kullanan bütün kentliler bu konuda ikna edilmedikçe yapılmaması için elimizden geleni yapacağız. Mimarlar Odası Ankara Şubesi, meslek örgütlerini ve sivil toplum kuruluşlarını Papazın Bağı'na sahip çıkma amacında bir araya getirme ve kentinin sesini duyurma sorumluluğu ile çalışmayı sürdürecektir.

Ancak, yerel seçimlerin ardından karşımıza çıkan tablo, kentimizi izleyen ve gözetken, sürekli bir yapı oluşturmamızı kaçınılmaz kılıyor. Bu kentin mimarlarını, kente karşı işlenen hiçbir suça sessiz kalmayan, ülkesinin ve kentinin sorunlarına karşı çözüm önerileri geliştiren ve uygulaması için var gücü ile çalışan, bir anlayışla bir araya gelmeye ve kentlerine sahip çıkmaya çağırıyoruz..

PAPAZIN BAĞI :

ŞİMDİLERDE ANILARIMIZIN BUDANMAYA ÇALIŞILDIĞI YER

Tezcan Karakuş Candan

“dönerim belki bir gün,

papazın bağında martıların uçuştığı bir gün

oltamı Kuğulupark' ta unuttuğum bir gün”

Ahmet Erhan

Ankara'da Papazın Bağ'ını bilmeyen, duymayan yoktur. Beton yığınları arasında daraldığınızda ve kent merkezinden uzaklaşmadan bir saat de olsa kaçamak yapmak, nefes almak istediğinizde ilk aklınıza gelen yerlerden birisidir Papazın Bağ'ı. Gazi Osman Paşa' ya çıkarken Kuleli Sokağın solunda betonların arasında sıkışmış bu yaşanılabilir yer, asırlık çam ağaçları, çınar ağaçları, tatmak için dalından koparma zevkini yaşadığımız Ankara armudu, ayvası ,cevizden, duta, duttan muşmulaya kadar zengin çeşitliliği ile belleklerimizde, anılarımızda yerini almıştır.

Yağmur yağdığında, yaprak ve toprak kokusunu bir arada hissedebileceğimiz, şöyle derinden içimize çekeceğimiz ender yerlerden birisi. Esen rüzgara aldırmadan, araba kornalarını duymadan, kulağımızda kuş sesleriyle, semaverlerinden sıcak çaylarını yudumlayacağımız, gözlemelerini unutmadığımız bir soluk kentin kasvetinde, 13 bin m²lik alana yayılmış Papazın Bağ'ı, sahibi olan “Kuloğlu” ailesinin başvurusuyla 1994 yılında Ankara Koruma Kurulu tarafından 1.Derece doğal sit alanı olarak tescil edilerek bu doğa harikasının elimizden alınmasına, yaşantımızdan kopartılmasına izin verilmemiş. Şimdilerde Çankaya'da Uğur Mumcu Caddesi ile Kuleli Sokağın kesiştiği köşede yükselen otelin devamı olarak inşaa edilen, Uğur Mumcu Caddesinin altından Papazın Bağ'ı sınırına kadar yaklaşan yapılaşma, Papazın Bağ'ında bulunan 22 adet dut ve çınar ağacını birkaç saat içerisinde keserek kenti ve bizleri yüreğimizden hançerledi. Sadece sınır tespiti yapılan Papazın Bağ'ında ağaç tespiti yapılmamış. Otel sahipleri ellerindeki “bir ağaç ve birkaç çalının koruma altında olmadığını” gösterir koruma kurulu yazısıyla kestiler ağaçlarımızı.

Okuldan kaçıp dallarına tırmandığımız, gölgesinde serinlediğimiz, duldasında ders çalıştığımız ağaçların bir bölümü yok şimdi... Bölgede ikamet edenler rahatsız... Yetkililer suskun. İş makinelerinin gürültüleri kulaklarımızı sağırlandıracak kadar acımasız ama yüreklerimizin kulakları sağır değil...

Papazın Bağ'ı kimilerince “Atatürk tarafından Cumhuriyetin ilk ikizlerine hediye edilmiş, kimilerince ülkeyi terk eden ermeni ailesinden satın alınmış bir yer”. Kim ne derse desin papazın bağ'ı 44 yıldır Ankaralıları hizmet veren, soluk aldıran, her köşesinde anılarımızı saklayan, Nazlı ERAY'ın romanlarını, Ahmet ERHAN'ın şiirlerini kaleme aldığı ve kimbilir belki de hepimizin küçük kaçamaklarının şahidi, yani bizden bir yer ...

Bizim olana, bize bırakılana sahip çıkmak, gelecek kuşaklara taşımak, hayat biraz da bunlarla güzel... Ağaçlarının kesilmediği, gölgesinde torunlarımızla çay yudumlayacağımız, gözleme yiyeceğimiz, Papazın Bağ'ında karşılaşacağımız günlere ulaşmak dileğiyle...

Papazın Bağının öyküsü

(Bu bölüm TMH sayı 409-2000/5, “Ankara'nın Nefes Aldığı Nokta: Papazın Bağ'ı” adlı Şevket Çorbacioğlu'nun yazısından alınmıştır.)

“Cumhuriyet'in ilk ikizleri olmaları nedeniyle; bağlık alan Necati-Hayati Kuloğlu ikizlere Atatürk tarafından hediye edilmiş, kimilerine göre de bağ alanını Baba Ahmet Efendi değerlendirmek için ülkeyi terke hazırlanan Ermeni ailesinden satın almış... Şimdilerde Papazın Bağ'ını işletenlerden biri olan Ahmet Efendinin torunu Abdullah Kuloğlu anlatıyor; “Cumhuriyetin ilk yılları... Dedem tiftik ticareti ile uğraşıyor. Hayati, Necati, Hasan, Hikmet ve Türkan adlarında 5 çocuk sahibi... Necati ile Hayati ikiz. Ayırt edilmeyecek derecede benziyorlar. Uzun yıllar aynı kıyafetlerle Ankaralıların hep dikkatini çekmişler.” Abdullah Kuloğlu'nun devamında anlattıkları gerçekten çok ilginç “1936 yılında dedem; göç eden azınlıkların terk ettiği bu alanı devletten açık artırımla alıyor. Almasının temel nedeni Atatürk'ü çok sevmesi ve ona yakın olmayı düşünmesi... O zamanlar insanlar buraya tilki ve kurt avına gelirlermiş... Dedem de ava meraklı. Sürekli av için gelirmiş buralara. Ailedeki doğa sevgisi dedemden kaldı bizlere. Bu nedenle de ava düşkünüz. Gideriz sürekli. Kuloğlu Ailesi bundandır ki Avcılar diye de anılır. Belli bir zaman sonra bağ bozumu için yazları geçici olarak yerleşilir buraya... Aslında ailece Hacettepe'de oturmakta ve Hamamönü'nde tiftik ticareti yapmaktadır. Savaş nedeniyle işleri bozulur. Bağlık alana haciz gelir. Dostlarının yardımıyla bağlık alanı kurtarır. Yoksulluk süreci başlar ve zorunlu olarak yerleşilir buraya...” “Papazın Bağ'ı adı nerden geliyor?” diye soruyoruz; “Anlatacaklarını aynı zamanda bu alanın işletmeye nasıl açıldığının kısa bir öyküsü olacaktır. Biz torunlarınca işletilen bu alan; yakın zamanda 100 yaşında kaybettığımız Babannem, yani Ahmet Efendinin karısı Şaziye tarafından bir rastlantı sonucu işletme sürecine sokuldu...” Abdullah Kuloğlu'nun anlattığına göre; Bağ içindeki çeşme-ki duruyor-çamaşır yıkama yeri olarak kullanılmış. Yanında açık bir ateş, üzerinde sürekli çamaşırın kaynatıldığı büyük bir kazan bulunmuş. Bir süre kaynatılmış çamaşır çeşmede tokaçlanarak kirinden arındırılmaya çalışılmış. Açık ateşin bir yerinde gözleme yapılır, bir yerinde de Semaver kaynatılır çamaşır yorgunluğu gözleme ve çay keyfiyle çıkarılmaya çalışılmış. Bundan tam 40 yıl önce büyüüne kapılıp; bağ

gezmek isteyen bir ODTÜ öğrencisi, çamaşır yıkayan Şaziye hanımla karşı karşıya gelir. Şaziye hanım çocuğa çay ve gözleme ikram eder. Gözleme ve çayı çok seven öğrenci, parasını ödemek koşuluyla yine ister. Şaziye hanım parayı kabul etmeyerek tekrar ikramda bulunur. Öğrenci Şaziye hanımın konukseverliğinden çok etkilenmiştir. Erdemli bir konukseverlik, gözleme, çay ve doğanın muhteşem zenginliği... Etkilenmemek olası mı? Öğrenci; “arkadaş grubumla haftaya tekrar gelmeyi düşünüyorum. Yalnız ikramlarınız karşılığında para alırsanız!” koşuluyla Şaziye hanıma teşekkür eder... Bir hafta sonra Şaziye hanım öğrencilere gözleme ve çay ziyafeti çeker. Öğrenciler zor da olsa parayı kabul ettirirler... Yoksulluk var ya para iyi gelir. Öğrenciler ziyaretleri tekrar edince masa ve sandalye atarlar bahçeye... Gören halk da gelmeye başlar... Derken bahçe/bağ işletmeye açılır. Müşteriler de akın etmeye... Papazın Bağ'ı adı nereden geliyor? “Bunun içinde farklı duyultular var!” dediğinde, Abdullah Kuloğlu o duyultulara inanılmaması gerektiğini vurgulayarak; aslı Kırk Konaklar'da bahçe işletenlerin müşterilere söyledikleri yalandan kaynaklandığını iddia etti. Yalan şu; “oraya gitmeyin, orayı papaz işletiyor!” Bundaki amaç halk arasında bu savı yaygınlaştırarak Kuloğlu ailesine kapırdıkları müşterileri tekrar kazanmak... Ve böylelikle Kuloğlu Bahçe İşletmesinin adı “Papazın Bağ'ı” olarak anılmaya başlamış”

SERBEST MİMARLIK HİZMETLERİ UYGULAMA, BÜRO TESCİL VE MESLEKİ DENETİM YÖNETMELİĞİ TASLAĞI'NA İLİŞKİN TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ GÖRÜŞÜ

15, 16,17 Nisan 2004 tarihlerinde yapılacak olan Mimarlar Odası Genel Merkez Genel Kurulu'nda gündem olması istenilen Serbest Mimarlık Hizmetleri Uygulama Büro Tescil ve Mesleki Denetim Yönetmeliği aşağıdaki gerekçelerle **Genel Kurul gündemine dahi alınmamalıdır.**

Mesleğimizin uygulama biçimleri, meslek adamı nitelikleri üzerine yasal çalışmalar yapılırken, temelleri oluşmamış, üstelik mesleğin uygulanmasını daha da sıkıntıya sokacak bir yönetmelik yapmanın ne anlamı, ne de gereği vardır.

Aşağıda belirtilen nitelikleri oluşturmaya yönelik olarak yapılacak çalışmalar tamamlanıncaya kadar 24-25 Nisan 1989 TMMOB Mimarlar Odası 36. Olağan Genel Kurulu'nda kabul edilen Serbest Mimarlık Hizmetleri Uygulama ve Mesleki Denetim Yönetmeliği aynen kalmalı, **ÖLÜ DOĞUMA** meydan verilmemelidir.

Serbest Mimarlık Hizmetleri Uygulama Büro Tescil ve Mesleki Denetim Yönetmeliği'nin asıl amacı mesleki uygulamalarda **kamu yararını, meslek etiğini ve müelliflik haklarını korumak** olmalıdır. Ancak bu amaç sorumluluk ve yetki varsa gerçekleşebilir.

Biz mimarlar, ürettiğimiz hizmetlerin **SORUMLULUĞUNA** da talip olmalıyız.

Kamu yararına ve meslek sorumluluğuna ilişkin hizmetlerde öncelikle **MEŞRUIYET** ile ilgili sorunları aşmamız ve **SORUMLULUKLARA, KİŞİ VE ÖRGÜT OLARAK TALİP OLMAMIZ GEREKİR.** Üretilen mimarlık hizmetinin bir KAĞITtan öte, mimarının ve bu hizmeti onaylayan meslek odasının sorumluluk taşıdığı bir hizmet olduğu kamuoyuna ilan edilmeli ve bunu sağlamak için

çalışılmalıdır. Genel Kurul'da tartışmamız gereken asıl konu **sorumluluğa talip olduğumuzu ilan etmek** olmalıdır.

MİMARLAR ODASI, DİĞER ODALAR İLE DE BİRLİKTE HAREKET ETMELİ VE MESLEKİ DENETİM YAPTIKLARI PROJELERİN, MESLEK ORGÜTÜ ÜYELERİ İLE BİRLİKTE SORUMLULUĞUNU ALDIKLARINI KAMUOYUNA İLAN ETMELİDİR.

SORUMLULUK YETKİYİ, SORUMLULUK İLE DONATILMIŞ YETKİ GERÇEK KARŞILIĞINI ALACAKTIR. VERİLEN HİZMETE İLİŞKİN ALINAN SORUMLULUK VE YETKİ, ARKASINDAN HİZMETİN DİĞER BİLEŞENLERİNE AİT DÜZENLEMELERİN SORUMLULUK ZİNCİRİNİ DE PARALEL OLARAK OLUŞTURACAKTIR.

Sorumluluklara talip olmadığımız durumda ne yetki ne de gerçek hizmet bedelinin talep edilmesi gerçekçi ve inandırıcı değildir.

Bu nedenle Oda'nın ücret denetlemesi anlamsızdır. Meslek örgütümüz fatura denetlemesi değil standart denetlemesi yapabileceği bir düzen oluşturmalıdır. Aynı nitelikte verilen, sorumluluk ve yetkiler ile donatılan hizmetlerde ücret standardı kendiliğinden oluşacaktır. Ancak, mevcut sistem standart denetlemesine dönüştürülünceye kadar asgari ücret denetlemesi ısrarla sürdürülmelidir.

Mimarların yaptıkları işlerden sonuna kadar sorumlu olmaları temel düşüncesinden hareket edilir ve **Mimarlar Odası da üyesi ile birlikte müteselsil sorumluk taşımayı taaahhüt ederse** bu yönetmeliğin içini doldurmak daha anlamlı olacaktır.

Örgütlerde yeterli ve donanımlı ekipler kurularak gerçek denetim yapılmalı; mesleki denetim, üyenin getirmek istemediği, odaninsa denetim ücreti toplamak istediği görünümü ve içeriğinden kurtarılmalıdır.

Standartlara uygun projeyi yapan mimarın; çalışma ortamı, kurumsal birliktelikleri, ücretli çalıştırdıkları ile ilişkileri, çalışma mekanı, işverenleri ile ilişkileri asıl amaca yönelik olacak ve kendiliğinden “düzgün” olmak zorunda kalacaktır. Bu anlamdaki düzenlemeler

yönetmelikler ile elde edilemez. Yapılacak işin niteliği, nasıl yapılacağını belirler.

Tüm bu değerlendirmelerin ışığında önümüzdeki dönemde Serbest Mimarlık Hizmetleri ve Mesleki Denetim konusunda yapılması gerekenler:

-Mimarlık hizmetlerinin güzel sanatların bir kolu olması gerekçesiyle bir kısmının vergiden muaf olmasını sağlamak üzere hukukçular ile birlikte çalışma yapılmalıdır.

-Genç meslektaşların mimarlık hizmeti üretebilmesinin önünü açabilmek için yarışma mekanizmasının çalışmasını ve tüm kamu yapılarının yarışma yolu ile elde edilmesini gerçekleştirmek için çalışma yapılmalıdır.

-Mesleki Standartların oluşması ve gelişmesi için katkı koyulmalıdır.

-Diğer ülkelerde, bu tür ilişkilerin mimar-meslek örgütü, meslek örgütü-diğer meslek örgütleri, mimar-diğer disiplinlerin nasıl olduğu, sorumlulukların paylaşımı araştırılmalıdır. Değişen dünyada doğru ilişkiler ve sorumluluk bilinci içinde mesleğin uygulanabilmesinin temelleri oluşturulmalıdır.

-Gerçek anlamda Mesleki Denetim yapılabilmesi için tüm meslek odalarının birlikte hareket etmesi ve toplu denetim yapmaları için teşkilatlanmalarının sağlanması için çalışılmalıdır; Ortak Mesleki Denetim Uygulaması(OMDU) başlatılmalıdır.

Mimarlık hizmetlerini mimarların ne tür ticari birliktelikler içinde yaptığı Mimarlar Odası'nın konusu olmamalıdır. Önemli olan verilen hizmetin amaca uygunluğunun tespitidir.

Müelliflik için önemli ve gerekli olan isim ve imzadır; şirket olarak müellif olunamaz. **Müelliflik tüzel kişilere geçmez; kişiye aittir.**

Tüm standartlar oturduğunda ve mimarlık hizmetlerinin güzel sanatlar olması nedeniyle belirli oranın vergiden muaf olmasının temin edilmesi durumunda vergiden muaf olan kısmı üzerinden Mimarlar Odası'nın mesleki denetim bedeli tespit edilebilir.

Yapılan hizmetlerin, kamu yararı ve meslek etiği açısından uygunluğunun tüm meslek odaları tarafından kontrol edilmesinde Mimarlar Odası ve diğer odalar belirli oranda kontrol bedeli almalıdır. **Bu durumda tüm odaların birlikte çalışması, yapılan hizmetin eşleştirilmesi gerekir. Odaların bu anlamda da teşkilatlanmaları kaçınılmazdır.**

KENT İZLEME KOMİSYONU'NA ÇAĞRI

Kentler yaşar mı? Eğer kenti salt fiziksel yapısıyla ele alırsak yaşamaz diyebiliriz, ne de olsa caddeler, sokaklar, binalar cansız varlıklardır. Ama kent sadece bunlardan ibaret değildir. Kentler yoksa kentliler yoktur, kentliler yoksa kentlerin olmadığı gibi. Kentli, üretilen yapıyı her gün yeniden üreterek, yaşamını kentte gerçekleştirerek kentli sıfatını kazanır. Ama belki daha önemlisi, kentli, yaşadığı kenti tanıyarak, kentinde olanı biteni bilerek ve gerektiğinde katkı vererek ya da karşı durarak kentli olur. Kentlilik bilinci bunu gerektirir.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi üyelerini kentlilik bilincine sahip olmaya, gerçek kentli olmaya davet ediyor. Kent İzleme Komisyonu temelde bu amaca hizmet edecek. Sadece mimarların değil belki ama önce mimarların yapması gereken bir iş bu, kenti izlemek, olumlu olumsuz tüm olaylardan, yapılı çevredeki değişikliklerden, kesilen ağaçlardan, dikilen binalardan, kente dair her şeyden haberdar olmak, haberdar etmek, gerektiğinde desteklemek, gerektiğinde karşı durmak, mimarların öncü olması gereken bir şey. Tüm üyelerimizi Kent İzleme Komisyonu'na katılmaya, birlikte çalışmaya, birlikte kentli olmaya çağırıyoruz.

1995'de Türkiye Mimarlar Odası adına Mimar Mesut Tanyel tarafından organize edilen Türkiye Mimarlığı Sergisi, bu defa yine Mimar Mesut Tanyel ve Mimar Sunay Ereren organizasyonu ile Alman Kamuoyu önünde.

İlk sergiden farklı olarak bu defa Ulusal Mimarlık Sergi'sinin yanı sıra, Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin düzenlediği "Bina Kimlikleri" Sergisinin de katılımıyla farklı bir görünüm kazanmaktadır. İkisi birden "Türkiye'den Mimarlık Sergisi" adıyla kamuoyuna duyurulmaktadır.

Tam da Türkiye'nin Avrupa Topluluğuna giriş sürecinde kritik karar günlerinin yaşandığı bu günlerde düzenlenen sergi, sürece olumlu katkı yapmayı da ayrıca amaçlıyor.

O nedenle aslında Eylül ayı içerisinde açılışı yapılacak olan Hagen Belediye Binası'nda düşündüğümüz etkinlik, Mayıs'ın ilk haftasının Avrupa Haftası olması sebebiyle idarenin önerisiyle bizim de onayımızla hızlı bir şekilde bu program içine alındı.

Sergi Yeri:

Technologiezentrum Hagen
(Fern Universität, Campus Gelände)

Hagen Teknoloji Merkezi
(Açık Üniversite Kampüs Alanı içinde)
Universitt Str. 11
58097 Hagen

* Mimar, Hagen Belediyesi Çevre Komisyonu Üyesi, Almanya

** Mimar, Almany

Sergi;

1. Bölümde Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk on yılında kentsel yasama kazandırılan Mimarlık Yapıtları (Kamu yapılarında yabancı mimarlar da dahil olmak üzere) toplam 20 pano ile bir kimlik esprisi içinde ortaya konulurken,
2. Bölümde bugünkü modern Türkiye`deki Mimarlık Yapıtlarının ödüllendirme yoluyla öne çıkan yapıları 35 pano ile yer almaktadır. Bu bölümdeki yapılar iki ana kategoride ödüllendirilmektedirler.
- a- Büyük Ödül (Sinan ödülü)
 - b- Başarı Ödülleri (Yapı dalı, Proje dalı, Mesleğe katkı)

Türkiye'deki mimarlık kültürünün gelişmesini kıyaslamalı olarak görme olanağı olduğundan serginin her iki bölümünü biraz da bu gözle izlemenin faydalı olacağını düşünüyoruz.

Hagen Belediyesi ve Wirtschaftsförderung Hagen (Ticaretî destekleme kurumu) yetkilileri, özellikle de Hagen Şehrînin Avrupa Birliği İşlerinden sorumlu müdiresi Sayın Bayan Regina Blania, Avrupa Günü olan 5 Mayıs'ta sergiyi açmamızı özellikle isterdiler, kendilerine buradan Türkiye Mimarlar Odası ve Mimarlar Odası Ankara Şubesi adına teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Mimarlar Odası Yönetim Kurulu'nun bizleri Oda adına bu konuda tam yetkili kılmasından ve bu bağlamda gösterilen güvenden ötürü ayrıca teşekkürlerimizi belirtiyoruz.

Sergiler Arnsberg Bölge Yönetimi Başkanı Sayın Bayan Renate Drewke 'nin himayelerinde yapılmakta olup 5 Mayıs 2004, saat 18.00'de kendilerinin bizzat ve Türkiye Cumhuriyeti adına Essen Başkonsolosu Sayın Ahmet Akarçay 'ın açılış konuşmaları ile başlayacak, akabinde Hagen Belediye Başkanı Sayın Bay Victor Dücker ve Mimarlar Odası Ankara Şubesi Başkanı Sayın Bay Ali Ulusoy bir selamlama konuşması yapacaklardır. Sergi içeriği hakkında bilgiyi ise Türkiye Mimarlar Odası adına Mimar Mesut Tanyel yapacaklardır.

Açılış konuşmalarının ardından verilecek olan kokteylde ise davetlilerin Oda yetkilileri ile fikir alış verişinde bulunmaları hedeflenmektedir.

Hagen Şehri bütün dünyada olduğu gibi Türkiye kamuyunda da 7 Mart 2004'de, 98 m. yüksekliğindeki Banka binasının dinamitle havaya uçurulması ile gündeme geldi. Bu yıkım olayını 40 bin kişi yerinde izledi ve televizyonlar canlı yayında daha geniş kitlelere ulaştırdılar.

Hagenlilerin çevreye olan mevcut duyarlılığı bu olayla daha geniş bir çevre tarafından algılanmıştır.

Hagen şehri reklamını “Mimarlık Şehri Hagen” parolasıyla yapmaktadır.

Kuzey Ren Vestfalya Eyaletinin en fazla yeşil alanına sahip olan bu şehirde serginin yapılması ayrıca güzel bir tesadüf arzetmektedir.

Hagen şehri ile ilgili daha fazla bilgi için:

www.hagen.de

Sergi mekanı ile ilgili daha fazla bilgi için:

www.wfg-hagen.de

Hagen Avrupa Haftası ile ilgili özet bilgiler

Programın konu başlıkları aşağıdaki şekilde:

- Kültürel potborri "Biz Avrupalıyız" Tiyatro Oyunu.
- Sanat Erasmus Gecesi "Yabancı Bir Üniversitede Öğrenim" Bilgilendirme Toplantısı Avrupa Birliği içinde eğitim ve sorunları ya da avantajları.
- İş adamlarıyla kahvaltı "Hagen Avrupa Yolunda" parolasıyla düzenleniyor.
- Avrupa'nın toplumsal, kültürel ve politik şekillenmesi üzerine araştırma kollokyumu
- Avrupa günü; 5 Mayıs 1949'da Avrupa Parlamentosu'nun kuruluş günü dolayısıyla kutlanmaktadır. Sergimiz bu günde özellikle açılmaktadır.
- Avrupa'da yüksek öğrenim (Lise öğrencilerine yönelik bilgilendirme)
- Sınırless Ticaret (Avrupa Birliği'nin doğuya genişlemesinin etkileri ve taşıdığı riskler ya da şans faktörleri) Düzenleyen Ticaret Odası
- Almanya Polonya ilişkilerinin açtığı perspektifler ve deneyimler (Açık Üniversite Bağlamında)
- Avrupa'da uyuşturucu ve uyuşturucu konusunda yardım (rehabilitasyon anlamında)
- Avrupa'da kadınlar ve konumları
- Yüksek Okullar ve Araştırma programları için Avrupa Birliği destek programları ve fonları hakkında bilgilendirme
- Polonya: Komşuluktan Ortaklığa
- 15 Mayıs Avrupa Çocuk Bayramı (Çocuklara yönelik çeşitli programları)
- "Yunanistan Parti Sistemi Avrupa için yeni sorunları yaratıyor?" Yunanlı siyaset uzmanları ile podium tartışması.
- Polonya Ekonomi Konferansı

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi

Danışma Kurulu Toplantısı Notları

13 MART 2004 /Çağdaş Sanatlar Merkezi

Mehmet Ali Yardımoğlu

Danışma kurulumuzun genel çağrı ile toplanmış olması, şube için çok önemli ve yeni bir adım olmuştur. Bu adım 37. Dönem yönetimlerinden miras “uygarca tutum ve davranışlarınız” a yakışan bir yeni halka olduğu gibi, gündemlerde öne çıkan; “katılım” - “yeniden yapılanma” - “mimarlığın toplumsallaştırılması” gibi çalışmalarda “lokomotif” rolü oynayabilecek değerdedir.

1970 yılından bu yana (ve özellikle son 20 yılda) odamız ortamlarında Mehmet Ali Yardımoğlu olarak yazılarımızda, konuşma ve edimlerimizde inançla vurgulaya geldiğimiz bu hususların hayata geçirilişine dair sunuşlarınız inanınız, beni de pek heyecanlandırmıştır.

Emek verenlere nazar değmesin...

“Uygarca tutum ve davranışlar” diye nitelendirebildiğim bu yönetsel üslubun gündemlerimize olası izdüşümlerine dair bir beyin jimnastiğini sizlerle paylaşmama izin veriniz... Şöyle ki;

A.Katılım

Yukarıda anılan tutum (üslup), doğasındaki nezaket, hoşgörü, davetkarlık gibi unsurlarla oda ortamlarına yansıdığı anda (zamanın olumlu getirileriyle) “KATILIM” özelemlerine inanılmaz katkılar getirecektir. Yöneticisinden personeline, oda mensuplarına, her bir üyeye saygıyı önemsemeli; gerek makamda, gerek telefonun ucunda, gerekse yayın ve duyurularda bu üslupta sabırla ısrarlı olunmalıdır. Buna aykırı “tek bir harekete” dahi izin verilmemelidir.

B. Yeniden Yapılanma

Üye ile ilişkilerin “Esas” olduğundan hareketle, bu yöndeki hizmet düzeneklerinde titiz olunmalı, profesyonel eğitim odaklarından katkı alınmalıdır. İlk halka üyedir.

İkinci halkada yeralan Mimarlar Odası Örgütü'ne Şube'mizin bu “çehresi” tanıtılmalıdır. Bu da olası “ortaklık süreçleri” için zemin hazırlamaya (yine zaman boyutunda) olanak verecektir.

Ancak, ilk aşamada yapılacaklar arasında, taze kongre yapan örgüt birimlerini telefonla (özellikle ses ile) aramak, kutlamak, yönetim Kurulu üyeleriyle ufaktan dertleşmek anlamlı olabilecektir. Ve Danışma Kurulu'muzda ele alınan Ankara Şube Program metninin, bir ön yazı eşliğinde birimlere iletilmesi düşünülmelidir.

Şube'mizin doğal alanlarının üçüncü ve en geniş halkası “kentliler ve kent ortamları” ise, bu alandaki yerel yönetim birimlerinden muhtarlıklara, kardeş odalardan sivil örgütlenmelerden canlı bir iletişim alanına “öncelikle önyargısız olarak” girmek kaderde vardır. Bu alanda (ve yine zaman boyutunda) “verimli arkadaşlık” (hatta hemşehrilik) ve “ortak proje üretme” süreçlerine yönelik değişken erimli ciddi bir plan hazırlanmalı, planlar Danışma Kurulu'nda tartışıldıkça yürürlüğe konulmalıdır.

C. Mimarlığın Toplumsallaştırılması

Uygarca tutum ve davranışlar” eşliğindeki yukarıdaki geliş “toplumlaştırma”nın, esasen ta kendisi olmaktadır.

Bu yürüyüşün ileriki adımları, mimarlık dilinin ve söyleminin “merak edilir olmasına” alan açabilecektir. Ve mimarlık söylemi iç pazarını aşarak “kent pazarının paylaşılan dillerinden önemli biri” haline terfi edebilecektir. Bu yolda adımlarımız özenli ve etüdü olursa, “dönüşsüz” bir tırmanışa (yine zaman boyutunda) geçilebilecektir.

SONUÇ OLARAK

Anılan paralel süreçlerin, ailemizi saygınlık düzlemine taşıyacağına inanıyorum. Ve bu süreçlerin, AB süreçleriyle ilgisine de dikkat çekmek isterim.

Ve nihayet... Danışma Kurulu'nda pek vurgulanan UIA Kongresi konusunun ise yılın “tek yıldızı” gibi ele alınmasının, yanıltıcı olabileceğini belirtmek istiyorum.

Bizce önemli olan, sağlıklı bünyeler oluşturmaktır. Sağlıklı bünye ile her zaman her şey yapılır.

TMMOB Mimarlar Odası

Genişletilmiş Merkez Yönetim Kurulu Toplantısı

20-21 MART 2004 /BOLU

H. Ali Ulusoy

Mimarlar Odası'nın 16-17-18 Nisan 2004 tarihinde Ankara'da yapılacak olan 39. Dönem Merkez Genel Kurulu öncesi son toplantısı 20-21 Mart 2004 tarihinde Bolu'da gerçekleştirildi.

Genişletilmiş MYK;

1.Genel kurul hazırlıkları,
a)Oda ana yönetmeliği,
b)Oda Onur Kurulu yönetmeliği,
c)Serbest Mimarlık Hizmetleri Uygulama, Büro Tescil ve Mesleki Denetim yönetmeliği,
d)Sürekli Mesleki Gelişim merkezi yönetmeliği,
e)Mesleki Bilimsel Çalışma Kurulları yönetmeliği,
2.II.Mimarlık ve eğitim kurultayı sonuçlarının değerlendirilmesi,
3.Yerel Yönetim seçimlerine yönelik Oda talep ve önerileri

gündemlerini tartışmak üzere bir araya geldi.

Ankara Şube, gündem maddelerine yönelik yönetmelik taslaklarına ilişkin önceden hazırlık yaparak Bolu toplantısına katılmıştır.

İlk gün yapılan görüşmelerde; Oda Ana Yönetmeliği, Oda Onur Kurulu Yönetmeliği ve Sürekli Mesleki Gelişim Yönetmeliği taslakları ele alındı. Söz konusu yönetmelik taslakları ile ilgili olarak Ankara Şube adına görüş, öneri ve eleştirilerimizi ortamla paylaşarak, tasarıların yeniden ele alınması ve olgunlaştırılmasını, örgütün genel mutabakatını aldıktan sonra Genel Kurul ortamına getirilmesinin uygun olacağını ifade ettik.

2. gün toplantı gündemine geçmeden önce, Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin 39. Merkez Genel Kurulu'na yönelik, 28 Şubat2004 ve 13 Mart 2004 tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirdiği ve önümüzdeki döneme ilişkin yaklaşımlarımızı ve öngörülerimizi kapsayan görüşlerimizi tartışmaya açtık.

Önümüzdeki dönemin temel çalışma akslarının;

-UIA 2005/ Dünya mimarlarının istanbul buluşması, TMMOB Mimarlar Odası 50.yıl etkinlikleri,
-Hukuksal düzenlemeler
-Mesleki Yeterlilikleri Düzenlenmesi hakkında kanun tasarısı

-İmar ve Şehirciye yasa tasarısı taslağı,
-Kentsel dönüşüm yasa tasarısı taslağı,
-Kamu Yönetimi temel kanunu,
-Yerel Yönetimler yasa tasarısı,
-İl Özel İdareler yasa tasarısı,
-Büyükşehir Belediyeleri kanun tasarısı,
-Yapı Denetim kanun tasarısı vb.
Konularının ağırlıklı olarak gündemimizi oluşturacağı belirtildi.

28 Mart Yerel Seçimleri sonuçları ile birlikte, ülke genelinde oluşacak siyasi yapı ve bu yapıya bağlı olarak, kent topraklarının yağmalanması, dogal ve tarihi sit alanlarımızın tahrip edilmesi, orman alanlarının yapılaşmaya açılması gibi girişimler hız kazanacaktır.

Mimarlar Odası bu süreçte, bütün birimleri ile birlikte davranacak, birlikte olma, birlikte üretme zeminlerini oluşturacak kolektif bir örgütlenmeyi başarmak durumundadır.

Mimarlar Odası toplumun bütün kesimleri ile her ortamda buluşarak, mimarlığın daraltılmasına karşı, mimarlığın toplumsallaştırılmasını temel almalıdır.

Mimarlar Odası çağdaş, yaşanabilir, sağlıklı yaşam alanları oluşturulması için somut taleplerini toplumla paylaşmalıdır.

Mimarlar Odası örgütün işlevselleştirilmesi için bütün örgütlenme kanallarını açık tutmak zorundadır.

şeklinde özetlenebilecek görüşleri ortama aktarmaya çalıştık.

Daha sonra gündemin diğer maddelerinin görüşülmesine geçildi. Özellikle Serbest Mimarlık Hizmetlerini Uygulama, Büro Tescil ve Mesleki Denetim Yönetmeliği'nin, komisyonun hazırladığı biçimiyle Genel Kurula gelmesinin doğru olmayacağı ve gündemden çıkarılması gerektiğini ifade ettik.

Tüm şubelerden 138 kişinin katıldığı Genişletilmiş Merkez Yönetim Kurulu toplantısı 21 Mart akşamı sona erdi.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ 38.DÖNEM YÖNETİM KURULU

ÇALIŞMA PROGRAMI

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 38. Dönem çalışma programı 13 Mart 2004 tarihinde Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde yapılan Üye Danışma Kurulu'na taslak olarak sunulmuştur. Danışma Kurulu'nda üzerine yapılan tartışmalar sonucunda genel olarak kabul görmüş ve programın nasıl hayata geçeceğine ilişkin de önermeler sunulmuştur. Çalışma programının alt başlıkları meslektaşlarımızın katkıları ve kendi içerisinde oluşacak olan komisyonlar tarafından geliştirilerek ortama sunulacaktır.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 38. dönem çalışma programı ve çalışma aksları 37.Dönem'de Mimarlığın Gündem Olması ile sürdürülen çalışmaları yeni dönemde daha da ileriye taşıma hedefleriyle hazırlanmıştır. Bu anlamda 38.Dönem çalışma programı; Oda'nın değişik dönemlerinde biriktirdiklerimizi, ortamın ve mesleğin zenginleşmesine hizmet edecek bir yaklaşımla ele almıştır.

Mimarlığın tek yapı ölçeğine indirgenmeyecek kadar zengin olduğu, yaşamın her alanında kendisini var eden, buluştuğu her ortamı geliştirme ve dönüştürme kültürüne sahip olduğu ön kabulünden hareketle, Mimarlar Odası Ankara Şubesi 38.Dönem'de toplumun bütün kesimleriyle her ortamda buluşarak mimarlığın daraltılmasına karşı, MİMARLIĞIN TOPLUMSALLAŞTIRILMASI'nı hedeflemektedir.

Ankara Şubesi, coğrafyası ile birlikte değerlendirildiğinde büyük bir bölge şubesi olma özelliği taşımaktadır. Coğrafyası ile birlikte kente dair geçmişten gelen bütün kültürel birikimlerin sahiplenilmesi, kentin bir kültürel paylaşım ortamı olması ve kent hafızasının gelecek kuşaklara taşınmasının izlerini takip etme sorumluluğu Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin de sorumluluğudur. Bu anlamda Ankara Şubesi 38.Dönem'de kentliler için yaşanılabilir, çağdaş ve sağlıklı bir kent oluşturma talebini KENTİN İÇSELLEŞTİRİLMESİ sürecinin organizasyonları ile hayata geçirecektir.

Mimarlık; biriktirme, etkileşim ve ortak hafıza ortamıdır. Mimarlığa dair farklı alanlarda, farklı sektörlerde üretilen bütün üretimlerin, teknolojinin olanaklarının da kullanılması ile bir araya getirilmesi ve oda süreçlerinde yürütülecek bütün çalışmaların üyelerimizin ve ilgili meslek gruplarının doğrudan inisiyatifleriyle şekillenmesi olmazsa olmazımızdır. 38. Dönem bu bakış açısıyla ORTAMIN KOLLEKTİFLEŞTİRİLMESİ'ni önemsemektedir.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi aynı zamanda bir başkent şubesi olma özelliğini de beraberinde taşımaktadır. Bu anlamıyla Mimarlar Odası Ankara Şubesi tüm gelişmelere zamanında ulaşabilecek, refleks verebilecek, önermeler geliştirebilecek, gündem oluşturabilecek ve bu süreci şube coğrafyasına yayabilecek bir potansiyeli bünyesinde taşımaktadır. Bu nedenle 38. Dönem bu potansiyeli açığa çıkartacak oda bürokrasisini en aza indirerek ÖRGÜTÜN İŞLEVSELLEŞTİRİLMESİ'ni sağlayacak bir çaba içerisinde olacaktır.

Bu dört ana belirleyenin her birinin yaşama geçmesi ancak en etkin üye katılımı ile gerçekleşebilir. Mimarların ve mimarlık öğrencilerinin yanı sıra kentin ve mesleğin ürünlerini birlikte kullandığımız en geniş yurttaş topluluğunun da oda çalışma ortamlarına "katkı veren" olmasının sağlanması, çıkan sonuçların yayılan/kullanılan kılınması tüm dönem çalışmalarının belirleyici modeli haline gelmelidir.

*Marco Polo, tek tek her taşıyla bir köprüyü anlatıyor.
"peki köprüyü taşıyan hangisi?" diye sorar Kubilay Han.
"köprüyü taşıyan şu taş ya da bu taş değil,
taşların oluşturduğu kemerin kavsi," der Marco
Kubilay Han sessiz kalır bir süre, düşünür.Sonra ekler:
"Neden taşları anlatıp duruyorsun bana?
Beni ilgilendiren tek şey var, oda kemer"
Marco cevap verir "Taşlar yoksa kemer de yoktur"*

Sonuç olarak TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 38. Dönem çalışma aksları,

MİMARLIĞIN TOPLUMSALLAŞTIRILMASI,

KENTİN İÇSELLEŞTİRİLMESİ,

ORTAMIN KOLLEKTİFLEŞTİRİLMESİ,

ÖRGÜTÜN İŞLEVSELLEŞTİRİLMESİ,

hedefleri çerçevesinde faaliyetler yürütecek bir çalışma dönemi olarak kurgulanmıştır. İki yıl boyunca sürdürülecek bütün faaliyetler, komisyonlar, projeler ve atölye çalışmaları kaynağını bu hedeflerden alacak ve tüm üyelerimizin önermeleriyle gelişecektir.

38.DÖNEM ÇALIŞMA AKSLARI

1. ODA'NIN KENDİSİ

1.a Binamız:
Konur Sokak No:4'ün kentin kültürel odaklarından biri olabilmesinin yolları 37. Dönem boyunca arandı. Gerçekleştirilen sokak etkinlikleri ile, sergilerle, bahçede hizmet vermeye başlayan lokalle, 4/4'teki kütüphanemizle, 5. kat toplantı salonunda STK'larca gerçekleştirilen onlarca toplantıyla bu amaç uğrunda oldukça uzun yol kat edildi. Ancak daha yapılacak çok şey var.

Binamızın mekansal olanakları çerçevesinde en verimli şekilde kullanılabilmesinin sağlanması için geçen dönem başlatılan tadilat çalışmaları hızlandırılarak, kalan tadilat işlerinin projelendirilebilmesi için oluşturulacak çalışma grubundan alınacak verilerle en kısa sürede bitirilecektir. Bunun gerçekleştirilebilmesi için ana finansal kaynak olarak 37. Dönem'de başarı ile uygulanan sponsorluk ve takas (barter) mekanizmalarının işletilebilmesi için çalışmalar sürdürülmektedir.

1.b Kütüphane / Ulusal Bilgi ve Belge Merkezi:
Mimarlığın belleğini odaya kazandırmak için bir araya gelen Kütüphane İnisiyatif Grubu'nca koordine edilen çalışmalar için yeni dönem çalışma programı hazırlanmaktadır. Ulusal Bilgi ve Belge Merkezi olma yolunda Mimarlar Odası Merkezi ile koordineli olarak sürdürülecek çalışmaların ve mekansal re-organizasyonun sonuçlandırılmasının ardından 37. Dönem'de ortaya koyulan amaçlar gerçekleştirmiş olacaktır.

Sürdürülebilir, genişleyebilir arşivleme sistemini kurgulama yolunda bu dönem de üyelerin katkısı artırılarak sağlanmaya çalışılacaktır.

1.c Lokal / "ODA":
Lokal, Mimarlar Odası binasının kentin kültürel odaklarından birisi olması yolunda en önemli araçlarından birisidir.

37. Dönem'de deneme işletmesine başlanan Oda lokali için yeni ticari işletme sisteminin bir an önce kurgulanması esastır. Bu deneme sürecinde iyi bir düzey yakalayan ve gün geçtikçe daha fazla ilgi çeken lokalde yeni dönem etkinlikler kurgulanmaya başlamıştır. Etkinlik programı taslağımız yakın zamanda bülten ve web aracılığı ile duyurulacak ve üyelerimizin katkısına açılacaktır.

1.d Yayın:
Yayın, başlı başına bir proje alanı olacak 38. Dönem'de de. 37. Dönem'de kurgulanan ve yaşama geçirilen Bülten,Teknik Bülten geliştirilerek sürdürülecektir.

Bülten yine Oda ortamının tartışılmasının, politika ve duruş geliştirmesinin önemli bir aracı olacaktır. Onun dışında kalan alanların kurgulanması oluşturulacak yayın komisyonundan beklenecektir. Mimarlık ortamının meslektaşına, topluma sözü olduğu her alan yayın ile seslendirilecektir.

1.e UIA 2005:

Oda ortamında gerçekleştirilen çalışmaların hemen hemen tamamının ufkunda UIA yer almalıdır. UIA çalışmaları bu anlamıyla büyük bir örgütlenme projesidir. UIA'ya katılımın örgütlenmesi, okullarla, bürolarla, işyeri temsilcilikleriyle, temsilciliklerle, toplumla ilişki ve iletişimin baştan kurgulanmasını gerektirmektedir. Ankara Şube coğrafyasının genişliği göz önüne alındığında bu 38. Dönem'in en kapsamlı çalışmalarından birisi olacaktır.

Merkez ile koordineli bir şekilde ve ortamı dönüştürme gücüne sahip bir içerikle kurgulanması düşünülen çalışmalar, 37. Dönem'de oluşturulan ve yeni katkı ve katılımlarla güçlenecek UIA 2005 Komisyonu tarafından sağlanacaktır.

1.f Bilirkişilik:

Bilirkişilik, 37. Dönem'de, mimarlığın toplum nezdinde meşruiyetinin sağlanmasında önemli bir araç olarak ele alındı.

Oluşturulan bilirkişi seçme yöntemi ve ard değerlendirme kurulu bu dönem de çalışmalarını sürdürecektir. Amaçlanan bilirkişiliğin oda ortamında, kendi geleneğini mesleğin meşruiyeti kavramı çerçevesinde yeniden oluşturmasıdır.

1.g APA:

Açık Proje Alanı, 37. Dönem'de kurgulanan çerçevesiyle, üyelerin yapma isteklerinin oda ortamında var edilmesi amacıyla bu dönemde de önemle ele alınacaktır. Özellikle UIA 2005'e katılımın örgütlenmesinde önemli bir araç olarak görülmektedir.

Amacı ve işleme mekanizması daha iyi ve ısrarla her ortamda anlatılacak ve katılımın oda ortamını dönüştürebilecek bir düzeye çıkması sağlanacaktır.

2.ÖRGÜTLENME/ÖRGÜTSEL YENİLENME

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 6745 üyesi (adresli çalışan üye 5235), 15 temsilciliği (Bartın, Bolu, Zonguldak, Çaycuma,Çorum, Düzce, Erzurum, Elazığ, Karabük, Kastamonu, Kdz.Ereğli, Kırşehir, Nevşehir, Malatya, Sivas) 8 Oda temsilciliği (Çankırı, Sarıkaya, Devrek, Erzincan, Kırıkkale, Tunceli, Yozgat, Sarıkaya, Tosya) 39 işyeri temsilciliği (36 adet kamu işyeri temsilciliği, 3 adet üniversite işyeri temsilciliği) ile Mimarlar Odası içerisinde hinterlandı en yaygın olan şube özelliğini göstermektedir.

38. Dönemde bu çeşitlilik arz eden yapının üretkenliklerinin ve birikimlerinin oda içerisinde aktif hale getirilmesi, deneyimlerin paylaşılması ve odanın üyeleriyle doğrudan yüz yüze ilişki kurabilecek yapılanmaları artırarak oda üye ilişkisini kalıcı bir organizasyon içersinde şekillendirilmesi Mimarlar Odası Ankara Şubesi'ni hızlı hareket edebilen, her konuda fikir üretebilen, değişik sektörleri bir araya getirerek bütünleştirebilen, politikalar üretebilen bir yapılanmaya dönüştürecektir. Bu anlamda bağlı temsilciliklerinin ve oda temsilciliklerinin kolektif olarak hareket etmesi kendi özgün ortamlarının

paylaşılması merkezde yoğunlaşan hareketliliğin birimlere yayılmasını sağlayacaktır.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi aynı zamanda, kent politikalarına müdahale edebilme geliştirme ve dönüştürme süreçlerinde ise kentte var olan yapılanmalarla birlikte olmayı ortak organizasyonlar yapmayı da örgütlenmenin önemli bir parçası olarak algılamaktadır. Bu anlamda 38. dönemde örgütsel yenilenme kaçınılmazdır.

2.a Oda Üye İlişkileri

·Adres güncellenmesi, yüz yüze ilişkiler, üye profili çalışması, danışma kurulları, delegasyon toplantıları

2.b Ankara Şubeye Bağlı Temsilciliklerle İlişkiler

·Bölgesel etkinlikler, meslek içi eğitimler, bölge toplantıları, yaz ve güz okulları organizasyonu

2.c İşyeri Temsilcilikleri İle İlişkiler

İşyeri temsilciliklerinin sayılarının artırılması,varolanların aktive edilmesi
·Kamu işyeri temsilcilikleri: Bakanlıklar, Belediyeler, KİK, KİT'ler
·Özel sektör işyeri temsilcilikleri: Bürolar, Büyük firmalar, Şantiyeler
·Üniversite işyeri temsilcilikleri: Öğretim üyeleri, Çalışanlar, Mimarlık Öğrencileri: sınıf temsilcileri

2.d Ankara Şube Üyesi Diğer Meslek Gruplarının Organizasyonu

(Endüstri Ürünleri Tasarımcıları)
·çalışma gruplarının oluşturulması, kent mobilyaları üzerine açılım yaratılması

2.e İssiz Mimarlarla İlişkiler

·İnsan kaynakları çalışmasının yapılması(firmalarla ve bürolarla), web üzerinden iş olanakları başvurusu ile organizasyonunun yapılması, çalışma grubu oluşturulması, üretime teşvik kredilerinin araştırılması

2.f Oda Genel Merkezi İle İlişkiler

·Genel Sekreterlik ile iletişim, merkez komite ve komisyonları, merkez danışma kurulları

2.g TMMOB'ye Bağlı Birimlerin Ankara Şubeleriyle İlişkiler

·TMMOB İl Koordinasyon Kurulu

2.h Mimarlık Alanında Faaliyet Gösteren Derneklerle İşbirliği

·Mimarlar Derneği 1927, Serbest Mimarlar Derneği, KOR- DER, Mimarlık Vakfı

37. Dönem'de özellikle Mimarlar Derneği 1927 ile başlatılan ortak çalışma iradesi bu dönemde de sürmektedir. Amaçlanan bu ortamın diğer mimarlık örgütlerini de içine alacak şekilde genişletilebilmesidir.

2.i Ankara Şube Coğrafyasında Etkinlik Gösteren, Kentle İlgili Yapılanmalarla İlişkiler

·Ankaram Platformu, Ankara Kültür Platformu, Ankara

Kent Meclisi, Kent Konseyleri, Yenimahalle Kent Kurultayı, Tarihi Kentler Birliği, Yerel Gündem 21, Çocuk Meclisi.

3. YASAL DÜZENLEMELER

38.Dönemde yaşantımızın her alanında olduğu gibi yapı çevre alanında bizim dışımızda meslek alanımızı ilgilendiren kurgulanmış süreçlerle karşı karşıya kalacağımız bir durumdayız. Gerek uluslararası dayatmalar sonucu ortaya çıkan düzenlemeler, gerekse hükümetin kentleri, tabiat varlıklarımızı yeni rant alanları olarak kullanmaya yönelik hazırladığı düzenlemeler birbiri ardı sıra baskın şekilde karşımıza çıkmakta ve ortamımızı çok yakından ilgilendiren mimarlığa dair yeni düzenlemeler fiili olarak gündemimizi işgal etmektedir. Bu yasal mevzuatlar sürecinde hızlı görüş oluşturabilecek, öncesinde hazırlık yapabilecek bir oda organizasyonu ve hukuksal mücadele alanı oluşturmak, kaçınılmazdır. Bu organizasyonun “Oda” içinde giderek kurumsallaşması yolunda fikirler geliştirmek ve bu noktalarda oluşabilecek her türlü potansiyeli değerlendirmek 38. Dönem'in temel akslarından birini oluşturacaktır. Bu yaklaşım AB'ye uyum yasaları ile beraber mimarlık mesleğinin kurumsal yapılanmalarının yeniden sorgulandığı/kurgulandığı bir dönemde, tepkisel değil eylemsel bir tavrın ana belirleyeni olacaktır. Öte yandan kendi meslek alanlarımızın yeniden düzenlenmesi konusunda merkez genel kurulunda ele alınacak örgüt içi yönetmelik düzenlemeleri ve yeni yönetmelik önermeleri de 38. Dönem içerisinde mevzuatlar açısından değerlendirilecek çalışmalardır.

3.a Yürürlükte ve/veya Taslak Halindeki Yasal düzenlemeler (örgüt dışı)

· Mesleki yeterliliklerin düzenlenmesi ve tanınması hakkında kanun tasarısı taslağı
· Belediyeler kanunu tasarısı taslağı
· İl özel idareleri kanunu tasarısı taslağı
· Büyükşehir belediyeleri kanunu tasarısı taslağı
· Kentsel dönüşüm yasa tasarısı taslağı
· Kamu yönetimi temel kanunu reformu
· İmar ve şehirleşme kanun tasarısı taslağı,
· Kamu personel reformu kanun tasarısı taslağı
· 3795 sayılı bazı lise, okul ve fakülte mezunlarına ünvan verilmesi hakkında kanun
· Yapı denetim kanunu

3.b Yönetmelikler (örgüt içi)

· Mesleki bilimsel çalışma kurulları yönetmeliği
· Serbest mimarlık hizmetleri yönetmeliği
· Mimarlar Odası yönetmeliği
· Onur kurulu yönetmeliği
· Sürekli mesleki gelişim merkezi yönetmeliği

3.c Hukuksal mücadele

· Hukuk bürosu kurulması
· Danışmanlık hizmetleri
· Arşiv, belgeleme

4 . SEKTÖREL BAZDA MİMARLIK (SORUNLAR/YÖNTEMLER)

“Değişen ve gelişen teknoloji, bilgi, üretim ilişkileri ve küreselleşmenin etkileri nedeniyle mimarlık ve uygulama alanında kaçınılmaz olarak değişime uğramakta, öte

yandan ulusal ve uluslararası platformlarda meslek hukukuna da ilişkin ciddi değişimler yaşanmaktadır. Mimarlık mesleği bu mesleğin ve meslektaşlarımızın bir bütün içinde yeniden değerlendirilmesi kaçınılmazdır. Dolayısıyla, Mimarlar Odası bu gelişmeleri yakından izlemeli, bilgilenmeli tartışmalı ve bütün bunların sonuçlarını kendi düşünce ve birikimleri ile yorumlamalı, tepkisel değil, eylemsel bir biçimde sürece katılmalıdır” (Mehmet Bozkurt) Bu bağlamda sektörel bazda sorunlara potansiyellere ve önerilere ışık tutacak atölyeler kurulacaktır. Bu Atölyeler:

4.a Proje/Tasarım

·Mimari, dekorasyon, planlama, restorasyon, ürün tasarımı

4.b Uygulama/İnşaat

·Şantiye şefliği, T.U.S., yapım kuruluşları, yapı malzemeleri üretenleri

4.c Denetleme/Kontrollük

·Yapı denetim firmaları, mesleki kontrollük, Kamu'da kontrollük

4.d Danışmanlık/Müşavirlik/Proje Yönetimi

· Müşavir firmalar, gayrimenkul/yatırım danışmanlığı, proje yöneticileri, bilirkişilikler

4.e Eğitim

·Akademisyenler, öğrenciler, AR-GE, meslek içi eğitim biçiminde ele alınarak yaygınlaştırılıp kurumsallaşmaları sağlanacaktır.

5.KENT

Mimarlar Odası'nın kentte oluşan gündemin peşinde koşmak yerine, kente dair bakış açısını, tavırlarını ve olmazsa olmazlarını, Ankara'yı “Ankara” yapan değerleri öncelikle ortaya koyacağı, Kent İzleme Atölyeleri oluşturmak istenmektedir. Burada daha önce zaten varolan yapılanmaları da kullanıp öncelikle ciddi bir arşiv, sorun odaklarının tespiti ve bu odaklarda olası önermelerin organizasyonu öngörülebektir. Olası Atölyeler;

5.a Kent Merkezi İzleme Atölyesi:

Bu atölye aslında ülkedeki ilk yaya alanlarının uygulanmaya başlandığı Ankara Kent Merkezi'nin, son çeyrek yüzyıldaki acıklı halini masaya yatırmayı öngörecektir. Cumhuriyetin çağdaş bir kent kurma idealinin ciddi izlerini barındıran Kent Merkezi'nde, daha yaşanabilir, insan odaklı ve sağlıklı bir temsil merkezi için arayışlar sürdürülecektir.

5.b Koruma Sit Alanları Atölyesi

5.b.1. Sit Alanları: Daha önce yapılan çeşitli yarışma ve benzeri yöntemlerle elde edilen Kale İçi, Ulus/Hacıbayram ve Ulucanlar Koruma İmar Planları'nın ışığında sit alanlarının ve uygulamaların gözlenmesi ve irdelenmesi bu atölyenin ana hedefi olacaktır.

5.b.2. 20. yy Mimarlık Eserleri (DOCOMOMO): Bu noktada yukarıda da bahsedilen Cumhuriyet'in Çağdaş Kent Projesi'nin ürünleriyle beraber bütün bir 20.yy mimarlık ürünlerinin hem birer sanat ürünü olarak koruma altına alınıp, hem de gündelik kullanım değerlerinin sürekliliğinin yeniden ihyasını sağlamayı öngören bir proje tasarlanmaktadır. Bina Kimlikleri ve Envanteri Projesi geliştirilerek bu atölyenin en temel çalışması olacaktır.
5.c. Kentsel Parklar Vadiler Atölyesi: Ankara'nın nefes

alma noktaları olan ve tarih içinde artık belli bir yere sahip olan parkların (Güvenpark, Seymenler, Kurtuluş, Abdi İpekçi, Gençlik Parkı, Altınpark) arşivlenip, izlenmesi ve kullanımdaki sorunlarının saptanması bu atölyenin birinci ayağını oluştururken, Atatürk Orman Çiftliği, İmrahor Vadisi, Hatip Çayı Vadisi gibi kent içinde çok önemli bir yere sahip yeşil alanlar için oluşturulacak çalışma gruplarının söz konusu alanların kente kazandırılması hedefi bu bölümün ikinci ayağını oluşturacaktır.

5.d Kentsel Ulaşım Atölyesi: 80'li yılların sonunda, EGO bünyesinde üniversite işbirliği içinde hazırlanan 2015 Ana Ulaşım Planı'nın ışığında, çağdaş bir kentin insan taşımaya öncelik veren ve yaya ulaşımını ilk öncelik sırasına koyan tavrılarını düstur edinmiş bir izleme ve sorunları saptayıp önermelerde bulunma atölyesi.

5.e. Yeni Yerleşim Alanları Atölyesi: Son 30-35 yılda Batikent ile başlayan Eryaman, Çayyolu ve Elvanköy vb. ile devam eden yeni yerleşim alanları üzerine çalışmalar yapacak bu atölye, özellikle de imar planları mimari ilişkisi, kentsel tasarım, alt merkezler, banliyö kültürü ve konut kavramının yeniden okuması üzerine yoğunlaşacaktır.

5.f. 2020 Ankara: Geçen dönemde başlayan bu proje/atölyenin çalışmalarının yeniden aktif hale getirilmesiyle kentle ilişkimizi yeniden ele alarak yeni iletişim stratejileri kullanarak, çeşitli ölçekte projeler, eylemlilikler ve örgütlenmelerle kentinin katılımını farklı disiplinlerle işbirliğini sağlamayı hedeflemektediriz

6.ETKİNLİKLER:

6.1. Periyodik Söyleşiler

- 37. dönemde başlayan kütüphane söyleşileri
 - Ankara kent edebiyatı söyleşileri
 - Başkent Ankara söyleşileri
 - Mimar kökenli sanatçılarla söyleşiler

6.2. Mimarlıkla ilgili filmler ve belgesel filmler

6.3. Sanat dünyasında mekan tartışmaları

- Sinema ve mekan
 - Tiyatro ve mekan
 - Edebiyat ve mekan
 - Müzik ve mekan

6.4. Periyodik pazarlar

6.5. Geziler

- Arkeolojik geziler (uygarlıklara yolculuk)
 - Temalı geziler
 - Ankara içi kent gezileri
 - Ankara şube coğrafyası gezileri
 - Malzeme tanıtım gezileri
 - Teknik geziler
 - Yurtdışı gezileri
 - Hafta sonu gezileri v.b

6.6. Sergiler/fuarlar

6.7. Mimarlık kültür haftaları

Nisan 2004'ten başlayarak Ankaralılar kentin kültürel aktivite alanlarında sık sık mimarlıkla karşılaşacaklar. Bu özellikle böyle kurgulanmadı. Ancak oluşan manzaraya bakarsanız bir yandan üç Aalto sergisi, beraberinde Fin kent filmleri, atölyeler, panel ve konferanslar, Mimar Sinan haftası kapsamında iki sergi, Ulusal Mimarlık Sergisi aynı ay içerisinde Ankaralılarla buluşacak.

Bunun yanı sıra Bina Kimlikleri ve Envanteri Sergimizin ilk bölümü yine Nisan ayı içerisinde Balkan Mimarlık Konferansı'nda ve ardından Almanya'daki Avrupa Haftası'nda görücüye çıkacak. Bu atmosferi 38. Dönem boyunca Ankara ve ötesi için canlı tutmaya devam edeceğiz.

Aalto'nun ardından Baragan, Le Corbusier Ankara ile neden buluşmasın?

Biz yeni sergilerle neden mimarlığımızı yurt dışına taşımayalım?

6.8. Çocuk ve Mimarlık:

Çocuk ve Mimarlık Çalışması, 1000 Mimar 1000 Okulda Projesi, yaz okulları, özel gün etkinlikleri ile bu dönemde de toplumla buluşmanın önemli etkinlik alanlarından birisini oluşturacaktır.

1000 Mimar 1000 Okulda projesi ile elde edilen mevcut projelerin örgün eğitim sistemi içerisinde yer alabilecek, yaygın kullanıma uygun biçimde yeniden tasarlanması, yeni katılımların ve projelerin elde edilmesinin sağlanması, daha çok okulda, daha çok mimarla, daha çok çocuğa ulaşmak öncelikle ele alınacaktır.

ULUSLARARASI FİKİR BULUŞMASI YAŞASIN KENTLER (Celebration of Cities) YARIŞMASI SONUÇLANDI

ULUSLARARASI SONUÇLAR
PROFESYONELLER / MİMARLAR KATEGORİSİ (P)

Büyük Ödül: Maurizio Marzi, Giorgio Morri, Marcello Ganassini, Francesca Scianna, Yewande A.Omotoso (İTALYA)

1. Bölge Ödülü: Joe Verons, Marjan Hessamfar (FRANSA)

1. Bölge Mansiyon: Brigitte Holz, Freischlad + Holz(ALMANYA)

1. Bölge Mansiyon: Miguel Angel Paredes Maldonado (İSPANYA)

2. Bölge Ödülü: Cem İlhan, Tülin Hadi, Sevinç Hadi, Esra Gemici,İşil Ekin Çalak (TÜRKİYE)

2. Bölge Mansiyon : Ali Özer (TÜRKİYE)

2. Bölge Mansiyon : Eleni Emmanolopoulou, Maria Krisilia, Giouli Psallida (YUNANİSTAN)

2. Bölge Mansiyon: Victor Zoubkov, Ilia Zoubkov, Evgeni Tikhomirova, Alena Tikhomirova, Natalia Bibikova (RUSYA)

3. Bölge Ödülü: (verilmedi)

3. Bölge Mansiyon : Fernando de la Carrera, Alejandro Cavanzo, Guillermo Rubio Jauregui (KOLOMBİYA)

3. Bölge Mansiyon: Jeff Shannon, Stephen Luoni (ABD)

4. Bölge Ödülü: Kevin Hayes (AVUSTRALYA)

4. Bölge Mansiyon: Liu Yubo, Huang Quanle, Wu Zhongping, Zheng Shadpeng, Li Tao, **B**

4. Bölge Mansiyon: Shinya Yanagisawa, Yoko Yanagisiwa (JAPONYA)

4. Bölge Mansiyon: Gordon Moller, Craig Moller, Blair Farquhar, Jason Dobbs, Mathew Brown, Aaron Paterson, Jonathan Gibb (YENİ ZELANDA)

5. Bölge Ödülü: Ebrahim Abdelhady, Eslam Alsamaty, Riham Alrasoul (MISİR)

5. Bölge Ödülü: Barbara Soutworth, Elizabeth Foale , Liezel Du Preez, Roberta Gould, Trevor Lee, Astrid Von Brucken (GÜNEY AFRİKA) (Eşdeğer iki ödül verildi)

5. Bölge Mansiyon: Piet Louw, Dave Dewar, Anton Roux (GÜNEY AFRİKA)

ÖĞRENCİLER KATEGORİSİ (S)

Büyük Ödül: Francesca Puddu, Cinzia Pucciarelli (İTALYA)

1. Bölge Ödülü: Colin Priest (İNGİLTERE)

1. Bölge Mansiyon: Julien Rouby, Julie Hemmerle (FRANSA)

1. Bölge Mansiyon: Maria Jose Lorenzo Salvo, Conrado Ehria, Esther Casal Gimenez (İSPANYA)

2. Bölge Ödülü: Flora Bougiatioti, Aineias Oikonomou, Evangelos Evangelinos (YUNANİSTAN)

2. Bölge Mansiyon: Adib Nabil Dada (LÜBNAN)

2. Bölge Mansiyon: Nelly Audi (LÜBNAN)

3. Bölge Ödülü: Dolores Boero, Ana Maria Castellote, Jose Agustin Puglisi (ARJANTİN)

3. Bölge Mansiyon: Antonio Gil Burgoin (MEKSİKA)

4. Bölge Ödülü: Shin Ji-Won, Lee Doo-Ho, Kim Dong Lee (KORE CUM.)

4. Bölge Mansiyon: Supachai Sriworakul,Supachet Op-Aom, Surachet Kedpanich, Weerayuth Yimpranee, Kunlayapron Wattapoj, Teerati Bonamcheaw (TAYLAND)

4. Bölge Mansiyon: Peng Yuru, Li Suning (ÇİNHÇ)

5. Bölge Ödülü: (verilmedi)

5. Bölge Mansiyon: Eslam Said Ali, Amr Abdum-Hamid Elskh,Mohammed Ahmed Osman (MISİR)

5. Bölge Mansiyon: Ahmet Hatem Hussein, Ahmed Yousy Raouf Gouda, Ayman Osman Ahmet Osman, Islam Sadek Tawfik, Sarry Abdelhady Bedewi, Mohammed El-Shanawany (MISİR)

ULUSAL AŞAMA SONUÇLARI

PROFESYONEL KATEGORİ

ULUSLAR ARASI AŞAMA İÇİN SEÇİLEN PROJELER

T. Didem Akyol Altun, İnci Uzun

Proje konusu kent: İZMİR

Ali Özer

Proje konusu kent: İSTANBUL

Cem İlhan, Tülin Hadi, Sevinç Hadi, Esra Gemici
İşil Ekin Çalak, Proje konusu kent: İSTANBUL
Hülya Turgut, Çiğdem Demirel Eren, Ervin Garip,
Banu Başeskici, Proje konusu kent: AMASYA

Mercan Dönmez, Çağrı Ekmekçi, Onur Arat,
Ceren Aydal Yücel

Proje konusu kent: İSTANBUL

MİMARLAR ODASI ÖZEL ÖDÜLÜ İÇİN SEÇİLEN PROJELER

Sevgi Özkan, İpek Öztürk, Gülşah Der

Proje konusu kent: ANKARA

Neslihan Türkün Dostoğlu, Suzan Habib, Emin Ertuğrul
Yurdakul

Proje konusu kent: BURSA

Pınar Akaslan, Ayşe Yalçın

Proje konusu kent: İSTANBUL

Ali Avni Asımgil, Berrin Akgün Yüksekli

Proje konusu kent: BALIKESİR

MİMARLAR ODASI ÖZENDİRME ÖDÜLÜ İÇİN SEÇİLEN PROJELER

Z. Füsun Otaner, Nadir Hasbora

Proje konusu kent: İSTANBUL

Mehmet Onur Yılmaz, Zeynep Ömür Yılmaz,
Eloise Helene Marie Dhuy

Proje konusu kent: ANKARA

Süleyman Akkas

Proje konusu kent: İSTANBUL

Funda Uz Sönmez, Aslıhan Şenel, Burçin Kürtüncü

Proje konusu kent: İSTANBUL

ÖĞRENCİ KATEGORİSİ ULUSLAR ARASI AŞAMA İÇİN SEÇİLEN PROJELER

Emre Odabaş, Sevdâ Özkan, Ali Aslankan, Övgü Pelen, Zeynep Öktem

Proje konusu kent: ANKARA

Oral Göktaş

Proje konusu kent: İSTANBUL

Alper Derinboğaz, Ali Paşaoğlu, Tuğba Okçuoğlu

Proje konusu kent: İSTANBUL

Serhat Başdoğan, Orhun Ülgen

Proje konusu kent: İSTANBUL

Nil Aynalı, Birge Yıldırım, Alper Çakıroğlu
Ertuğ Tahmaz

Proje konusu kent: İSTANBUL

MİMARLAR ODASI ÖZEL ÖDÜLÜ İÇİN SEÇİLEN PROJELER

Mahmut Kadioğlu, Kadir Somuncuoğlu

Proje konusu kent: TRABZON

Yasemin Eren Gültekin, Uygur Yüksel

Proje konusu kent: ANKARA

Adnan İrfan Şahin, Hasan Çağrı Başyığıt,
Ali Dönmez, Kadir Davaslı

Proje konusu kent: BURSA

Uygur Boztepe

Proje konusu kent: İZMİR

“KENTSEL DÖNÜŞÜM KANUN TASARISI TASLAĞI”

Değerlendirme

Metin Aygün

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü tarafından Ekim 2003'de hazırlanan “Kentsel Dönüşüm Yasa Taslağı” ancak Şubat 2004'de kamuoyunun gündemine getirilebilmiştir. Yasa hazırlayıcıları 20-22 Şubat 2004 tarihleri arasında Bolu/Abant'ta bir “Atölye Çalışması” düzenlemişlerdir. Atölye çalışması Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü Temsilcileri, kamu kurumları, yerel yönetimler, meslek odaları ve üniversite temsilcilerinin katılımıyla gerçekleşmiştir. Atölye çalışması sonucunda yasa hazırlayan kuruluş tarafından sonuç raporu hazırlanmıştır (Bkz. Ek 1). Raporun son paragrafında belirtildiği gibi, “Kentsel Dönüşüm” kavramının konuyla ilgili tüm çevrelerin katılımıyla tartışmaya açılması ve bu süreç sonucunda uygulanabilir ve kapsamlı bir yasanın hayata geçirilmesinin hedeflenmesi gerekmektedir.

Bilindiği üzere, “Kentsel Dönüşüm Kanun Tasarısı Taslağı” hazırlık süreçlerine paralel olarak, kentleşme, imar ve yapılaşma ile ilişkili bir dizi yasa çalışması da devam etmektedir. “Kamu Yönetimi Yasası”, “Yerel Yönetimler Yasası”, “İmar ve Şehirci Yasa Tasarısı”, “Yapı Denetim Yasası”, “Kuzey Ankara Girişi Kentsel Dönüşüm Projesi Kanunu” v.b. yasa hazırlıkları sürmektedir. Bunların yanı sıra, gayrimenkule dayalı, yatırım ortaklıkları enstrümanı, arsa ve bina gibi gayrimenkullerin menkul değerler gibi finansal piyasalarda ve borsada dolaşımının sağlanacağı yasal ve teknik altyapı çalışmaları tamamlanmak üzeredir.

Bu yasal değişiklikler ve diğer çalışmalar, bir bütün olarak ele alınırsa, Türkiye'de yerleşmeler ve planlama ile ilgili köklü değişikliklerin gündeme geleceği söylenebilir. Bu nedenle “Kentsel Dönüşüm Kanun Tasarısı Taslağı” ele alınırken idarenin diğer tasarruflarıyla ilişkisinin kurulması ve genel bir tahlilin yapılması gerekmektedir.

II. Dünya Savaşı sonrası çevre ülkelerde tarım ve sanayide, dış destekli olarak (ithal ikameci) başlatılan kalkınma süreçleri, kırsal alandan kentlere göçü başlatmıştır. Planlama kavramının henüz yeterince var olmadığı, planlamayla ilgili kurumlaşmanın olmadığı 50'ler Türkiye'sinde gerek üretim mekanları ve gerekse bu mekanlarda çalışan ve marjinal sektörde var olan kitlelerin barınma gereksinimlerini karşılayan konut alanları (gecekondu), mevcut kentlerde hızlı bir yapılaşmaya neden olmuştur. Sermaye birikiminin yetersizliği ve siyasi iktidarların popülist politikaları sonucunda, ekolojik, jeolojik sakıncalar göz önüne alınmaksızın, hiçbir şekilde yapılaşmaya açılmaması gereken, dere yatakları, jeolojik sakıncalı alanlar, doğal ve tarihi sit alanları ve tarımsal alanlar, yasalara aykırı olarak iskan edilmiştir. Kalkınmacı ideoloji, bu süreçte hiçbir şekilde altyapı maliyetlerini ödemeye yanaşmamıştır. Kentler tüm doğal ve tarihi

zenginliklerini kaybetmiş, çevre kirliliği geri dönülmez noktalara gelmiştir.

1960'lı yılların başında 5 yıllık kalkınma planları, nazım plan uygulamaları, bu süreci durdurmaya yetmemiştir. Bu alanlar siyasi iktidarlar tarafından ekonomik ve siyasi sistemin yeniden üretildiği alanlar olarak gelişimini sürdürmüştür. 1970'li yıllarda kentsel büyümeye paralel olarak, plansız alanlar, imar planları kapsamında dönüşmeye başlamıştır. Kentsel planlama ve tasarımı; belirli yüzdelerde sosyal donanımın ve kamu donanımının yer aldığı parsellerin düzenlenmesiyle oluşan iki boyutlu bir sürece indirgeyen anlayış, bu mekansal dönüşümü, kent toprakları üzerinden rant elde etme sürecine dönüştürdü. 80'ler Türkiye'nin ithal ikameci kalkınma modelinden vazgeçtiği, ihracata yönelik dışa açık, rekabete dayalı liberal politikaların uygulandığı yıllardır. Bu yıllar büyük çaplı toplu konut uygulamalarının hayata geçirildiği dönem olmuştur. Ancak planlama yetkisinin yerelde artması ile (1984) gerek planlı alanlarda ve gerekse imarsız alanlarda, af yasalarıyla da desteklenerek, kentsel rantların siyasi gruplar, sermaye ve arazi mafyası tarafından ele geçirilme süreci hızlanmıştır. Önceki yıllarda bir yerleşme ve barınma gereksinimi sonucunda, kamu arazilerine sahip olma biçiminde gelişen süreç, zamanla gecekondu alanlarında yasadışı mülk edinme, kiracılığın artması ile doğrudan rantların elde edildiği kayıt dışı bir yağma ekonomisine dönüşmüştür. Siyasal iktidarların yıllarca desteklediği bu yasa dışı yapılaşma, bu çevrelerde sosyal ve kültürel olarak kentle bütünleşemeyen, her türlü ekonomik, siyasi manipülasyona açık hemşehrilik, etnik köken v.b alt kimliklerin güçlenmesine neden olmuştur.

1999 İzmit ve Düzce depremleri, kentsel veya kırsal, imarlı veya imarsız tüm fiziki çevrenin ülke gündemine oturmasına neden olmuştur. Yıllarca bilim adamlarının meslek odalarının ve sivil toplum örgütlerinin uyarılarına kulak tıkayan medya ve siyasal iktidarlar kentsel yapılaşma süreçlerini tartışmaya başlamışlardır. Ancak tartışmalar “deprem öldürmez, bina öldürür” söylemiyle sağlam yapı yapma ve mevcut binaları güçlendirme çerçevesine sıkışıp kalmıştır. Bu bakış açısıyla alel acele 19 ilde Denetim Yasası ile oluşturulan organizasyonlar gündeme getirilmiştir. Deprem sonrası merkezi hükümet tarafından dağlara, taşlara bir günde planlanan binlerce nitelsiz ama sağlam (!) konut yapılmıştır ve halen yapımı sürmektedir.

Gerek planlı, gerekse kaçak olarak yapılaşmış kentsel alanlarda, doğal ve tarihi çevre büyük bir yıkıma uğramıştır, su havzaları, ormanlar yapılaşmaya açılmış, tarihi dokular yanlış koruma politikalarıyla çürümeye terk edilmiştir. Yıllarca yetki kargaşası, plansızlık ve eşgüdümsüzlük nedeniyle alt yapı ihmal edilmiş, ya da hiç yapılamamıştır. Spor, eğitim sağlık gibi sosyal gereksinimler, toplumsal

örgütlenme biçim olarak ele alınmamış bir fiziksel temin sorunu olarak görülmüştür.

Kentsel dönüşüm yasası böylesine ağır sorunlarla karşı karşıya olduğumuz bir dönemde gündeme getirilmektedir. Yasa koyucular gerekçe belirtildiği gibi yerleşim alanlarının bilim; teknik ve sanat kurallarına uygun sürdürülebilir gelişme ilkesi doğrultusunda sağlıklı ve güvenli yaşam çevrelerinin oluşturulmasını, mevcut yerleşimlerin afete duyarlı, kentsel standartlara uygun olarak kullanılmasına yönelik iyileştirme, tasfiye ve yenilenmesini sağlamayı, yeni yerleşim ve gelişme alanları açmayı ucuz yapı ve arsa üretmeyi ve tüm bu süreçlerde toplumsal katılımı sağlamayı amaçlamaktadır.

Genel olarak yasa taslağı eşzamanlı olarak hazırlanan “İmar ve Şehirci Yasa Tasarısı”, “Yerel Yönetimler” ve “Kamu Yönetimi” yasa tasarılarıyla birlikte ele alındığında, önemli çelişkileri içermektedir. Kamu yönetimi ve yerel yönetimlerle ilgili yapılan yasa çalışmalarında, yerel otoritelerin, mali ve idari olarak güçlendirilmesi, karar verme süreçlerinin desantralizasyonu amaçlanırken, “İmar ve Şehirci Yasa Tasarısı” ve “Kentsel Dönüşüm Tasarıları” yerel görevlendirmeleri içermesine rağmen, merkezi bir örgütlenmeyi önermektedir. Her iki yasa da; planlamada yer seçimi, arazi kullanımı v.b. stratejik uygulamalarda, meslek odaları, sivil toplum kuruluşları ve halkın katılımıyla değişik uzmanlık alanlarının ortak çalışmasıyla bilimsel olarak oluşturulması gereken kararları, yerel ve merkezi otoritelerde oluşturulan bürokratik komitelere devretmektedir. Karar verme sürecinin bu anti-demokratik yapısı, yasa taslağının gerekçesinde belirtilen toplumsal katılım amacıyla çelişmektedir.

Yasa taslağı “Kentsel Dönüşüm” kavramını, afet riski, sosyal ve teknik donatı açısından yetersizlik v.b. bir fiziksel yenilenme projesi olarak ele almakta, dolayısıyla kentsel dönüşümün kentin gerçek sahiplerinin toplumsal mutabakatıyla sağlanan bir kentleşme ve uygarlaşma projesi olduğunu reddetmektedir.

Bu anlayış, kent topraklarına merkezi olarak el koyarak, amaç maddesinde belirtildiği üzere ucuz yapı ve arsa üretme amacıyla, yeni yerleşim ve gelişme alanları oluşturmayı amaçlamaktadır. Gerek merkezi bütçe imkanları ve gerekse yerel yönetimlerin mali yapıları göz önüne alındığında, kamunun yatırım olanaklarının bu amaca ulaşılmasına yetmeyeceği aşikardır. Tasarının “İmar ve Şehirci Yasa Tasarısı”nın dışında ayrı bir yasa olarak hazırlanması, uygulama takviminin hemen yürürlüğe girmesi ve yukarıda bahsedilen katılım süreçlerine olanak tanınamaması, kamuoyu tarafından bilinmeyen tasarrufların hayata geçirilmesini amaçlandığını düşündürmektedir. Böylece kent topraklarının kentlilerin gereksinimlerini

karşılama, mevcut yerleşimlerin dönüşümünü sağlamak v.b. toplumsal ihtiyaca yönelik kullanımından uzaklaşarak, yerli ve yabancı yatırımcılara sorunsuz olarak teslim edilmesi amaçlanmaktadır. Kentlilerin yeniden ucuz üretilen yapılarda depolanması, sterilize edilmiş kent topraklarının ulusal ve uluslararası sermayeye teslimi, kent toprakları üzerinden yeni bir kaynak transferinin gerçekleşeceğini göstermektedir.

Yasa taslağı “Kentsel Planlama” ve “Kentsel tasarım” süreçlerini karar verme süreçlerinden soyutlayarak, örgütlenme ve yapımla ilişkisini kopararak, planlama ve kentsel tasarımı parsel düzenlemesine indirgemektedir. Tasarı “Kentsel Dönüşüm Planı”nın 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planı olarak hazırlanacağı hükmünü getirmektedir. Ancak, kentsel dönüşüm alanlarında, tasfiye, yenileme ve yeniden inşa yapılacağı göz önünde bulundurulduğunda, planların sağlıklı envantere dayanarak üretilmesi gerekmektedir. Tasarı planlama, tasarım ve yapım süreçlerinde, kamu tarafından kurulmuş veya ortak olunmuş özel hukuk hükümlerine tabi şirketleri ve Toplu Konut İdare'sini yetkili kılmıştır. Kamu İhale Yasası v.b. yasalara tabi maksızın üretilecek hizmetlerde, toplumsal katılımın sağlanmasının mümkün olmadığı aşikardır.

Sonuç olarak;

·Kentsel Dönüşüm Yasa Tasarısı Taslağı, başlığı olarak belirlenen içeriğiyle örtüşmemektedir.

·Kentsel Dönüşümün yapılacağı alanların tespitinde toplumsal talebin oluşma süreçleri belirsizdir. Alan sınırlarının bir komite tarafından belirlenmesi katılımı imkansızlaştırmaktadır. Bu süreçte yeterli envanter çalışmasının yapılamayacağı ve bunun sonucunda, dönüşüm alanlarının kentle ilişkisinin kurulamayacağını düşündürmektedir.

·Tasarı kapsamında “ucuz yapı ve arsa üretilmesi”, yeni yerleşim alanların oluşturulmasının yer alması, kentsel alanların sosyal, kültürel ve mekansal olarak iyileştirilmesi amacından ziyade, mevcut alanların tasfiyesini ve bu alanlarda var olan toplumsal katmanların, yeni üretilecek alanlara yerleştirilmesini ve dönüşüm alanında farklı kentsel işlevlerin oluşturulmasını amaçlamaktadır.

·Kamu kaynaklarının yetersizliği göz önüne alındığında, kentsel dönüşümü ile mevcut alanlarda üretilen arsaların ulusal ve uluslararası sermayenin kullanımına verileceği anlaşılmaktadır.

·Kentsel Planlama ve Kentsel Tasarım süreçlerinin gerek uygulama takviminin kısıtlılığı ve gerekse yetkilendirme açısından, üniversiteler, ilgili kamu kuruluşları, meslek odaları ve kentlilerin katılımına olanak vermesi mümkün görülmemektedir.

Ali Ulusev

* * *

basin design energy

TMMOB VE DUYARLILIK GİRİŞİM VAKFI İMZA KAMPANYASI BAŞLATI

DAYTON, OHIO — **Haber** —

THE

REPAIRS—The new 6000 Series has been designed for ease of repair. The front panel can be removed in less than five minutes.

Gazete Ankara, 2-8 Nisan 2004

Nie papaz kaldu ne de haği...

THE PAPERZ HOTEL!
(no one stays)

Gazete Ankara, Sayı: 144

TOPLUMSAL KALKINMA VE ÇAĞDAŞ ŞEHİRLEŞME MODELLERİ

Toplumsal kalkınma hedeflerimiz gözetilerek, yeni şehirleşme modelleri üst başlığı ile veri örnekleme. analiz.izleme ve değerlendirme alt başlığı altında aşağıdaki çalışma yapılmıştır.

Araştırmada amaç, Köy Kentler ele alınarak bu bağlamda gelişmiş teknolojiler kullanarak temiz çevre ve doğa ilişkisi ile ülkenin yarınlarında temiz ve gelişmiş kentler meydana getirmek, konuyu politik arenada canlı tutmak ve köylülerin yoğun yaşadığı alanlardaki yoğun istek ve taleplerim de göz ardı etmeden daha modern ve yaşanabilir mekanlar yaratmak ve çevre-doğa ilişkisinin belki de en uygun konumda ele alınmasını sağlamaktır,

Veri örnekleme olarak Ordu ili'nin Mesudiye ilcesine bağlı Köy-kentler ele alınmıştır. Yapılan uygulamalar analiz edildiğinde; köy balkının mutlu olduğu, ulaşım, içme suyu, kanalizasyon, haberleşme elektrik, eğitim sorunlarının çözüldüğü ayrıca öğrenme merkezi, sağlık ocağı, kültür ve sanat evi, toplum merkezi, çocuk parklarının yapıldığı, orman ürünleri entegre tesisi, meraların ıslahı, örnek meyve bahçeleri ve küçük sanayi sitesinin fiilen uygulandığı görülmektedir. Çavdar köyü ve yöresi köykent projesi Başbakanlığın koordinatörlüğünde birçok kamu kurum ve kuruluşunun katılımı ile uygulanmıştır.

Bu konuyu geliştirerek daha ilerisinde neler yapılabileceğim görelim- Bir başka deyişle, çevreyi en az bozarak ve Türkiye doğasını uygun kullanarak çarpık kentleşmenin önüne set çekmek amacı altında neler yapılabileceğine bakalım.

Köy kentlerin küçük üretim merkezleri olmasının faydası vardır. Özel ve kamu sektörlerinin ortak çalışmaları ortak emekleri ile özel sektör gelecek (küçük ve orta boy işi etme sinî-KOBİ) açacak köylü ve devlet birleşerek diğer ünitelerin! yapacak ve bir mekan tasarımı meydana getirecektir.Söz konusu uygulamalar çeşitli isimler altında İsrail'de, Küba'da ve Rusya'da uygulanmış olup bu modeller Mesudiye ilçesi'ndeki uygulamanın da ilerisinde Türk insanının refahım sağlamak üzere geliştirilebilir. Yapılacak çalışmaların açık sistem yaklaşımı ile yapılması konunun başka bir yönüdür.

Ayrıca açık sistemde doğru girdi-çıktı alışverişi ile tip planlar değil, her yöreye uygun yeterli çözümler üretilmesi ve farklı modellerin uygulanması ve doğal Özelliklerin dikkate alınarak açık sistem içinde uygulamalar yapılması düşünülebilir.

Yeni şehirleşme modeli içinde orta boy kentlere de iş düşmektedir. Nedir bu orta boy kent? Şu anda mevcut ilçelerin içinde fonksiyonları olan ve daha gelişmiş hastaneler, ulaşım araçları merkezi, spor sahaları, daha gelişmiş sinemaları, haberleşme ve Internet merkezleri, tiyatroları ve üretim merkezleri olan kentlerdir. Orta boy kentler, ülkemizde mevcut ilçelerin gelişmiş halidir. Donatıları fazladır ve ilçe ile il arasında gelişmişlik düzeyi göstermektedir Bu bağlamda yeni ilçe modelleri oluşturulurken batı ülkelerinden gelebilecek yeni teknolojiler kullanmak önem arz etmektedir- (Örneğin Alman bilim adamı Prof. Frei Otto üzerinde çalıştığı çeşitli strüktür modelleri-kabuk strüktürler-biyolojik- şişme strüktürler kullanabilirler)

Son bağlamda köy-kentlerin sonuçta neleri belirlediğine bakalım: Köyden kente göçün durması.toplam nüfusun da %30 oranında yükselmesi, yeni işyerleri ve atölyelerin açılmaya başlaması yöre halkının projeye destek ve katılımının sağlanması, grup köylerin güçlerim bir araya getirerek kooperatifler meydana getirmesi sonuçların meydana getirmiştir. Yeni ve modern konutların yapımı hız kazanmıştır. Doğa ve kültür tanıtımı yapılarak turizm amaçlı ev pansiyonculuğu başlamıştır. Ayrıca Bakanlar kurulunca Mesudiye ye bağlı yaylalar turizm merkezi ilan edilmiştir.

OKUR MEKTUPLARI

Mesudiye Yöresinde tabii sosyal ekonomik koşullar dikkate alınarak belirli köy kümelerinin oluşturulması ve bu küme içerisinde köyler arasında iş birliği ve eşgüdüm sağlanarak köye götürülecek temel hizmetlerin ve atıl kaynakların bölge ekonomisine planlı bir şekilde kazandırılmasına ilişkin çalışmalar devam etmektedir.

Dündar GONCA

Yük. Mimar

Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin Eylül Bülteni, Proje Yarışmadın konusunu gündeme getiriyor, Konuyla ilgili çeşitli görüşleri içeren çok yararlı bir çalışma, kutlarım.

Bülten'deki yazıların birçoğunda şikayetçi olunan bir konu var.

Yarışmalarda neden hep aynı isimler?

Şimdi eğri oturup doğru konuşalım ve önce bu durumun nedenleri üzerinde duralım.

Herhalde kimse, yarışmalar konusunda başarı kazanmış ve kazanmakta olan isimlerin, jüri tarafından kayırıldığı savında değil. Yazılarda böyle bir ima da yok zaten.

O halde neden?

Kanımca, sözü edilen başarılı isimler, yarışmalara çok daha fazla emek ve zaman harcıyorlar.

Yılda 8-10 yarışma hazırlayan, yurtiçinde girecek yarışma bulamazsa, 800 - 900 projenin katıldığı ve kazanmanın nerdeyse bir piyango olduğu uluslararası yarışmalara katılma özverisini gösteren bir yarışmacının derece alma şansı, doğal olacak 2-3 yılda bir, bir yarışmaya katılan yarışmacıdan fazla olacaktır

Doğal olarak bu işe daha çok zaman ayıran, gecesini gündüzüne kat arak (sözün gelişi değil, her yarışmada kaç gece sabahlanır, bilen bilir) çalışanın şansı daha fazla olacaktır

Sayın Şevki Vanlı'nın yazısında adlarını verdiği mimarlara bir bakın. Kazandıkları yarışma sayıları yanında, girip te kazanamadıklarını da düşünürsek, varilen emeğe ancak saygı duymak gerekir.

Sanki bizde böyle de, başka yerlerde durum farklı mı? Bakın, yarışmaların en yoğun olduğu Almanya'ya.Behnisch, Heinle-Wisher, van Gerkan-Marg, G-Domerig, Hentrich-Petschnig, v.b, v.b...

Orada da hep aynı isimler,

Bülten'deki bir yazıda, yarışmalarda hap aynı isimlerin öne çıkmasını önlemek için iyice radikal bir öneri de getirilmiş. Bazı yarışmalarda, bu gibi isimlerin katılımının önlenmesi gerekiymiş!

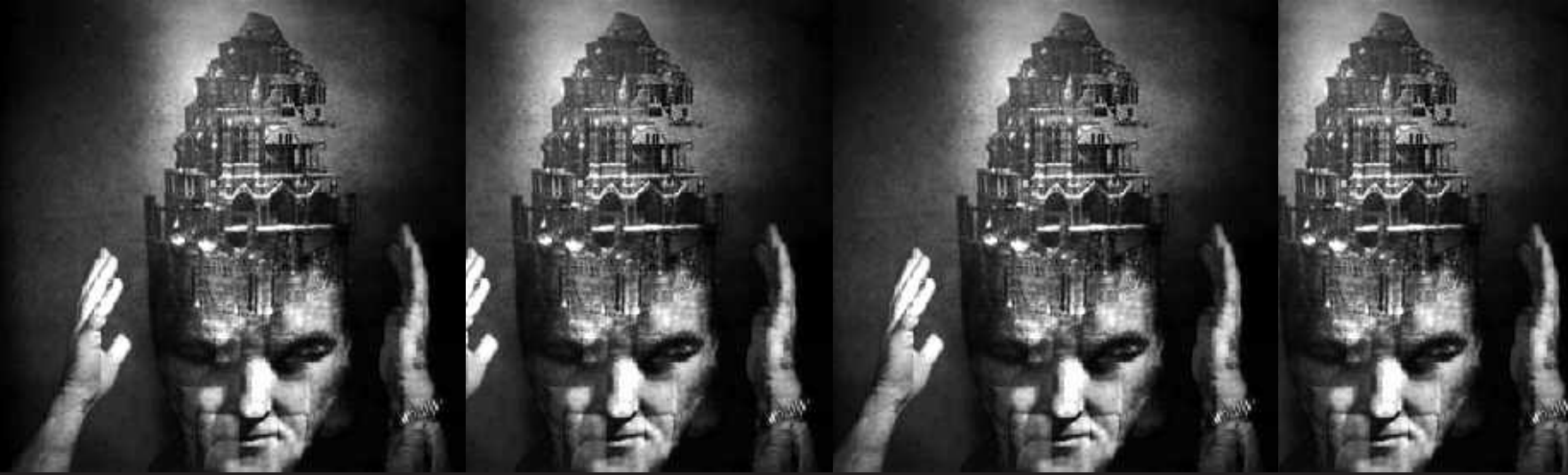
El insaf! “Yanşma”yı kendine dert eden, yarışma ile yatıp, yarışma ile kalkan insanlara karşı büyük bir haksızlık olmaz mı bu?

Eğer, yarışmalarda daha geniş bir kesimin söz sahibi olması isteniyorsa, daha geniş bir kesimin aynı özveri ve çabayı göstererek skalayı genişletmeleri gerekir.

Bu görüşlerim, biliyorum ki, tüm mimarlık toplumunun çok küçük bir bölümü dışındakilerce pek olumlu karşılanmayacaktır.

Ama ne yapalım, popülizm benim işim değil...

Neşet AROLAT Mimar

EDEBİ MEKANLAR: Deliliğin Dağlarında

H. P. Lovecraft, Deliliğin Dağlarında, İthaki Yayınları, 2000

Geçitten tamamen çıkıp da akımızda neyin bulunduğunu gördüğümüzde sanırım ikimiz birden birbirine karışmış huşu, hayret, dehşet ve kendi duyularımıza karşı şüphe içinde çığlık attık. Zihnimizin gerisinde o an için yerlerimizi yatıştıracak bir takım olağan kuramlar üretmiş olmalıydık. Colorado'da Tanrılar Bahçesindeki hava şanlarının grotesk bir üslupta aşındırdığı taşları veya Arizona Çölü'nün rüzgar tarafından oyulmuş fantastik biçimde simetrik kayalarını getirmişizdir belki aklımıza Bunun deliliğin dağlarına o ilk yaklaşmamız sırasında gördüğümüz cinsten bir serap olduğunu düşünmüş olmamız bile mümkündür. Gözlerimiz o sınırsız, kasırgaların izlerini taşıyan platoda gezinirken ve abidevi, düzgün, geometrik şekilde ahenkli taş kütlelerini kavrarken, aklımızdan bir takım normal fikirler geçirmiştik herhalde. Bu taşların yıkılmış ve delik deşik olmuş kalıntıları, en kalın yerinde on on beş metreyi geçmeyen, çoğu yerde daha da ince olduğu aşıkâr bir buzul örtüsünün içinden fışkırmışlardı.

Yabanıl manzaranın etkisi tarif edilemezdi, çünkü bilinen doğa kanunlarının şeytanca çiğnendiği ortadaydı başlangıçta. Burada, tamı tamına altı bin metre yüksekliğindeki cehennemî eskilikte bir platoda ve en aşağı beş yüz bin yıllık, insan öncesi bir Çağdan beri yaşama karşı ölümcül olan bir iklimde göz alabildiğince uzanan düzenli taşların oluşturduğu karmaşayı, sadece Zihinsel kendini savunmanın çaresizliği, bilinçli ve yapay bir nedenden farklı bir şeye bağlayabilir di. Ciddi düşüncelere gelince. dağ yamaçlarındaki küplerin ve surların doğal kaynaklı olmadığı yolundaki her türlü kuramı daha önceden bir kenara bırakmıştık. Bu bölge buzul ölümün süregelen sarsılmamış hükümdarlığına yenik düştüğü zamanlarda, insanoğlu daha büyük maymunlardan farklılaşmamışken, bunun aksi nasıl olabilirdi ki?

Ama arlık mantık, geri dönülmez biçimde alaşağı edilmişti tahtından, çünkü bu dört köşeli, eğimli ve açılı bloklardan oluşan harçsız labirentin nitelikleri hiçbir huzurlu sığınağa meydan vermiyordu. Bu, çok net bir şekilde, eksiksiz, kaçınılmaz ve nesnel olarak, o serabını gördüğümüz şeytanî şehrin gerçek haliydi. O lanetli belirtinin maddi bir temeli vardı demek ki -yükseklerdeki havada yatay bir buz tozu tabakası oluşmuş ve dağlara yayılmış bu şok edici kalımı da basit yansıma kurallarına riayet ederek kendi görüntüsünü yansıtmıştı. Elbette gördüğümüz hayal çarpık ve abartılıydı.

Asıl kaynağında olmayan şeyler içeriyordu; buna karşın o anda suretin aslına bakarken, onun uzaktaki hayalinden daha iğrenç ve tehdit edici olduğunu düşündük.

Bu korkunç şeyi, kasvetli bir yaylanın kasırgaları arasındaki yüz binlerce -belki de milyonlarca- yıllık bekleyişi boyunca mutlak bir yok oluştan alıkoyan, sadece o devasa taş kulelerin ve surların insanlığa yaraşmayan büyüklüğü olmuştu. “Corona Mundi -Dünyanın Çatısı" Aşağıdaki inanılmaz manzaraya sersemlemiş halde bakarken, dilimizin ucuna her türden fantastik ifadeler geldi. Bu ölü Antartika diyarına geldiğimden beri ısrarla huzurumu kaçıran korku dolu ilksel mitleri -Leng'in, Mi-Go'nun şeytani platosu, ya da Himalayalar'ın iğrenç Kar Adamı, insan öncesi çağrışımlar yapan Pnakotik Elyazmalar'nı, Cthulhu kültürü, Necronomicon'u, biçimsiz Tsathoggua'dan bahseden Hyperborea efsanelerini ve bu yan-varlıkla birlikte adı anılan daha kötü, biçimsiz yıldız döllerini düşündüm bir kez daha.

Bu şey, çok az bir incelemeyle, her yöne doğru sonsuz miller boyunca uzanıyordu; gerçekten de gözlerimiz bu şeyi asıl dağ kenarından ayıran aşamalı bayırlar boyunca sağa ve sola doğru takip ettikçe, aşip geldiğimiz geçidin solundaki bir kesinti dışında hiçbir inceleme göremediğimize karar verdik, Şans eseri, hesaplanamaz boyutlardaki bir şeyin sınırlı bir yerine denk gelmiştik. Bayırların üzerine grotesk taş yapılardan daha azı serpiştirilmişti, korkunç şehrin belli ki dağdaki ileri karakollarını oluşturan ve daha şimdiden bize alışıldık gelen küpler ve surlara bağlıyorlardı. Bu surlar ve o tuhaf mağara ağızları, en az dağın öbür yüzünde olduğu kadar yoğunlardı.

İsimsiz taş labirent çoğu yerde buzsuz yüksekliği üç ila dört buçuk metre, kalınlığıysa bir buçuk ila üç metre arasında değişen duvarlardan meydana gelmişti. Çoğunlukla koyu renkli ezeli kayağantaş, şişt ve kumtaşı, koca koca blokların şaşılacak birleşimiydi -çoğu örnekte, 1-2 x 1.8 x 2.4 metreye ulaşıyordu bloklar, gerçi birkaç yerde yekpare, pürüzlü bir Kambriya öncesine ait kayağantaş yatağından oyulmuş gibiydiler. Binalar, koskoca boyutta sayısız petek düzenleri olduğu kadar, daha küçükçe ayrı yapılar halinde de bulunduklarından büyüklükleri eşit olmaktan çok uzaktı. Bu şeylerin genel şekilleri konik, piramidimsi, ya da taraçalıydı; buna karşın birçok kusursuz silindirler, küpler, küp kümeleri, diğer dikdörtgen biçimler ve beş uçlu yer planları çağdaş tahkimatları kabaca akla getiren, serpiştirilmiş, garip açılı büyük yapılar da vardı. Şehri inşa edenler sürekli ve ustalıklı kemer prensibinden faydalanmışlardı şehrin altın çağında belki kubbeler de var olmuştu...

ODA'DA İMZA GÜNÜ

Ziya Tanalı ve Zeynep Onur Oda'da son kitaplarını imzaladılar...

Ankara Şube'nin yayını üstlendiği; "Modern Sonrası Mimarlık Üzerine Notlar" kitabı çıktı. 26 Mart Akşamı Oda Lokali, kitap üzerine yazarlarla yapılan söyleşi izlemek isteyenlerle doldu, taşı. Kitap özelinde başlayan sohbet, ilerleyen saatlerde salondaki izleyicilerin harareti katılımıyla, özellikle Şevki Vanlı, Hasan Özbay ve Haldun Ertekin'in belirleme ve sorularıyla modern ve postmodern üzerine derin bir tartışmaya dönüşerek gece boyunca sürdü.

Son yıllarda, mimarlık dünyasında gelişen yaklaşımlardaki çeşitliliği, modern sonrası dünyanın mimarlık alanına yansımalarını tartışmaya dair, etrafımızda olup bitenleri kavramaya yönelik notları içeren kitap, Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin, özgün bilgi üretimini yürekletirmek, bu bilgileri yaymak ve mimarlık ortamının gündemini bu alana çekmek yolundaki yayın politikası doğrultusunda ilk örnek olarak yayınlandı.

"Modern Sonrası Mimarlık Üzerine Notlar" ı, mimarlar 20 milyonTL, öğrenciler ise 15 milyon TL karşılığında şubemizden edinebilirler.

9. Ulusal Mimarlık Ödülleri Ödül Töreni

12 Nisan 2004, Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Galerisi - Ankara

Mimarlar Odası tarafından iki yılda bir düzenlenen Ulusal Mimarlık Sergisi ve Ödülleri, Mimar Sinan anısına, 1988 yılından itibaren gerçekleştirilmektedir. Bu yıl dokuzuncusu gerçekleştirilecek olan Ulusal Sergi'ye bu süre içinde 800'e yakın mimar ve ekip 1010'a yakın eserle katılmış ve öncü nitelikteki çalışmaları nedeniyle 99 kişi ve kuruluş, çeşitli dallarda ödüllendirilmiştir. Bu sene ödül töreni 12 Nisan 2004 tarihinde Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Galerisi'nde gerçekleştirilecektir.

İletişim: Konur sokak 4/2 , Yenişehir/Ankara
Tel: 0312 417 3727
Fax: 0312 417 1804
E mail: info@mimarlarodasi.org.tr

"HAYALİMİZDEKİ ANKARA"

Çocuk Mimarlık çalışması "1000 Mimar 1000 Okulda" kampanyası çerçevesinde Gazi Osman Paşa Necla ilhan ipekçi ilköğretim de 5.sınıf öğrencileriyle sürdürülen çalışma da öğrenciler "Hayalimizdeki Ankara" gazetesini çıkarttılar. Yerel seçimler sürecinde nasıl bir Ankara istediklerinin yazılara dökülmesinin bir ürünü olan gazete "Farkında olmak" projesinin bir aracı olarak üretildi. Çıkartılan gazete yerel seçimler öncesinde Ankara belediye başkan adayları, ilçe belediye başkan adaylarına ve basına gönderildi

ODA'DA TANITIM SEMİNERİ:

30 Nisan 2004 18:30-20:30
Seminer ve Kokteyl

YAPILARDAKİ KOROZYONDAN NASIL KORUNURUZ?

1999 yılında yaşadığımız İzmit ve Adapazarı depremi toplumun her kesimine Korozyon kelimesini öğretmiştir.

Akademik çevrelerde ise mevcut yapılarda ve yeni yapılacak olan yapılarda Korozyonu önleyici çalışmalar halen sürdürülmektedir. Özellikle yeni inşa edilecek olan yapılarda Korozyonu önlemenin tek yolu temel, duvar ve çatılarda yapılacak olan su ve ısı yalıtımıdır.

1976 yılından beri su ve ısı yalıtım malzemeleri üreten ve de üretimleri ile pazara yön veren BTM A.Ş., her zaman savunduğu 3D (doğru malzeme, doğru detay, doğru uygulama prensibi) doğrultusunda, son yıllarda pazara sunulan yeni ürünler ve bu ürünlerin uygulamalarına yönelik yayınlanmış olan standartları, yönetmelikleri sizlerle paylaşmayı arzu etmektedir.

Bu amaçla:

· Temel ve teras çatı uygulamalarında uyulması gereken asgari koşulları tanımlayan TS11758-2 standardım tanıtımı

· 21. yüzyılın çatılan olacak olan bahçe çatı ve hafif metal çatılarda uyulması gerek koşullar.
· Eğik çatılarda uygulana bitümlü shingle çatı kaplama malzemesi ile ilgili uygulama kuralları,

· TS 825'e yönelik yapılarda yapılması gereken ısı yalıtımları.

· Şehircilik uygulamalarında, yapılacak olan köprüler, tüneller, yapay göletler ve çöp depolama sahalarında uygulanan su yalıtımları, konularını içeren bir seminer şirketimizin Teknik Danışmanı İnşaat Müh. Jozef Bonfil tarafından 30 Nisan- 2004 tarihinde verilecektir.

İSTANBUL VE MİLLİ SARAYLAR GEZİSİ 23-24-25 NİSAN 2004

22 Nisan 2004 / Perşembe

Saat 23.50 TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi önünden hareket

23 Nisan 2004 / Cuma

Saat 07.00 İstanbul'a varış
Saat 08.00 Ortaköy'de (Çay + sandviç)
Saat 09.00 Yıldız Şale Yıldız Parkı
Yıldız Porselen Fabrikası
İhlamur Kasrı

Saat 14.00 Öğlen Yemeği
Saat 15.30 Maslak Kasrı
Saat 17.00 Otele Yerleşme / Serbest Zaman

24 Nisan 2004 / Cumartesi

Saat 07.30 Kahvaltı
Saat 09.00 Topkapı Sarayı
Saat 13.00 Öğlen Yemeği
Saat 14.00 Ayasofya Müzesi
Saat 17.00 Piyerloti'den Haliç Sefası
Saat 18.00 Otele Dönüş / Serbest Zaman

25 Nisan 2004 / Pazar

Saat 8.30 Otelden Ayrılış
Saat 9.00 Dolmabahçe Sarayı
Saat 13.00 Öğlen Yemeği
Saat 14.00 Beylerbeyi Sarayı
Saat 15.30 Küçüksu Kasını
Saat 17.00 Ankara'ya hareket

GEZİ İÇİN BAŞVURULARINIZI 417 86 65/2'den BİLGE CANAN DUMAN'A YAPABİLİRSİNİZ.

Gezi ücreti 180.000.000 TL.
6 11 yaş arası çocuklar 150.000.000 TL.
Rezervasyon 40 kişiliktir. Gezi ücreti, Kredi kartına 3 taksit yapılmaktadır.
Gezi ücretine; Konaklama + Kahvaltı + Ulaşım + Öğle Yemeği dahildir.
Gezilecek yerlerin ücretsiz gezilebilmesi için, TBMM Milli Saraylar Daire Başkanlığından izin alınmıştır.
Konaklama yapılacak yer, Taksim/Keban Hotel (****)
Son Başvuru 15.04.2004 tarihidir.

TMMOB MİMARLAR ODASI GENEL KURUL TOPLANTISI

Odamızın 39. Olağan Genel Kurulu 9-10 Nisan 2004 Cuma-Cumartesi günü saat 10.00'da Ankara'da Oda Genel Merkezinde (Konur Sokak No : 4 Kat : 5) toplanacak, seçimler 11 Nisan 2004 Pazar günü aynı yerde yapılacaktır. Bu toplantıda çoğunluk sağlanamadığı taktirde Genel Kurul çoğunluk aranmaksızın aşağıda belirtilen gün ve yerde, belirtilen gündem ile yapılacaktır.

Sayın delege ve meslektaşlarımıza duyururuz.

GENEL KURUL :

GÜN: 16-17 Nisan 2004 Cuma Cumartesi
AÇILIŞ: 16 Nisan 2004 Cuma, Saat: 10.00
YER: Devlet Su İşleri (DSİ) Genel Müdürlüğü Konferans Salonu İnönü Bulvarı, Yücetepe ANKARA

SEÇİMLER :

GÜN: 18 Nisan 2004 Pazar
SÜRE: Saat 09.00 17.00 arası
YER: Mimarlar Odası Genel Merkezi Konur Sokak No. 4 Kat: 5 Kızılay ANKARA

GÜNDEM :

1. Açılış, Başkanlık Divanı Seçimi, Saygı Duruşu
2. Konuk Konuşmaları
3. Genel Kurul Komisyonlarının Seçimi
4. 38. Dönem Yönetim Kurulu Çalışma Raporu, Mali Rapor ve Denetleme Kurulu Raporunun Görüşülmesi ve Yönetim Kurulunun Aklanması
- 5.Yeni Dönem Bütçesinin Görüşülmesi ve Karara Bağlanması
6. Yeni Yönetmelik Önerilerinin ve Oda Yönetmeliklerinde Yapılacak Değişikliklerin Görüşülmesi ve Karara Bağlanması
7. Yeni Dönem Çalışmalarına İlişkin Öneriler ve Karar Taslaklarının Görüşülerek Karara Bağlanması
8. Genel Kurul Bildirisinin Görüşülerek Karara Bağlanması
9. Adayların Belirlenmesi
10. Seçimler

ÇOK ACI KAYIP

Üyelerimiz; Esat Turak [1216], H. Lale Gürbüz [3837] ve Ali Özmen [5556]'ı kaybettik. Saygı ile anıyor, yakınlarına ve mimarlık ortamına başsağlığı diliyoruz.

SARAYCIK KÖYÜ'NDE KADINLARLA TOPLANTI

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü etkinlikleri kapsamında Sincan Saraycık Köyündeki kadınlarında katılımıyla gerçekleşen etkinlik sonrasında 25.03.2004 tarihinde Sincan Saraycık köyünde Kadınlarla sohbet toplantısı yapıldı.

Saraycık Köyü Ankara kent merkezine 1 saatlik uzaklıkta göçle şekillenen bir geçekundu bölgesi. Çorum, Bingöl, Yozgat ve Ankara'nın diğer ilçelerinden göç edenlerin oluşturduğu mahallelerde, farklı kültürler bir arada yaşamaya çalışmaktalar. Kent merkezinde daha çok Ulus ve Sıhhiye'yi hastalık durumlarında kullanıyorlar.

Ankara Şubesinden Nuray BAYRAKTAR Ve Tezcan KARAKUŞ CANDAN' ın katıldığı toplantıda 8 Mart'ta gerçekleştirilen "Erkek Kentte Kadın Olmak" konulu söyleşinin değerlendirilmesi yapıldıktan sonra mahalle sorunları, kent planlaması ve göçle birlikte ortaya çıkan sorunlar üzerine konuşuldu.Yaşadıkları yerlerde alt yapı ve yol sorunu ile birlikte , sosyal ortamlarının olmadığını, çocuklarının oynayabilecekleri alanlar ve sosyal etkinlik yapabilecekleri olanaklarının bulunmadığını dile getiren Saraycıklı kadınlar; alt yapısı olan sağlıklı çevrelerde çocuklarının iyi eğitim aldığı, güvenlik içinde yaşadıkları iş olanaklarının olduğu bir çevrede yaşama isteklerini iletiler. Bu istekleri doğrultusunda Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin kendilerine nasıl yardım edebileceği sorularının cevaplarını almaya çalıştılar.Sincan Saraycık'da okul sıralarında kadınlarla gerçekleştirilen bu toplantı Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin 38. dönemde mimarlığın toplumsallaşması sürecinde toplumun değişik kesimleriyle bir arada olma ve aynı dili konuşabilme isteğinin ilk uygulamalarından birisi olması açısından son derece değerli bir toplantıydı.

YAVUZ ÖNEN'E ULUSLARARASI ÖDÜL

Danimarka'da bulunan "Haziran Hareketi" adlı örgütün "Frode Jakobsen Ödülü" bu yıl, "baskılara rağmen insan hakları alanında gösterdiği çaba; işkence ve diğer insan hakları ihlallerinin ortadan kaldırılması için gerçekleştirdiği mücadele" nedeniyle TIHV Başkanı Yavuz Önen' verildi.

1992 yılı Ağustos ayından bu yana çalışmalarını sürdüren "Haziran Hareketi", bu yıl Önen dışında, Alman yazar ve gazeteci Hans-Martin Tillack ile Avrupa Birliği'ndeki yolsuzlukları ortaya çıkarmak konusunda gösterdiği çabalarıyla tanınan Avrupa Topluluğu İstatistik Bürosundan Dorte Schmidt Brown'a da ödül verdi.

Danimarka'da Nazi işgaline karşı ilk direniş hareketini başlatan, daha sonra Danimarka'daki tüm direniş hareketlerinin işbirliği için bir forum oluşturan Danimarkalı bakan Frode Jakobsen, "ulusal parlamentolar tarafından yönetilen bir koalisyonun Avrupa Birliği'nin yerine geçmesi" düşüncesini ortaya atmıştı.

